

Etupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 1/2018

100

Puolustusvoimat

Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Etupyörä 1/2018

Sisältö

Sisällysluettelo.....	3
Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Apulaiskomentajan palsta	6
Ympäristöasiat, eli rasvoja ja roiskeita.....	8
Työ- ja palvelusturvallisuus - yksilön toimintakyvyn ja hyvinvoinnin varmistamisen perusta	9
Palkittuja varusmiehiä	10
Henkilöstössä tapahtuu.....	14
Vierailuja ja tapahtumia	17
Liikuntakooste	28
Valmiusyksikkökoulutus	30
Syksyn 2017 harjoituksia.....	34
Rovajärven ampuma-alue	38
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston kuulumisia	40
Lapin jääkäripataljoona: Mielialailmoitukset ja kompanian hyökkäysaksiisi.....	42
Arktisen koulutuksen niksipalsta	46
Lapin aluetoimisto: Suomi 100 vuotta - itsenäisyytemme ja maanpuolustuksen juhluvuosi.....	49
Lapin sotilassoittokunta sata lasissa juhluvuonna	52
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry.....	54
Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys ry.....	56
Olavi Haapaporras - veteraani, joka on jäänyt ilman tunnusta.....	58
Jääkäriprikaatin Kilta ry	60
Lapin Ilmatorjuntakilta ry.....	62
Pohjan Jääkärikilta ry.....	64
Aliupseerikurssi 2/17 Sodankylä	66
Aliupseerikurssi 2/17 Rovaniemi	76
Muistomerkit Sodankylän varuskunnassa	82
Jääkäriprikaatin tapahtumia 2018	83

Etupyörä 1/18 | Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti

Toimituskunta:

Päätoimittaja, everstiluutnantti Reima Vanhanen
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintassihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Lapin jääkäripataljoonan edustaja
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston edustaja
Lapin aluetoimiston edustaja
Lapin sotilassoittokunnan edustaja

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 452 111

Kansikuva:

Combat Camera
Joonas Mattila

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Puolustusvoimat
Erikseen kuvissa mainitut

ISSN 2343-3019 (painettu)
ISSN 2343-3027 (verkkojulkaisu)

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print

Painosmäärä:

4000 kpl

Voimanlähde

Viime vuosi juhliittiin satavuotista Suomea, nyt on vuorossa samaan ikään ehtinyt Puolustusvoimat. Rakas työnantajamme. Hyvässä kunnossa ikäisekseen! Eikä ihme, sillä viime vuosien kuntokuuri on ollut kova.

Oma joukkomme lähentelee neljääkymppiä. Maltilla ja pitkäjänteisesti luotu peruskunto on hyvä ja kestää arkikuormituksen. Vauhtikestävyttäkin löytyy - parin viime vuoden aikana peruskuorman päälle on tullut uusia tehtäviä ja toimintamalleja taakkaa lisäämään, mutta kaikki on kyetty hienosti hoitamaan. Välillä on menty myös anaerobisella puolella, mikä on hyvä asia, koska se kehittää maksimaalista suorituskykyä, toimintaa ääritilanteessa. Mutta kaikki toimii vain niin kauan, kun kokonaisrasitus on oikein säädelty. Pitää pystyä myös palautumaan, kerätä voimia uusiin suorituksiin. Liian kova meno kostautuu. Joku paikka pettää ja edessä on pakko-lepo.

Meidänkin joukkomme voimanlähde on henkilöstö. Me! Me teemme sen tuloksen. Meidän kaikkien osaamisesta ja jaksamisesta syntyy Jääkäriprikaatin suorituskyky! Rauhan ja sodan aikana.

Suorituskykyä ei kuitenkaan synny, jos tietomme ja taitomme eivät ole syystä tai toisesta käytettävissä. Kustannuspaikalla pitää tapahtua, oma työpanos pitää pystyä tekemään joka päivä. Ei ole varamiehiä tai -naisia, jotka paikkaavat. Yleensä hommaa ei voi jättää tekemättä eli joku työkaveri tekee sen sitten omansa lisäksi. Se ei tämän päivän kiireissä paljon naurata.

Ei siis ole ihan sama, missä kunnossa olen, mikä on työkykyäni! Vaikka siihen vaikuttaa moni asia, perustan luo kuitenkin fyysinen kunto ja terveys. Siihen liittyviä valintoja teemme joka päivä: kävelenkö, poltanko, raivaanko aikaa liikkuu, mitä pistän suuhuni,

haluanko minä oikeasti pitää itsestäni huolta. On niin helppo keksiä syitä olla tekemättä.

Kun pidän huolta itsestäni, pidän samalla huolta myös työkaveristani. Jaksan olla läsnä, fyysisesti ja henkisesti. Jaksan ottaa osaa ja tarvittaessa myös tukea. Jaksan antaa, en vain ottaa. Työkaverin tukeminen on paljon myös henkimaailman hommaa. Jos tunnen, että minuun luotetaan ja minua arvostetaan porukassa omana itsenäni, työ ei tunnu taakalta. Se

on pikemminkin mahdollisuus olla yhdessä ja tehdä yhdessä, se tuo lisäarvoa elämään.

Meidän jokaisen köysi on kiinni samassa ahkiassa. Kun kaikki vetää ja samaan suuntaan, se menee ihan mihin vaan!

Reipasta vuotta 2018 kaikille!

Jääkäriprikaatin esikuntapäällikkö
Everstiluutnantti Reima Vanhanen

Hyvät lukijat - prikaatilaiset

Sotilas ei voisi toivoa saavansa johdettavakseen hienompaa joukkoa kuin Jääkäriprikaati. Otin komentajan tehtävät vastaan tiedostaen vastuuni Jääkäriprikaatin tehtävien eteen ja prikaatin parhaaksi.

Uskon vakaasti saavani Teidän tukenne prikaatin tehtävien täyttämiseksi. Omalta osaltani tahdon olla, sotilasvalassani lupaamallani tavalla, Teitä kohtaan vilpittömän ja oikeudenmukainen sekä pitää huolta Teidän hyvinvoinnistanne ja tietää Teidän toiveistanne. Luottamusta rakennetaan vuorovaikutteisesti yhdessä.

Prikaati saa varuskuntaa ympäröivältä yhteiskunnalta ja sen toimijoilta poikkeuksellisen vahvaa tukea. Prikaatin puolesta tulen jatkamaan tätä kaikkia osapuolia lujittavaa ja palvelevaa yhteistoimintaa.

Uutena komentajana julkituon muutamia arvojani. Pidän siitä, että asiat sanotaan niin kuin ne ovat. Rehellisyys, luotettavuus ja innovatiivisuus ovat toimivan ja aidon organisaatio perusta. Tulos tehdään yhdessä. Jokaisen tehdessä oman osuutensa tulos on paras mahdollinen. Tehtävissä onnistuminen ja toiminnan parantaminen rakentuvat johtamisen kulmakiviin ja osaamiseen. Ajan hallinta ja jakaminen työn, vapaa-ajan ja läheisten kesken mahdollistaa henkilökohtaisten tulosten saavuttamisen ja tukee työssä jaksamista.

Omasta fyysisestä kunnosta huolehtiminen on välttämätöntä. Hyvä fyysinen kunto on sotilain perusvaatimus ja keskeinen henkistä hyvinvointia luova tekijä. Suositan vilpittömästi jokaisen ottavan

päävastuun omasta kunnostaan ja työkyvystään. Kuntotason noston onnistumisen suurin voittaja on henkilö itse.

Prikaatin tärkein tehtävä on kouluttaa sotakelpoisia alueellisia joukkoja arktisiin ja pohjoisiin olosuhteisiin. Prikaatin henkilöstö, monipuolinen ja ajanmukainen koulutusympäristö sekä motivoituneet koulutettavat luovat erinomaiset edellytykset asevelvollisten koulutukselle ja joukkojen valmiudelle. Sodan ajan joukkojemme tuottaminen perustuu kolmeen tekijään: osaavaan henkilöstöön, asevelvollisten kykyyn ja haluun suoriutua tehtävissään sekä alueemme vahvaan maanpuolustustahtoon. Mainitut puolustuksen perustekijät kestävät ja säilyvät hyvin myös tulevaisuuden suunnittelussakin.

Näkemykseni mukaan osaava ja ammattitaitoinen henkilöstö saavuttaa tavoitteet ja onnistuu tehtävissään. Osaaminen ja ammattitaito vaikuttavat ratkaisevan myönteisesti työpisteen tai joukon tuloksiin ja henkeen. Yksilön osaamisen kehittämiseen tarvitaan aina asennetta ja henkilön oma tahtotila.

Tehtävässään tunnustettu ja osaava ammattimies tai -nainen

- onnistuu säännönmukaisesti tehtävissään,
- ohjaa muita hallitsemassaan tehtävässä,
- nauttii poikkeuksetta sekä esimiestensä että alaitensa luottamusta ja
- saa osaamisesta varmuutta tehtäviinsä - hänen ei tarvitse tehostaa toimintaansa toissijaisuuksilla.

Prikaatin ydintehtävän, koulutuksen, kannalta on ehdottoman tärkeää vaalia ja kehittää perusyksiköiden henkilöstön ammattitaitoa ja osaamista. Tätä osaamisen hallintaa ja ammattitaitoa tarvitaan niin nyt kuin uutta kehitettäessäkin - Joukko-osasto 2021 -työssä.

Maavoimien sisäisen kehittämisen tarpeellisuus ja välttämättömyys on tiedostettu. Valmistaudumme ja vastaamme tulevaan kehitystyöhön parhaiten onnistumalla tehtävissämme ja hoitamalla tinkimättä velvollisuutemme. Prikaati toteuttaa tehtäviään määrätietoisesti omista lähtökohdistaan ja asetuista tavoitteista kohti tulevaa. Samalla prikaati on valmis kohtaamaan uudet haasteet ja kehittämään itseään luottaen vahvuksiinsa ja arktiseen osaamiseensa.

Jääkäriprikaatin komentaja
Eversti Jyrki Kisanlahti

Takaisin pohjoiseen

| Teksti: Jääkäriprikaatin apulaiskomentaja, everstiluutnantti Jari Osmonen

Aluksi todettakoon, että hienoa palata takaisin Jääkäriprikaatiin! Etelän loskakeli vaihtui jälleen kunnon talveksi ja neljäksi todelliseksi vuodenajaksi ja saan taas laittaa kuivalihat roikkumaan.

Tätä kirjoittaessani on kulunut vuosi ja yksi viikko siitä, kun muuttoauto vei minut ja perheeni Helsinkiin, osa ystäväistäni kommentoi, että siirtäni muualle kuin Pohjoiseen kestävät näköjään aina alle vuoden. Vuosi on kulunut todella nopeasti ja antoisasti. Lähtiessäni en juurikaan tiennyt, minkälaiseen tehtävään Maanpuolustuskorkeakoululle menen, mutta nyt voin todeta, että oli hienoa saada palvella Maanpuolustuskorkeakoulun sotataidon laitoksella pääopettaja-

na. Vuodessa ehti tutustua ja perehtyä nykyiseen upseerikoulutukseen ja sen eroon siihen omaan opiskeluaikaani 30 vuotta sitten. Nostalgisin tuntein järjestin kummikurssini, 104. kadettikurssin aiheistokokoon keväällä 2017 ja ihmettelin minne ne 30 vuotta ovat kadonneet. Maanpuolustuskorkeakoulu yllätti tällaisen operaation ja kenttäjäärän positiivisesti, suosittelen kaikille upseereille. Hieno paikka.

Minulle on helppo palata Jääkäriprikaatiin. Olin esikuntapäällikkönä mukana tekemässä vuoden 2015 uudistusta ja sitä kautta myös apulaiskomentajan tehtävänkuvaa. Vuonna 2018 juhluvuodet jatkuvat. Puolustusvoimat täyttävät 100 -vuotta ja Jääkäri-

en kotiinpaluusta tulee kuluneeksi myöskin 100 -vuotta. Molempien juhluvuosien tiimoilta järjestetään lukuisia maanpuolustustilaisuuksia.

Kävin perehtymässä tehtävääni joulukuussa 2017. Silloin sain käsitykselleni vahvistuksen siitä, että tehtäväkenttä kattaa laajan viranomaisyhteistyön ja maanpuolustusjärjestöjen kentän. Odotan innolla yhteistyötä niiden molempien kenttien kanssa. Toiminta-alue on minulle tuttu edellisistä tehtävistäni ja tunnen jopa ison osan molempien kenttien henkilöstöstä. Yhteistoiminta tulee jatkumaan avoimena ja hyvähenkisenä. Reserviin siirtyvä eversti Timo Mäki-Rautila, ystäväni jonka kanssa olen tehnyt yhteistyötä vuodesta 1990 lähtien, kiitos tekemästäsi uranuurtavasta työstä tehtävässäsi Suomen pohjoisimpana apulaiskomentajana. Toivotan sinulle leppoisia eläkepäiviä vaikkakin sinut tuntien, paikoillesi et jää.

Kaikille Etupyörän lukijoille turvallista tulevaisuutta

Siirryin Jääkäriprikaatin apulaiskomentajan tehtävästä reserviin 1.1.2018 alkaen. Kolme vuotta Jääkäriprikaatissa oli urani parhaimpia vuosia. Mahdollisuus palvella hienossa joukossa ja Lapin ainutlaatuisen luonnon keskellä oli elämys joka ei unohdu. Kiitän Jääkäriprikaatin henkilökuntaa ja asevelvollisia asenteestanne ja hyvistä tuloksista palvelustehtävissänne. Jääkäriprikaatin yhteistyökumppaneille suuri kiitos erinomaisesta yhteistyöstä ja sitoutumisestanne pohjoisen Suomen kokonaisturvallisuuden edistämiseksi. Toivotan everstiluutnantti Jari Osmonelle onnea ja menestystä apulaiskomentajan antoisassa tehtävässä.

Eversti Timo Mäki-Rautila

Ympäristöasiat eli rasvoja ja roiskeita

| Teksti: Everstiluutnantti Pekka Palatsi

Harvoin on minulla ollut niin innostunutta yleisöä kun taannoin eräissä päällikköpalaverissa julistin ilouutisen: Kaikkiin harjoituskäskyihin tulee liittää omana liitteenään ohjeet ympäristönsuojelusta!

Tilanteen sähköisyyttä voisi kuvata sanoin: se iski kuin viisi volttia! No, vakavasti puhuen, kaiken muun kiireen ohessa myös prikaatin tulee kantaa kortensa kekoon ainutlaatuisen Lapin luonnon suojelemiseksi.

Ympäristönsuojeluun liittyvät veloitteet ovat omankin palvelusurani aikana näinä 30 vuotena lisääntyneet. Puolustusvoimat on velvollinen noudattamaan aivan samoja lakeja ja asetuksia kuin muukin yhteiskunta. Maineenhallinnan kannalta on tärkeää, että toimintamme kestää kriittisen tarkastelun. Meidän jäljiltämme varuskuntien ja harjoitusalueiden tulee olla moitteettomassa kunnossa!

Jääkäriprikaatin ympäristönsuojelun vaatimukset perustuvat lainsäädäntöön, ampumaradan ympäristölupaan ja puolustushal-

linnon ohjeistuksiin. Ympäristönsuojelua hallinnoidaan Jääkäriprikaatin ympäristöjärjestelmällä (ISO14001). Meidän lisäksemme Puolustusvoimissa Porin prikaatilla on tämä sertifioitu järjestelmä.

Jääkäriprikaatin ympäristönsuojelun johtajatus on perustuksellisen vastuun kantaminen omasta toiminnastaan vilpittömällä asenteella. Johtajatuksen kuuluu maanpuolustusvelvollisuuden täyttäminen ja ympäristön tilan suojelusta olevan vastuun kantaminen. Jääkäriprikaati sitoutuu ympäristönsuojelunsa jatkuvaan kehittämiseen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen.

Komentajan asettamat vaatimukset vuodelle 2018 ovat:

1. Harjoituksen johtaja vastaa ympäristönsuojelusta harjoituksissa. Erityinen huomio on kiinnitettävä tilojen ja harjoitusalueiden (Kyläjärvi, Rovajärvi, varuskuntien lähiharjoitusalueet) siisteyteen.
2. Varuskunnat on pidettävä siistinä osana kaikkea toimintaa.
3. Ympäristöasiat tulee huomioida päivittäisessä koulutuksessa minimoimalla riskit ja tarvittaessa reagoimalla välittömästi.

Jääkäriprikaatin tavoitteena on saavuttaa vuoteen 2020 mennessä tila, jossa prikaatin toiminnoista ei aiheudu yhtään öljy- tai polttoainevuotoa maaperään eikä pohjaveteen. Tavoitteena on myös valtakunnallisen jätesuunnitelman mukaisesti saavuttaa tila, jossa tuotetusta yhdyskuntajätteestä vähintään 80 % kierrätetään materiaalina ja energiana (korkeintaan 20 % päätyy loppusijoitettavaksi kaatopaikalle).

Varuskuntien siivouspäivät vuonna 2018 ovat viikolla 23. Joukkoyksiköt varaavat ulkopuhdistusalueiden siivoukseen yhden kokonaisen päivän kyseiseltä viikolta.

Ympäristönsuojelun koulutuksen tavoitteena on ylläpitää ammatillista pätevyyttä ja kehittää kykyä tunnistaa oman työnsä ympäristönäkökohdat ja niiden vaikutukset. Koulutuksessa korostetaan jokaisen yksilön henkilökohtaisesta vastuusta ympäristönsuojelussa niin työntekijänä kuin kouluttajana. Koulutuksen tarkoituksena on myös varmistaa erityisesti uusien työntekijöiden perehdytysuunnitelman mukainen tietämys ympäristönsuojelusta Jääkäriprikaatissa.

Pidetään paikat kunnossa!

Jääkäriprikaatin ympäristöpäämäärät vuonna 2018 ovat:

- pohjaveden ja maaperän saastumisen estäminen
- jätteiden kierrätysasteen nostaminen
- ympäristötietoisuuden konkretisoiminen käyttäjätasolle.

Työ- ja palvelusturvallisuus - yksilön toimintakyvyn ja hyvinvoinnin varmistamisen perusta

| Teksti: Kapteeni Juha Korhonen

Työ- ja palvelusturvallisuudella tarkoitetaan niiden keinojen ja välineiden kokonaisuutta, joilla suojataan Jääkäriprikaatin palveluksessa olevia henkilöitä, heihin kohdistuvilta työstä, palveluksesta ja toimintaympäristöstä aiheutuvilta vaaroilta. Työ- ja palvelusturvallisuus on myös yksilön toimintakyvyn ja hyvinvoinnin varmistamisen perusta.

Työ- ja palvelusturvallisuusjärjestelmä otettiin käyttöön Jääkäriprikaatissa sekä kaikissa puolustusvoimien hallintoyksiköissä vuonna 2015 ja järjestelmässä yhdistetään työsuojelu- ja palvelusturvallisuusasiat. Jo muutaman vuoden ajan työ- ja palvelusturvallisuus on ollut voimakkaan kehittämistyön kohteena niin Jääkäriprikaatissa kuin koko Puolustusvoimissa. Kysymyksessä on siis erittäin tärkeä kokonaisuus kun huomioidaan organisaatiomme vaativat tehtävät ja toimintaympäristömme monimuotoisuus.

Työ- ja palvelusturvallisuuden korkea taso mahdollistaa osaltaan todenmukaisen ja turvallisen sotilaskoulutuksen. Hyvin toteutetulla työ- ja palvelusturvallisuustoiminnalla on myös merkittävä vaikutus Jääkäriprikaatin ja koko Puolustusvoimien myönteiseen julkisuuskuvaan.

Jääkäriprikaatin työ- ja palvelusturvallisuustoiminnan tavoitteilana on nolla tapaturmaa sekä avoin ja aloitteellinen ilmoituskulttuuri. Olennaista työ- ja palvelusturvallisuustoiminnassa on ennakointi, avoin tiedon jakaminen: vaaratilanteista ja läheltä piti -tilanteista, riskiolosuhteista tai muista vaaraa aiheuttavista tekijöistä, mitkä mahdollistavat ennakoinnin.

Mitä enemmän vaaroja, läheltä piti -tilanteita, riskiolosuhteita tai muita vaaraa aiheuttavia tekijöitä tunnistamme, sitä paremmin osaamme ja pystymme minimoimaan riskejä. Tavoitteena onkin

minimoida riskit sitä mukaan kun niitä tunnistetaan.

Lisäksi työ- ja palvelusturvallisuudessa on kysymys osaltaan toimintakulttuurimme muuttamisesta siten, että kaikki vaara- ja läheltä piti -tilanteet sekä vahingot tuodaan esimiesten tietoon. Työ- ja palvelusturvallisuuteen liittyvällä vaaratilanne- ja onnettomuustutkinnalla ei haeta syyllisiä vaan niitä syitä mitkä asiat tai tekijät johtivat vaaratilanteen tai onnettomuuden syntymiseen.

Toimintakulttuurin muuttaminen ei tapahdu hetkessä ja se edellyttää meidän kaikkien ajatusmaailman muuttamista, koulutusta, perehdyttämistä ja rohkeutta toteuttaa tapahtumien selvittäminen uudella tavalla. Sitoutuminen muutokseen vaatii meidän kaikkien osallistumista sekä esimiesten tukea.

Uhrilampi, Kyläjärvi
Kuva: Ympins Sami Sääksjärvi

Palkittuja varusmiehiä

Lapin Jääkäri- ja Reserviläisjärjestöjen logo

Seuraaville Jääkäriprikaatissa palvelleille varusmiehille on myönnetty tunnustuksena heidän ansioistaan varusmiespalveluksessa Jääkäriprikaatissa Lapin Jääkäri- ja Reserviläisjärjestöjen logo.

Lapin jääkäripataljoona

1. Jääkärikomppania

Upseerikokelas Heikki Veli Tapani Vallioniemi
Kersantti Miika Heikki Aleks Töllä
Korpraali Hannes Antti Viljamaa

2. Jääkärikomppania

Upseerikokelas Rasmus Juhani Meller
Upseerikokelas Niko Aleks Paavola
Kersantti Aleks Mikko Eemeli Granroth
Korpraali Joni Heikki Mikael Kilponen
Korpraali Vili Hannu Armas
Korpraali Eemil Veikko Viljami Taskinen
Korpraali Taneli Juhani Tepsa

3. Jääkärikomppania

Kersantti Tuomas Konsta Valtteri Sanaksenaho

Tukikomppania

Alikersantti Aaro Elmeri Kariniemi
Jääkäri Tatu Nuutti Valtteri Kuru
Jääkäri Mikko Antero Lämsä

Huoltokomppania

Kersantti Alex Matias Sirkka
Kersantti Linda Sofia Tokola

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo

2. Ilmatorjuntapatteri

Alikersantti Maria Mirjam Ulriikka Pietilä

Jääkäriprikaatista siirtyi reserviin 69 varusmiestä 13.9.2017, kotiuttamisjuhlassa Sodankylässä ja Rovaniemellä palkittiin seuraavat varusmiehet:

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Koskela Kuisma Kasper, Haapavesi
Tykkimies Ojala Heikki Oskari, Pudasjärvi

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Luokkanen Taneli Matias, Oulu

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Pajunen Aleksin Olavi, Kello
Korpraali Ojala Eemil Johannes, Oulu

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle, varusmiehet valitsevat keskuudestaan:
Jääkäri Ranta Antti Artturi, Rovaniemi

Lapin lennoston killan palkinto:
Korpraali Nevanperä Tommi Tapani, Merijärvi

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ja kunniakirja miehistöön kuuluvalla:
Tykkimies Impola Aleks Mikael, Pyhäjoki

Sodankylän Reserviläiset ry:n palkinto Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ja kunniakirja miehistöön kuuluvalla:
Jääkäri Kurtti Lassi Aleksanteri, Tornio

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalla varusmiehelle:

Jääkäri Saastamoinen Toni Petteri, Tupos
Tykkimies Koutonen Artturi Arvid, Oulu
Korpraali Niiranen Tommi Antero, Oulu
Jääkäri Holappa Niko Henrik Elmeri, Oulu
Tykkimies Mikkonen Keni Jesperi, Oulu

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinto eniten kuntoindeksiään kohottaneille:
Tykkimies Pitkälä Reima Antero, Oulunsalo
Tykkimies Saari Simo Samuel, Oulu

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinto eniten kuntoindeksiään kohottaneelle:
Jääkäri Kurtti Lassi Aleksanteri, Tornio

Ulla Mustakallio- rahaston stipendi hyvää sotilaskuntoa osoittaneille, miehistötehtävissä palveleville varusmiehille:
Jääkäri Pajunen Aleksin Olavi, Kello
Korpraali Tahkola Olli Anton Taavetti, Kempele

Jääkäriprikaatista siirtyi reserviin 776 varusmiestä 14.12.2017, kotiuttamisjuhlassa Sodankylässä ja Rovaniemellä palkittiin seuraavat ansioituneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali ja kunniakirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Hoikkaniemi Konsta, Oulu
Kersantti Granroth Aleks Mikko Eemeli, Sodankylä

Sodankylän Reserviupseerit Ry:n palkinto Reserviupseerien mitali ja kunniakirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Myllykoski Joonas, Raahe

Sodankylän Reserviläiset ry:n palkinto Lapin Reserviläispiirien mitali ja kunniakirja:
Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Kejonen Anne, Rovaniemi
Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Sarajärvi Taneli Arvid, Ranua

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta joukkoyksiköissä Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Kaarlela Niko Markus Kristian, Oulu
Korpraali Kaleva Joel Kristian, Ii

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Puhakka Antti Petteri, Oulu
Tykkimies Palola Miikkael Johannes, Sievi

Rovaniemen Reserviupseerikerho ry:n palkinto: reserviupseerien mitali ja kunniakirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa: Upseerikokelas Orava Tapio Johannes, Jääli

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto:
Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa: Kersantti Asiala Simo Henrik Päiviö, Oulu
Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa: Korpraali Soini Marko Juhani, Oulu

Lapin Ilmatorjuntakillan palkinto (Marttiinin Ilves -puukko) erittäin hyvästä palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Alikersantti Karjalainen Jyrki Olavi Benjamin, Oulu
Alikersantti Lang Jan Oskar, Tornio
Korpraali Karsikas Jani Mikael, Haapajärvi
Tykkimies Piirainen Jaakko Elias, Oulu

Lapin Lennoston kiltä ry:n palkinnot:
Kiltalautanen 347 vrk palvelleelle johtajalle:
Alikersantti Mäkinen Henri Eerikki, Maula
Killan kirja 165 vrk palvelleelle:
Korpraali Hökkä Henri Antti, Pudasjärvi

JP27:n perinneyhdistyksen rahalahjoitus (100€) ja Jääkäriin testamentti Jääkärihenkisiin soturi:
Jääkäri Tepsa Taneli Juhani, Sodankylä

Pohjan Jääkärikillan stipendi (100€) erittäin ansiokkaasta palveluksesta 3. Jääkärikomppaniassa:
Kersantti Siipola Joni, Kalajoki

Ulla Mustakallio stipendi (Sotilaskotiliitto) hyvää sotilaskuntoa osoittanut miehistötehtävissä palveleva varusmies (100€ stipendi):
Korpraali Kanninen Sebastian Rudolf Antinpoika, Oulu
Korpraali Saukko Juhana Petteri, Oulu

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja stipendi (50€/hlö) taitavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana "paras varusmieskuljettaja":
Korpraali Niskanen Pekka Eemeli, Tornio
Korpraali Kauppila Kalle Petteri, Oulu
Maanpuolustuksen kannatussäätiön stipendi (50€/hlö, stipendi jaetaan Jääkäriprikaatin maanpuolustuksen kannatussäätiön stipendirahoista) erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Filpus Jarmo Juhana Antero, Köngäs
Korpraali Osman Abdifatah Ali, Rovaniemi
Tykkimies Kupsala Vikke Oskari, Oulu

Maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendi (50€/hlö, stipendi jaetaan Lapin lennoston maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendirahoista) perusteena kiitettävä laivuepalvelus:
Lentosotamies Seppänen Timo Antti Taneli, Oulu
Lentosotamies Autio Tommi Kristian, Jyväskylä

Lapin lennoston saapumiseräpalkinto ja johtokeskuspalkinto:
Alikersantti Tunkkari, Aki Kasper, Vantaa
Lapin lennoston ilmataisteluasemiespalkinto:
Lentosotamies Dementjeff, Pyry Valtteri, Rovaniemi
Lapin lennoston kuljettajapalkinto:
Korpraali Koivisto, Samu Severi, Oulu
Lapin lennoston apumekaanikkopalkinto:
Alikersantti Coffeng, Martti Sebastian, Helsinki

Jääkäriprikaatin Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle. Varusmiehet valitsevat keskuudestaan:
Jääkäri Rotán István, Kalajoki
Korpraali Marjomaa Stiina Outi Maria, Meltaus
Kersantti Sanaksenaho Tuomas, Tornio
Korpr Pakola Santeri Artturi
Jääkäri Lepistö Juhana Matti Sakari, Oulunsalo

Jääkäriprikaatin Killan "Puolesta maan"- veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 347 vrk ja 165 vrk palvelleelle:
Upseerikokelas Kangas Atte, Tanhua
Korpraali Seitaniemi Vili Hannu Armas, Sodankylä

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle. Kouluttajat valitsevat:
Jääkäri Juntila Niklas, Oulu
Korpraali Heikkinen Tuukka Tapio Santeri, Oulu
Jääkäri Vänntilä Klaus, Haukipudas
Jääkäri Nikupeteri Aleks, Matias, Oulu
Jääkäri Satokangas Ville Veikko Johannes, Jääli
Alikersantti Pellikka Eetu Tapani, Oulu
Upseerikokelas Kummala Teemu Taneli, Oulu

Kersantti Keränen Jani, Oulu

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinnot hyvästä yhteistyöstä:
Jääkäritoimikunnan puheenjohtaja alikersantti Immonen Alvar Aamos Artturi
Jääkäritoimikunnan sihteeri alikersantti Jutila Tatu Jesse Kalevi
Jääkäri Mikkonen Altti Timo Johannes
Jääkäri Polo Ville Petteri
Jääkäri Poussu Topi Ville
Korpraali Manninen Sami Matias Santeri

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinnot eniten kuntoindeksiään kohottaneille varusmiehille (sykemittari):
Jääkäri Silvén Eerik Samuli, Oulu
Jääkäri Niemelä Petteri Aapo Oskari, Oulu
Jääkäri Jacklin Pauli Juhani, Liminka
Alikersantti Loukkola Osku Olli-Oskari, Oulu
Tykkimies Ojaniemi Jarkko Tapani, Hirvas
Tykkimies Lämsä Tapio Johannes, Oulu
Upseerikokelas Palovaara Tuukka Samuli, Kempele

Reilu palvelustoveri, jonka varusmiehet äänestävät keskuudestaan:
Alikersantti Raninen Jyri Matias, Oulu
Tykkimies Pasanen Paulus Mikael, Tyrnävä
Alikersantti Mäkinen Henri Eerikki, Maula

Leijona Cateringin stipendi parhaalle sotilaskeittäjälle:
Korpraali Saukko Juhana Petteri, Oulu

Autoliiton Rovaniemen osaston palkinto, standaari:
Korpraali Takalahti Eetu Ilmari, Oulu

Henkilöstössä tapahtuu

| Teksti: Palkkasihteeri Tanja Moilanen

Ylennykset

1.9.2017 ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Valtteri Saad
Kapteeniksi yliluutnantti Marko Siirtola
Yliluutnantiksi luutnantti Jukka Kaikkonen
Yliluutnantiksi luutnantti Samuli Pietiläinen

3.11.2017 ylennykset

Majuriksi kapteeni Juha Kakko
Majuriksi kapteeni Mika Penttinen

6.12.2017 ylennykset

Majuriksi kapteeni Mika Lokka
Kapteeniksi yliluutnantti Antti Manninen
Kapteeniksi yliluutnantti Marko Nieminen
Insinööriyliluutnantiksi insinööriyliluutnantti Tommi Kellokumpu

6.12.2017 ylennykset reservin sotilasarvossa

Väapeliksi ylikersantti Tommi Keränen
Ylikersantiksi kersantti Mikko Karjalainen
Ylikersantiksi kersantti Tiia Torsti
Ylikersantiksi kersantti Tuomas Näätsaari
Ylikersantiksi väpeli Sari Pietikäinen
Kersantiksi ylikersantti Mika Haarala

Palvelusarvot

6.12.2017 annetut palvelusarvot

Väapeliksi ylikersantti Tommi Keränen
Ylikersantiksi kersantti Salla Hannula
Ylikersantiksi kersantti Mikko Karjalainen
Ylikersantiksi kersantti Tiia Torsti
Ylikersantiksi kersantti Tuomas Näätsaari

Ansiomerkit, ansioristit ja mitalit

6.10.2017 myönnetyt Lapin Jääkäri-ristit

Insinööriyliluutnantti Pasi Ahola
Luutnantti Pasi Anttila
Luutnantti Juho Hartikainen
Luutnantti Santtu Kauppinen
Luutnantti Otto Känsälä
Luutnantti Otso Könönen
Luutnantti Aleksanteri Markkanen
Luutnantti Sampo Suihkonen
Luutnantti Joonas Suominen
Luutnantti Jarno Tuominen
Ylikersantti Riikka Nyström
Ylikersantti Ilkka Näsi
Ylikersantti Kalle Riittinen
Ylikersantti Antti Ruotanen
Ylikersantti Arttu Salonen
Ylikersantti Mikko Silander
Varastonhoitaja Mika Seppälä

6.10.2017 Solki Jalkaväen Ansioristiin

Majuri evp Martti Rautanen
Kapteeni Tapio Hoppula

6.10.2017 Jalkaväen Ansioristi

Kapteeni Jarkko Kumpulainen

Ilmatorjunnan ansioristit v 2017

Evestiluutnantti Petri Sipilä
Majuri Marko Nissinen
Yliluutnantti Mikko Nevala

Tehtävään määräyksiä

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.1.2018

Everstiluutnantti Jari Osmonen Maanpuolustuskorkeakoulusta Jääkäriprikaatin apulauskomentajaksi
Musiikkikapteeni Tero Haikala Panssariprikaatista Lapin Sotilassoittokunnan kapellimestariksi

1.4.2018

Everstiluutnantti Ville Valkeinen Pääesikunnasta Lapin Jääkäripataljoonan komentajaksi
Everstiluutnantti Jarmo Mattila Maavoimien Esikunnasta operatiivisen osaston osastopäälliköksi

1.4.2018

Everstiluutnantti Arto Vaarala Lapin Aluetoimiston päälliköksi

Siirrot Jääkäriprikaatista

1.4.2018

Everstiluutnantti Mikko Mäntynen Pääesikuntaan erityistehtävään
Everstiluutnantti Jussi Viinamäki koulun johtajaksi Jalkaväkikouluun Maasotakouluun

Reserviin ja eläkkeelle

1.9.2017

Majuri Jukka Laine

1.12.2017

Kapteeni Antti Kumpu

1.1.2018

Eversti Timo Mäki-Rautila

1.2.2018

Varastomestari Seppo Tapio

1.8.2018

Soittajaupseeri Jussi Harju

1.12.2018

Majuri Harri Laiho

Jääkäriprikaatin henkilökunnan stipendit vuonna 2017

Sotavahinkosäätiön stipendit

Majuri Harri Laiho
Kapteeni Sampo Keränen
Kapteeni Jaakko Härö
Kapteeni Jaakko Kuivila
Luutnantti Juho Harjunen
Väpeli Markku Aho
Ylikersantti Joonas Virrankari
Suunnittelija Jouni Ojapelto
Osastosihteeri Aija Raaterova
Yliluutnantti Aku Saarelainen

Maanpuolustuksen kannatussäätiön stipendit

Kersantti Salla Hannula
Ylikersantti Hannu Peltoniemi

Jääkäriprikaatin aloitetoimikunnan myöntämät aloitepalkinnot

Majuri Pekka Äikäs: "Pelastuspalvelupisteet lähiharjoitusalueille"
Kapteeni Jukka Pajula: "Kärkikolmiot Someroharjun varuskuntaan"

Vuoden 2017 jääkäriprikaatilainen kapteeni Jaakko Kuivila

Kapteeni Jaakko Kuivila toimii tällä hetkellä Lapin jääkäripataljoonassa Tukikompanian päällikkönä. Hänen alaisuudessaan yksikön saavuttamat koulutustulokset ovat olleet kokonaisuudessaan kiitettävät.

Päällikkönä toimiessaan hän on sitouttanut henkilöstönsä positiivisella ja rakentavalla tavalla valmiuden kehittämiseen sekä varusmieskoulutuksen suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Kapteeni Kuivila on suunnitelmallinen, rauhallinen ja määrätietoinen sotilas. Hän on luonteeltaan avoin ja tulee erityisen hyvin toimeen muun henkilöstön kanssa. Hän on omalla käytöksellään ja pyyteettömällä asenteellaan toiminut erinomaisena esimerkkinä nuoremmalle kantahenkilökunnalle sekä varusmiehille. Hän on sekä esimestensä, vertaistensa että alaiensa hyvin korkealle arvostama upseeri.

Kokelaiden ylentämistilaisuus 14.12.2017

Jääkäriprikaatin komentaja, eversti Jyrki Kaisanlahti:

"Tasavallan presidentti on ylentänyt tällä päivämäärällä teidät vänrikeiksi. Esitän parhaimmat onnitte-luni teille, ylennetyt upseerit! Olette liittyneet Itsenäisen Suomen upseeriston ketjuun. Suomalainen upseeristo on kantanut merkittävän vastuun niin normaali kuin poikkeusolojen tehtävissä maamme itsenäisyyden puolesta ja parhaaksi."

"Johtajakoulutuksesta saamanne hyödyt siviiliin ovat moninaisia, mutta vähintäänkin koulutuksenne on antanut henkilökohtaisia valmiuksia koko tulevalle elämäntaipaleellenne."

"Hyvät ylennettyjen omaiset ja läheiset! Kiitän teitä siitä välttämättömästä tuesta, jota olette antaneet edessäni seisoville nuorille upseereille heidän palvelusaikanaan. Läheisten luomalle vahvalle pohjalle on voitu rakentaa vaatava reservin upseeriksi tähtäävä koulutus ja harjaantuminen."

"Kotiutuvat vänrikit, olette palvelleet erinomaisesti sekä kouluttaneet joukkonne sotakelpoiseksi. Olette siis onnistuneet henkilökohtaisesti ja joukkonne edessä. Jääkäriprikaati luovuttaa teidät ylpeyttä tuntien reserviin, jossa asevelvollisuutenne nyt jatkuu. Kannustan teitä vastakin palvelemaan maatamme rehellisesti sekä parhaan kykynne mukaan etsimään ja edistämään isänmaamme hyötyä ja parasta. Pitäkää itsestänne huolta."

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Jyrki Kaisanlahti tutustui Syväjärven paliskunnan poroerotukseen lokakuussa 2017. Eversti Kaisanlahti pääsi näyttämään taitonsa korvamerkin tekemisessä, kun poromiehet testasivat komentajan osaamista vasan merkkämisessä.

Jääkäriprikaatin komentajan poromerkki on Sattasniemen paliskunnan merkkiluettelossa ja merkin seloste on: oikea korva - terävä pykälä alla päällä; vasen korva - pykälä alla päällä

Jääkäriprikaatin järjestämällä henkilökunnan SERE-kursseilla kouluttajat saavat muun muassa valmiuksia toimia selviytymis- ja erätaitojen kärkeäsaajina omassa joukossaan. Pienriistan käsittely ja ruuaksi valmistaminen kuuluvat kurssin ohjelmaan. SERE-lyhenne tulee englanninkielisistä sanoista Survive, Evade (tai Escape), Resistance, Extraction ja tarkoittaa selviytymiskoulutuksen eri osa-alueita jotka ovat selviytyminen, väistäminen, toiminta kiinniotettuna ja nouto.

Kivaa oli! Sadekaan ei intoa lannistanut kuudesluokkalaisten yökoulussa Jääkäriprikaatissa. Koululaiset valmistivat itse majoitustukikohdan, pystyttivät ja naamioivat teltat, tekivät nuotiopaikat ja kenttäveissan sekä opettelivat ensiaputaitoja, tulen tekoa ja halkojen hakkaamista. Joukkuepeli FastScoop innosti koululaiset liikkumaan. Yökoulun tavoitteet kunnon ja kansalaistaitojen kohottaminen saavutettiin. Jääkäriprikaati on yhtenä yhteistyökumppanina Sodankylän perusopetuksen yhteisessä Tehdään koulu yhdessä -hankkeessa. Ensimmäisenä armeijapäivänä 28. elokuuta Sodankylän varuskunnassa kolmasluokkalaisten ohjelmassa oli tulistelua ja makkaranpaistoa.

Syyskuun 19. päivänä pelattiin jalkapallo-ottelu Jääkäriprikaatin aliupseerikoulun ja Aleksanteri Kenan koulun yhdeksäsluokkalaisten välillä. Jännittävä ottelu päättyi yhdeksäsluokkalaisten komiaan 2 - 0 voittoon!

Lapin kansanedustajat vierailivat Jääkäriprikaatissa Sodankylässä syyskuussa 2017.

Jääkäriprikaati järjesti evp kenraalien ja everstien vapaaehtoisen harjoituksen 4.-5.9.2017 Sodankylässä. Harjoituksen johti eversti Jyrki Kaisanlahti.

Lapin Liiton Pohjois-Lapin maakuntakaavan johtoryhmä vieraili Jääkäriprikaatissa 29.9.2017.

EU:n sotilasesikunnan päällikkö, kenraaliluutnantti Esa Pulkkinen seurueineen perehtyi Jääkäriprikaatin toimintaan Sodankylässä 8.9.2017.

Jääkäriprikaatin sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuus järjestettiin Kemissä 12.8.2017.

Maavoimien komentaja, kenraalimajuri Petri Hulkko seurasi palveluksen aloitusta Jääkäriprikaatissa

Maavoimien komentaja, kenraalimajuri Petri Hulkko seurasi Jääkäriprikaatissa uusien alokkaiden palveluksen aloittamista Rovaniemen ilmatorjuntapattesisstossa maanantaina 8. tammikuuta ja ensimmäistä aamuherätystä Lapin jääkäripataljoonassa tiistaina 9. tammikuuta. Kenraalimajuri Petri Hulkko kertoi blogissaan olevansa tyytyväinen näkemäänsä.

” Herätyskuulutuksen jälkeen ei alakaan hillitön mekastus ja huuto. Ryhmänjohtajat hyvin rauhallisesti kertovat uusille alokkaille mitä seuraavaksi tehdään. Mennään rauhassa aamupesulle, puetaan päälle, pedataan vuode ja valmistaudutaan aamupalalle. Ei hätäilyä, ei mekastusta ja asiallisia vastauksia arkoihin kysymyksiin. Olen tyytyväinen näkemääni ja siihen mitä en kuule, turhaan mekastukseen.”

Suomi
Finland
100

Sankarimuistomerkillle seppeleen laskivat Jääkäriprikaatin komentaja, eversti Jyrki Kaisanlahti, sotaveteraani Kalle Sukuvaara ja upseerikokelas Niko Paavola.

Katselmus järjestettiin Sodankylän varuskunnassa sulkeiskentällä.

Ohimarssi marsittiin katselmuksen jälkeen Ampumaradan tiellä.

Jääkäriprikaati, Lapin Liitto ja Sodankylän kunta järjestävät yhdessä maakunnalliset **Suomi 100 vuotta -juhlallisuuudet Sodankylässä perjantaina 1.12.2017.**

Kaikille avoimessa päivätilaisuudessa Sodankylän liikuntahallilla esiteltiin Jääkäriprikaatin kalustoa, historiaa ja perinteitä sekä Veteraanien perintö -video.

Ohjelmassa oli myös Jääkäriprikaatin toimintänäytös ja Aleksanteri Kenan koulun oppilaiden suunnittelemaa ohjelmaa, jonka aiheena oli Suomi 100 vuotta historian kaari.

Suomen sadatta itsenäisyyspäivää juhlittiin Sodankylässä Jääkäriprikaatin, Sodankylän kunnan ja Sodankylän seurakunnan järjestämässä tilaisuudessa.

Juhlallisuuudet alkoivat sanajumalanpalveluksella Sodankylän kirkossa.

Sankarivainajia kunnioitettiin laskemalla seppeleet Sodankylän vanhalla hautausmaalla Sankarimuistomerkillle, Vapaussodan muistomerkillle ja Karjalaan jääneiden muistomerkillle sekä Sodankylän kunnanviraston pihalla olevalle Talvisodan muistomerkillle.

Paraatikatselmus pidettiin Sodankylän varuskunnan sulkeiskentällä ja ohimarssi marsittiin Ampumaradan tiellä. Paraatijoukkoja komensi eversti Timo Mäki-Rautila ja katselmuksen suoritti Jääkäriprikaatin komentaja eversti Jyrki Kaisanlahti.

Sodankylän kunnan järjestämä kansalaisjuhla pidettiin Liikuntahallilla.

Kansalaisjuhla huipentui kuorojen ja soittokunnan esittämään Jean Sibeliuksen Finlandiaan.

Talvisodankäynnin peruskurssi

Jääkäriprikaati järjesti talvisodankäynnin peruskurssin 8.–19.1.2018 Sodankylässä.

Talvisodankäynnin peruskurssi kehittää sotilaiden ammattitaitoa talviolosuhteissa vaadittavan taistelutekniikan käytössä, toimintakyvyn ylläpidossa ja henkilökohtaisissa selviytymistaidoissa. Kurssille osallistui puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen henkilöstöä, reserviläisiä sekä yhdysvaltalaisia, ruotsalaisia, saksalaisia ja tanskalaisia sotilaita.

Yhdysvaltaisten ja ruotsalaisten sotilaiden osallistuminen talvisodankäynnin peruskurssille on osa maavoimien kahdenvälisestä koulutusyhteistyötä, missä mailla on molemminpuolinen mahdollisuus lähettää kouluttajia oppilaisiksi toisen maan kansallisille kurseille. Kurseilta saadut kokemukset siirretään kotimaan koulutukseen ja kansallisen puolustuksen kehittämiseen. Ruotsalaiset sotilaat osallistuvat kurssille toista kertaa ja yhdysvaltalaiset viidettä kertaa.

Ensimmäistä kertaa kurssille osallistuivat reserviläiset, rajavartiolaitoksen henkilöstö sekä tanskalaiset ja saksalaiset sotilaat.

Kurssin ensimmäisessä vaiheessa osallistujille koulutettiin talvisodankäynnin perusteet sekä toimintakyvyn säilyttämiseen liittyvät selviytymistaidot. Toisessa vaiheessa testattiin sotilaiden osaaminen koulutetuissa kokonaisuuksissa sovelletussa harjoituksessa.

Puolustusvoimien operaatiopäällikkö, enraaliluutnantti Eero Pyötsiä tarkasti talvisodankäynnin peruskurssin 10.-11.2.2018.

Liikunta ja urheilu

| Teksti: Liikuntakasvatusupseeri kapteeni Jarmo Salmi

Jääkäriprikaatin joukkue voitti ammunnan yleismestaruuden Ammunnan sotilaiden SM-kilpailuissa

Jääkäriprikaatin ampumajoukkue menestyi erinomaisesti Kaartin Jääkäriyrykmentin järjestämässä ammunnan sotilaiden SM-kilpailuissa. Jääkäriprikaatin ampujat saavuttivat yhteensä 10 henkilökohtaista mitalistijaa.

Henkilökohtaisissa lajeissa mestaruuden voittivat varusmiessarjan rynnäkkökivääri 6+6+6 laukausta alikersantti Jani Pakanen, varusmiessarjan rynnäkkökivääri 3x5 laukausta alikersantti Juha Lähetkangas ja jääkäri Tytti Leskelä naisten sarjassa. Muita henkilökohtaisten lajien mitalisteja olivat alikersantti Maria Pietilä, jääkäri Katri Paasimaa, alikersantti Mira Mononen ja ylikersantti Juho Autio.

Henkilökunnan rynnäkkökiväärin joukkuekilpailussa luutnantti Otto Käsälä, ylikersantti Tommi Keränen ja luutnantti Sampo Suihkonen sijoittuivat toiseksi. Isopistoolin joukkuekilpailussa majuri Antti Jokinen, kapteeni Nuutti Tarvainen ja luutnantti Otso Könönen sijoittuivat toiseksi.

Varusmiesten rynnäkkökiväärin joukkuekilpailussa alikersantti Jani Pakanen, alikersantti Jani Keränen ja alikersantti Heini Remes sijoittuivat kolmanneksi. Rynnäkkökiväärin 3 x5 laukauksen joukkuekilpailussa alikersantti Juho Lähetkangas, alikersantti Aleksi Mäkeläinen ja alikersantti Jani Pakanen voittivat mestaruuden.

Jääkäriprikaatin syyskauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2017 jälkimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista ammunnoissa, suunnistuksessa, esteratakilpailussa sekä Jeesiön lenkki -pyöräkilpailussa.

Ampumamestaruuskilpailut

RK 4+4+4ls

Varusmiehet

1. Alikersantti Riku Tiirinki 105
2. Jääkäri Aleksi Kokko 104
3. Jääkäri Juho Matti Kurula 102

RK 3x5ls

Varusmiehet

1. Jääkäri Juho Teräs 113
2. Teemu Samu Sulkala 112
3. Tykkimies Marty Stewart 109

RK 4+4+4ls

Henkilökunta

1. Yliluutnantti Pasi Sarajärvi 108
2. Kapteeni Nuutti Tarvainen 108
3. Ylikersantti Tommi Keränen 108

RK 10ls

Henkilökunta

1. Yliluutnantti Mikko Nevala 96
2. Ylikersantti Arttu Salonen 94
3. Luutnantti Antti Palokangas 94

Ammunnan joukkuekilpailu

1. Tukikohtakomppania 793 pistettä
2. 2.Jääkärikomppania 779 pistettä
3. 3.Jääkärikomppania 750 pistettä

Partiosuunnistus

A-sarja

1. 2.JK 1 (Palokangas, Mikkola, Eskola ja Uusitalo)
2. TUKIK 1 (Könönen, Myllykangas, Kanniainen, Hyvärinen ja Lepola)
3. TKKK 1 (Kaikkonen, Koskenniemi, Kuoksa ja Latvakoski)

B-sarja

1. 2.JK 2 (Konttila, Myllykoski, Taskila ja Lampinen)
2. 2.JK 3 (Granroth, Tepsa, Markus ja Miettinen)
3. 1.ITPTRI 2 (Sikanen, Leppänen, Launonen, Poikela ja Käyhkö)

C-sarja

1. KOULOS (Mure, Hoppula, Lampinen ja Härö)
2. 2.JK 5 (Hongisto, Miettinen, Aho ja Onnela)
3. 2.ITPTRI 3 (Liimatainen, Heiskanen, Väänänen ja Patinen)

Suunnistus

Henkilökunta M 40 4,2 km

1. Yliluutnantti Jukka Ruha 0:34:33
2. Majuri Juha Tuura 0:35:28
3. Everstiluutnantti Arto Vaarala 0:37:30

Muut palkit

Vuoden päätöspuhuttelussa palkittiin seuraavat henkilöt ja tahot liikunta-alan palkinnoilla:

- Vuoden liikuntateko: Jääkäriprikaatin ampumajoukkue, yleismestaruuden voittaminen sotilaiden SM-ampumakilpailussa. Kiertopalkinto ja henkilökohtainen palkinto joukkueen valmentajalle luutnantti Otto Käsälälle ja ylikersantti Tommi Keräselle.
- Eniten fyysistä kuntoa nostanut työpiste: 1.JÄÄKÄRIKOMPPANIA
- 2017 kovakuntoisin ja kenttäkelpoisin työpiste: LAPIN ALUETOIMISTO
- 2017 eniten henkilökohtaista kuntoindeksiä nostanut siviili: Toimistosiihteeri HANNELE LANKO
- 2017 eniten henkilökohtaista kuntoindeksiä nostanut sotilas: Yliluutnantti ARTO KORKALO
- Esimerkillinen varusmiesten liikuttaja: Luutnantti JUHO HARTIKAINEN
- Esimerkillinen varusmiesten liikuttaja: Luutnantti JONATHAN RAUTILA

Henkilökunta yleinen 4,2 km

1. Yliluutnantti Juha Rantala 0:24:49
2. Yliluutnantti Jani Toivanen 0:26:41
3. Luutnantti Jukka Kaikkonen 0:30:01

Varusmiehet 2,6 km

1. Jääkäri Mikko Rahkola 0:13:22
2. Alikersantti Mauri Holopainen 0:17:58
3. Tykkimies Teemu Kamula 0:19:16

Naiset 4,2 km

1. Vänrikki Hanna-Kaisa Korhonen 1:26:21
2. Kersantti Sonja Pokka 1:26:23

Suunnistuksen joukkuekilpailu

1. TKKK 1:25:00
2. 2.ITPTRI 1:25:46
3. 2.JK 1:36:05

Esteratakilpailu

1. Oppilas Onni Pöyhtäri 0:02:04
2. Oppilas Marty Stewart 0:02:20
3. Jääkäri Mikko Mäki-Iso 0:02:23

Joukkuekilpailu

1. 3.JK 0:06:54
2. TKK 0:07:33
3. 2.ITPTRI 0:07:42

Jeesiön lenkki, Lapin jääkäripataljoona

1. Jääkäri Eetu Honkanen 2:06:58
2. Jääkäri Paavo Erola 2:07:01
3. Jääkäri Wernen Broström 2:07:02

Joukkuekilpailu

1. 1.JK 2:39:14
2. TUKIK 2:39:49

Valmiusyksikkökoulutus

| Teksti ja kuvat: Everstiluutnantti Ari Mure, Jääkäriprikaatin koulutuspäällikkö, PSTK/ LAPJP/ JPR, saapumiserä II/90

Etupyörässä 2/2017 kerrotaan Maavoimien valmiusyksiköiden perustamisen taustoista ja perusteista, sekä valmiusyksiköiden koulutuksen yleisjärjestelyistä. Tässä kirjoituksessa valotetaan yksikön palveluksen ja koulutuksen jälkimmäistä vuosipuoliskoa, eli valmiusvaihetta. Kertaan uusille lukijoille myös joitain jo edellisnumerossa esiteltyjä perusteita.

Maavoimien valmiusyksiköt koostuvat ammattisotilaista ja varusmiehistä. Valmiusyksikkökoulutukseen valittujen varusmiesten palvelusaika on 347 vuorokautta. Osa heistä valitaan johtajakoulutukseen ja muut saavat monipuolisen miehistökoulutuksen. Koulutuksen ensimmäinen puolisko ei poikkea normaalista varusmieskoulutuksesta, vaan jakautuu perus-, erikois- ja joukkokoulutuskausiin. Varusmiespalveluksen jälkimmäinen puolisko (6kk) on varsinaista valmiusaikaa, jonka aikana saatua koulutusta ja osaamista laajennetaan.

Yksikkökoulutusjakso

Jääkäriprikaatin valmiusyksikkö on monipuolinen ja aseistukseltaan erittäin tehokas yksikkö, jonka koulutustaso tarkastettiin RYSKE 117 -harjoituksessa. Yksikkö täytti

asetetut vaatimukset ja aloitti valmiusvuoronsa 15.6.2017. Samalla alkoi valmiusvaiheen ensimmäinen osa, yksikkökoulutusjakso. Se alkoi voimakeinojen käytön harjoittelulla ja jatkui fyysisesti erittäin vaativalla mutta samalla ehkä koko valmiusvaiheen mieleenpainuvimmalla harjoituksella, kaukopartiomarsilla Itäkairan erämaissa. Tästä marssista löytyy tarkempi kuvaus edellisestä Etupyörästä. Marssin jälkeen koulutus jatkui oman koulutushaaran taitojen syventämisellä sekä kaikille yhteisillä sissi- ja kaupunkijääkärikursseilla.

Valmiusvaihe alkoi rankalla mutta mieleenpainuvalla kaukopartiomarsilla.

Lisäkoulutusjakso

Valmiusjakson keskimäinen osuus on nimetty lisäkoulutusjaksoksi. Elo - syyskuun taitteessa Jääkäriprikaatin valmiusyksikön pääosa sai perusteet sotilaspoliisitoiminnasta upseerikokelaiden osallistuessa samaan aikaan kokeilasuvelukselle. Paikallispuolustusharjoitus Vuosangassa oli seuraava kovempi ponnistus ja näytön paikka. Valmiusyksikön valmiutta testattiin myös yllätysharjoituksella. Keskittäminen Rovajärven harjoitusalueella ja siellä toteutettu kak-

Vanhaa ja uutta panssarikoulutusta Mellankankaalla.

Leopardit kahlaavat Jeesiöjoen poikki kesällä 2017.

Nikitat, eli T-54:t kahlaavat Jeesiöjoen poikki kesällä 1980.

sipuolinen taisteluharjoitus sujivat sangen mallikkaasti ja yksikkö osoitti, että tarvittaessa se kykenee vastaamaan nopeasti sotilaalliseen uhkaan. Harjoituksen jälkeen jatkui koulutushaarataitojen hiominen ennen erikoisjoukkojen vastaisen toiminnan harjoittelua, sekä kriisinhallinta-, pimeätaistelua ja komppanian taistelu -kursseja.

Harjaantumisjakso

Valmiusyksikön koulutus päättyi harjaantumisjaksoon, jonka aikana yksikkö oli lähinnä sotaharjoituksissa tai lomalla. Jääkäriprikaatin oma taisteluharjoitus RIEKKO 217 ja lopuksi Maavoimien kak-

sivaiheinen PUUKKO 17 kovapanosammuntoineen ja taisteluharjoituksineen viimeistelivät yksikön koulutuksen. Viimeisissä harjoituksissa saattoi helposti todeta, ettei vuoden palvelus ole mennyt hukkaan. Toiminta oli kaikilla tasoilla rutinoitunutta ja oma-aloitteista, käskyihin ja niiden toteuttamiseen ei mennyt kauaa aikaa ja soturit kykenivät reagoimaan yllättäviin tilanteisiin aivan kuin olisivat tienneet niiden tulon jo ennakoita.

Kokemuksia valmiusyksikkökoulutuksesta

Haastattelin muutamia ammattisotilaita ja varusmiehiä tämän artikkelini taustaksi. Luutnantti JT totesi: " Parasta kun on vuosi aikaa kouluttaa, ehtii nähdä kehityksen ja sen jatkumisen siitä mihin se normaalisti (165 vrk) loppuu." Luutnantti SS puolestaan piti valmiusvaiheen kurssimuotoista kou-

Panssarijoukkueen johtaja antaa tiedustelupartiolle ohjeita.

Kiinteä naamiointi on hyvä suoja nykyaikaisiakin tähytysvälineitä vastaan

Jääkäriprikaatin valmiusyksikkö RYSKE 217 harjoituksessa 12.12.2017.

mieleenpainuva kokemus, vaikka itketti, väsytti, ärsytti ja kaikkea. Ilman tämmöistä porukkaa ei olisi jaksanut, aina on ollut joku joka "potkii" persuuksille tai tsemppaa jos joku meinaa väsähtää." Upseerikokelas, nyt vänrikki Joonas tiedustelujoukkueesta kuvasi tuntujaan näin: " Rento meininki, hyvää yhdessä tekemistä ja kovia koitoksia. Aivan palveluksen lopussa ollut 24 h hiihto oli raskas, jokaisen kierroksen viimeiset 5 km olivat pahimmat, joka paikkaan piste- ja tikutti." Väsymyksestä huolimatta Joonakselle itselleen kertyi hiihtomatkaa kaikkiaan 105 km. Panssarivaunujoukkueen kersantti Matti totesi: " Aina on selvitty. Komppanian oma taistelukurssi oli mieleenpainuva kokemus. Erilaiset kurssit mm. sotilaspoliisi yms., ei ole ollut samaa hommaa koko vuosi. Panssarivaunulla ampuminen on mahtavaa. Erikoisjoukkojen vastaisessa koulutuksessa pääsi painimaan kapteenin kanssa."

Valmius säilyy vaikka joukko vaihtuu

Jääkäriprikaatin valmiusyksikön kotiutuessa 14.12.2017 aloittivat heinäkuussa palveluksen aloittaneet ja valmiusyksikköön valitut varusmiehet valmiusvuoronsa. He osoittivat omat taitonsa RYSKE 217 -harjoituksessa. Soturit vaihtuvat mutta valmius säilyy 24/7/365.

Niiden reipashenkisten nuorten, joilla varusmiespalvelus on vielä edessään, on hyvä tiedostaa, että Jääkäriprikaatin kaikissa yksiköissä annetaan laadukasta ja monipuolista koulutusta. Niille, jotka kaipaavat varusmiespalvelustaan vauhtia ja vaihtelevia tilanteita, sekä fyysisesti raskaita koitoksia, on valmiusyksikkö sopiva paikka!

Everstiluutnantti Ari Mure Jääkäriprikaatin koulutuspäällikkö PSTK / LAPJP / JPR, saapumiserä II/90

Kaksipuoliset ja simulaattoriavusteiset taisteluharjoitukset koulivat iskuporasta.

Tiellä on kohdattu vihollisen miinoja, jotka pioneerit paikantavat ja raivaavat.

RIEKKO 217 toi Jääkäriprikaatin valmiusyksikön mukana tykistön pitkstä aikaa Mellankankaalle

Hyökkäyskärjen edellä kulkevat tiedustelijat, tarvittaessa moottoroituina.

Valmiusyksikössä palvelevat saavat muistoksi valmiusyksikkökolikon kotiutumispäivänä. Valtakunnallisen valmiusyksikkökolikon toiselle puolelle on valittu kesällä otettu kuva Jääkäriprikaatin valmiusyksiköstä.

Jääkärit hyökkäävät RIEKKO 217 harjoituksessa.

Tulenjohtopartio työssään.

Syksyn 2017 harjoituksia

| Teksti: Koulutusosasto/suunnittelusektori

Jääkäriprikaatin tärkeimpiä harjoituksia vuoden 2017 aikana olivat RIEKKO 17 ja PUUKKO 17 -harjoitukset, tutustuminen Ruotsalaisten harjoitukseen Lombenissa, sekä ilmapuolustusharjoitus 2017.

RIEKKO 17 -harjoitus

RIEKKO 17 -harjoituksessa 30.10–3.11.2017 harjoiteltiin hyökkäystä taisteluharjoituksessa.

Jääkärikomppaniat hyökkäsivät ja nuoremmista valmiusyksikön joukkueista muodostettiin puolustaja, tällä kertaa keltainen. Hyökkäyksen perusteet saatiin harjoiteltua opetustarkoituksen mukaisesti ja taisteluosaston komentajan everstiluutnantti Viinamäen korostama voimien keskittäminen onnistui viimeisissä taisteluissa. Sää suosi harjoitusta, siispä paleltumilta säästyttiin.

PUUKKO 17 -harjoitus

PUUKKO 17 -harjoituksessa 13.–17.11, 24.–28.11.2017 ammuttiin ensin joukkueammunnat Sarrio-

järvellä POHJOINEN 17 -harjoitukseen liittyen ja tämän jälkeen siirryttiin taisteluharjoitukseen Rovajärvelle. Taisteluharjoituksen teema oli jälleen hyökkäys ja se toimi jatkumona RIEKKO 17 -harjoitukselle. Kokoonpano oli sama kuin RIEKKO 17 -harjoituksessa. Harjoituksessa päästiin opetustarkoitukseen, joka oli taisteluosaston hyökkäys laajalla alueella talviolosuhteissa.

Ampumaharjoitus Lombenissa Norrbottenin rykmentin joukkojen kanssa

Syyskuussa Jääkäriprikaatin jalkaväen aliupseerikoululle tarjoutui erinomainen mahdollisuus yhteiseen epäsuoran tulen joukkojen ampumaharjoitukseen Ruotsalaisen Norrbottenin rykmentin joukkojen kanssa. Harjoituksen toimeenpanemisessa oli ollut vuoden alusta lähtien hieman vaikeuksia. Ruotsalaisen joukon osallistuminen harjoitukseen varmistui harjoituksen valmistelujen näkökulmasta viime hetkellä, jonka seurauk-

kena harjoituksen valmistelujen kanssa kaikki harjoituksen valmisteluissa mukana olleet saivat todella tuntea tekevänsä töitä palkansa eteen. Ongelmista päästiin yksi kerrallaan ylitse aliupseerikoulun ja Jääkäriprikaatin esikunnan operatiivisen- ja koulutusosaston yhteistuumiin ja kalenterin osoittaessa kuun vaihdetta alkoi todella näyttää siltä, että tästäkin saadaan kammettua vielä harjoitus aikaiseksi.

Aikaisemmat pelkästään positiiviset kokemukset harjoitustoiminnasta Ruotsalaisten kanssa saivat harjoituksen valmistelijat vakuuttuneiksi siitä, että vaivannäkö lopulta kannattaisi. Ruotsalaiset ja suomalaiset sotilaat ajattelevat asioita yllättävän samankaltaisesti. Näin ollen näkemykset kouluttavan ja mielekkään harjoituksen läpiviemiseksi olivat heti suunnittelun alkumetreistä lähtien yhteisiä. Tälläkään kertaa harjoitus ei jättänyt moitteelle sijaa.

Harjoitusjoukkojen päästyä valmisteluista toteutukseen alkoi yhteistoiminta harjoituksessa niin kouluttajien kuin harjoittelevien joukkojenkin välillä mutkattomasti. Harjoitus aloitettiin Lombenin ampumakenttäalueelle ryhmitymisen ohella nopealla epäsuoran tulen kansainvälisten toimintatapamallien: Call for fire tuliko-

LEO hyökkää syvällä...

Panssarijääkärit etenee...

mentorakenteen kertauksella ja viestivälineiden yhteensopivuuden tarkastamisella. Oppitunnin jälkeen kaikilla joukoilla oli tiedossa epäsuorantulen maailmassa oleelliset asiat, toimivat viestiyhteydet ja yhteinen kieli tulikomentoviestiliikenteessä. Aliupseerikoulun kokeneet kouluttajat olivat tehneet ennen harjoitusta erinomaisen pohjatyön aliupseeripilaiden ja apukouluttajien kouluttamisessa. Vierasta tulikomentoliikennettä käytettäessä viestivälineisiin ja ammunnan hallinta- ja johtamisjärjestelmiin liittyviä haasteita oli osattu ennakoita ja vähentää oleellisesti koulutuksella niiden haastavuutta. Näin ollen kouluttavalle ja turvallisuudelle ampumapäivälle ei ollut nähtävissä pienintäkään estettä.

Ensimmäinen ampumapäivä valkeni lohdullisissa merkeissä, tällä kertaa valo ei nauranut pimeyden töille. Hyvin suoritettua valmistelut tuliasemissa, viestiasemilla ja tulenjohtopaikalla takasivat koulutuspäivän jouhevan käynnistymisen. Päivä aloitettiin verryttelemällä siten, että joukot suorittivat ensimmäiset tulitehtävänsä kansallisia, tuttua ja turvallista tulikomentoviestiliikennettä käyttäen. Päivän taittuessa iltaan vaihdettiin verryttelemään seuraavaa päivää varten

yksinkertaisilla tulitehtävillä kansainvälistä tulikomentoviestiliikennettä käyttäen. Toiminta sujui harjoittelun viitoittamalla tiellä mutkattomasti. Tämä loi erinomaisen perustan seuraavien päivien tuleville koitoksille.

Seuraavana päivänä ohjelmasa oli useiden tuliasemien vaihtojen ja erikoisampumatarvikkeiden tuomat lisähaasteet. Päivän ammuntoja valmisteltiin tuliasemissa pitkin edellistä päivää ja vielä ammuntojenkin jälkeen. Tuliasemissa nähtiin vaiva kuitenkin maksoi itsensä takaisin jouhevana ja selkeänä ammuntojen läpiviemisenä useista tuliasemista ja erikoisampumatarvikkeista huolimatta. Tulenjohtopaikkakaan ei päässyt viilenemään valmistelujen aikana, nimittäin huolellinen seuraavan päivän harjoittelu takasi sujuvan toiminnan myös tässä päässä. Ampumapäivä valkeni vastoin odotuksia sumuisena. Epäsuoran tulen kouluttajien hyvinkin tuntema ty-

mä pääsi yllättämään harjoitusjoukot. Onneksi aamupäivä ei tuliasemissa jäänyt aivan toimettomaksi, päivän viimeiset suunnitellut asemat ehdittiin odottelun aikana valmistelemaan ja tulenjohtopaikalla suoritettiin ryhmän puolustusammunta, jonka koulutuksellisena painopisteenä oli ryhmänjohtajan toiminta puolustuksessa. Päivän epäsuorantulen ammunnat saatiin aloitettua tymän laannuttua ennen lounasta. Päivä sujui erinomaisesti Call for fire tulikomentoliikennettä käyttäen ruotsalaisen tulenjohtopartion johtaessa suomalaisen kranaatinheitinjoukkueen ja suomalaisten tulenjohtopartioiden johtaessa ruotsalaisen kranaatinheitinjoukkueen tulta. Pimeydeksi siirtyvän hämärän laskeuduttua aloitettiin valaisuampumatarvikkeiden ampuminen. Joukon taidon kertyessä siirryttiin kahden tulyksikön käyttöön, jossa yksi tulyksikkö valaisi taistelulentän valokranaateilla ja toinen tulyksikkö

Tykistö on tullut takaisin Mellankankaalle.

tuhoosi valaistun maalin sirpalekranaateilla. Voi sitä riemua.

Viimeisenä ampumapäivänä suoritettiin kranaatinheitinjoukkueiden ystävällismielinen maaottelu. Suomalaisen ja ruotsalaisten osallistuessa ystävällismieliseen maaotteluun, kilpakumppaneiden harjoitusjoukot eivät suurta motiivointia tarvitse. Ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua. Ensimmäisenä ammuttiin suora-ammunta suuntaimelle näkyvään maaliin. Kranaatinheittimien tuliasemien pedantti valmistelu toi suomalaiselle harjoitusjoukolle etulyöntiaseman, nimittäin heittimet asetettiin heti paikallensa ja toinen laukaus saatiin poikkeuksetta osumaan haluttuun paikkaan. Toinen kierros samassa lajissa oli mukavaa katseltavaa, kaikki kranaatit osuivat korjaamatta maalin alueelle ja henkinen tunne yliveraisuudesta saavutettu. Päivän toinen tapahtuma oli kranaatinheitinjoukkueen asemaajaja pikatuliasemiin, ampumavalmiuden saavuttaminen ja tulenavaus. Mausteeksi muutettiin jännitystä tiheälle kilpailulle, toinen kilpailujoukkue seuraisi toisen suorittamista. Henkinen etumatka edellisestä lajista alkoi hieinan horjua, muttei kaatunut ruotsalaisten osoittaessa kohtalaista varmuutta asemaajaja ja ampu-

mavalmiuden saavuttamisen saralla. Ruotsalaisen joukkueen suorituksen jälkeen erityisen miellyttävää oli seurata aliupseerikoulun harjoitusjoukon toimintaa, jotka paineenkin alla tekivät oikeita suoritteita rauhassa ja oikein, vaikka ehkä kaikille oli jotakuinkin hahmottunut joukkojen tasoero tässä tapahtumassa. Kilpailutilanne ei murentanut joukon selkärangaa, vaan lopputulokseen päästiin vain vähäisellä kouluttajan ohjauksella. Toinen tapahtuma palautti joukon käsityksen omasta kyvystään realistiselle tasolle, suoritus oli hieno. Bra Jobbat!

Lombenin ampuma-alue hiljensi toistaiseksi, näillä kokemuksilla on hienoa lähteä yhteiseen harjoitustoimintaan Ruotsalaisten kanssa tuottamaan äänen lisäksi hyviä koulutustuloksia vuonna 2018.

Maavoimien valtakunnallinen Ilmapuolustusharjoitus

Maavoimien valtakunnallinen Ilmapuolustusharjoitus 2/2017 järjestettiin 14.–23.11.2017 Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella. Rovaniemen ilmatorjuntapatteristosta harjoitukseen osallistui patteriston komentaja everstiluutnantti Petri Sipilän johdolla 1. ja 2. Ilmatorjuntapatteri, Tukikohta-

komppania sekä henkilökunnan ITO90M-osasto.

Harjoitukseen osallistui joukkoja kaikista ilmatorjuntakoulutusta antavista joukko-osastoista ja Ilmavoimista. Harjoitusvahvuus oli suurimmillaan noin 1 500 henkeä. Harjoituksen johti ilmatorjunnan tarkastaja eversti Ari Grönroos Maavoimien esikunnasta. Harjoituksen taisteluvaiheen johti vuoden 2018 alusta ilmatorjunnan tarkastajan tehtävässä aloittava eversti Sami-Antti Takamaa Karjalan prikaatista.

Harjoituksen päätavoitteena oli kehittää asevelvollisten sekä henkilökunnan osaamista ilmatorjunnan eri tehtävissä sekä harjoitella puolustushaarojen ilmapuolustuksellista yhteistoimintaa. Ilmapuolustusharjoitus on ilmatorjunnan varusmiesten ja reserviläisten tärkein ampumakoulutus- ja taisteluharjoitus.

Ilmapuolustusharjoitus on kaksivaiheinen. Harjoituksen ampumavaiheessa 14.11.–17.11. ammuttiin kovapanosammunnat ilmatorjunnan ohjusjärjestelmillä sekä ammusaseilla.

Taisteluvaiheessa 19.11.–22.11. harjoiteltiin ilmatorjuntayksiköiden ja niiden osien taistelun ja tulenkäytön johtamista yhteistoiminnassa muiden ilmapuolustukseen osallistuvien joukkojen kanssa.

Jääkäriprikaatin perinteinen kokelasvaellus kuljettiin elokuun lopussa Hetta-Pallas reitin upeissa maisemissa.

Rovajärven ampuma-alue

| Teksti: Majuri Mika Niskanen

Rovajärven ampuma-alue on puolustusvoimien pääampuma-alue, joka mahdollistaa suorituskykyisten sodan ajan joukkojen kouluttamisen. Maavoimien eri asejärjestelmien yhteistoiminnan ja tulenkäytön harjoittelu on mahdollista tässä mittakaavassa vain Rovajärven ampuma-alueella. Ampuma-alueen laajuus on noin 1 100 km², josta maalialuetta on noin 400 km². Alueen pohjoispuolella on Köngäsnuoman kokeiluampuma-alue, jonka pinta-ala on 54 km². Kooltaan alue on läntisen Euroopan suurin yhtenäinen ampuma-alue. Ampuma-alue sijaitsee Rovaniemen, Kemijärven, Sodankylän ja Pelkosenniemen alueilla. Aluetta käytetään vuosit-

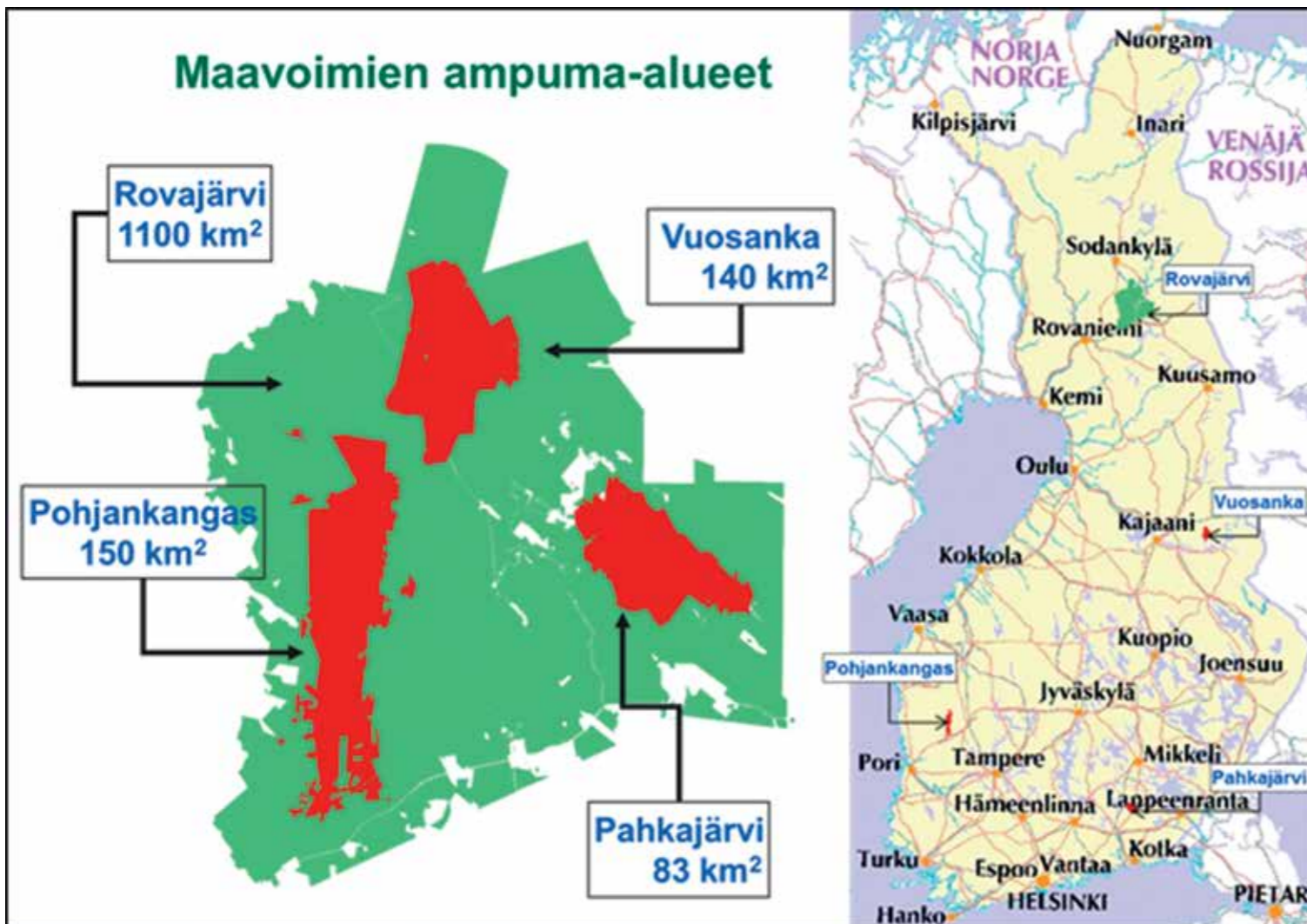
tain noin 200 vrk, joista ammun-
tapäiviä on keskimäärin noin 100 vrk.

Rovajärven alue on ollut puolustusvoimien käytössä jo vuodesta 1949 lukien. Aluetta on vuosikymmenten kuluessa laajennettu merkittävästi yhteensä kaksi kertaa; Sarriojärven alue liitettiin ampuma- ja harjoitusalueeseen jo alueen perustamisvuonna 1949 ja vuonna 1989 alueeseen liitettiin Köngäsnuoman alue. Vuonna 1969 alue jaettiin käyttötarkoituksen mukaan ampuma- ja suoja-alueeseen ja vuonna 1986 alue määritettiin puolustusvoimien valtakunnalliseksi pääampuma-alueeksi. Maavoimien esikunta on vuonna 2010 luokitellut Rovajärven ampuma- ja harjoitusalueen

kehittettäväksi ampuma- ja harjoitusalueeksi.

Tämä merkitsee mm. sitä, että alueen kunnossapitoa (ml. rakennuskanta, johtamisjärjestelmä, huollon tukeutumisympäristö, tiestö ja ampumapaikat) kehitetään jatkuvasti. Rovajärven ampuma- ja harjoitusalueen vastuullisena hoitajana toimii Jääkäriprikaati, joka huolehtii alueen turvallisuudesta, kunnossapidosta ja kehittämisestä sekä koordinoi alueen käyttöä.

Puolustusvoimat on vuokralaisena Metsähallituksen omistamalla alueella. Senaattikiinteistöt omistaa alueella olevat kiinteistöt ja rakennelmat, joita on alueella yhteensä 199 kappaletta. Puolus-

tushallinnon rakennuslaitos vastaa ampuma-alueen kiinteistöjen, rakennelmien ja osin teiden yllä- ja kunnossapidosta.

Maavoimien esikunnalla on sopimus Pyhä-Kallion paliskunnan kanssa alueen käytöstä ja maksettavasta korvauksesta. Puolustusvoimat maksaa alueen käytöstä, kiinteistöistä, kunnossa- ja ylläpidosta vuosittain noin 2 M€.

Alue jakaantuu:

- 8 harjoitusalueeseen, joista 7 voidaan käyttää kovapanosammuntoihin
- 4 taisteluampuma-alueeseen, joita ovat Hautainmaan, Pahavaaran, Päriharjun ja Syyräkin taisteluampuma-alueet. Taisteluampuma-alueet ovat ensisijaisesti tarkoitettu taisteluammuntojen järjestämiseen
- 8 tukeutumisalueeseen, joita ovat Jokilampi, Kielijuppo, Heinuvaara, Rovamännikkö, Rovarinne, Rovaselkä, Ristilampi ja Sarriojärvi. Osalla tukeutumisalueista ei ole käytössä olevia rakennuksia. Kaikille alueille on luotu tukeutumismahdollisuudet siirrettävällä kalustolla pl Ristilampi
- Suoja-alueeseen, jota ei saa käyttää maalialueena
- Rajoitusalueisiin, joita ei saa käyttää maalialueina, mutta joiden käyttö harjoitus-, tulasema- ja majoitusalueina sallitaan Rovajärven ampuma-alueen harjoituskartassa esitetyin rajoituksin
- 4 ilmailun rajoitusalueeseen, joiden osalta tehdään ampumailmoitus kaikista ammunnoista, räjäytyksistä, harjoituksista ja lennätystoiminnasta kun vaara-alue tai lentokorkeus nousee yli 150 metriä ampuma- tai lennätyspinnan tasosta.

Alueen käyttö on ohjeistettu Rovajärven ampuma- ja harjoitusalueen johtosäännössä.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston kuulumisia

| Teksti: Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentaja, everstiluutnantti Petri Sipilä

Saapumiserän 2/17 peruskoulutuskausi sujui kylmässä ja vähälumisessa Lapin kesässä hyvin perinteisesti. Alokkaat astuivat palvelukseen 3. heinäkuuta ja edessä oli kahdeksan viikkoa sotilaan perustaitojen opettelua. Koulutuskauden läpivientiä ei ole lähiaikoina muutettu, joten kaikki sujui rutiininomaisesti.

Patteriston peruskoulutuskauden taistelu- ja ampumaharjoitus toteutettiin Sarriojärvellä 31.7.–6.8.2017. Harjoituksen päämääränä oli harjoituttaa Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston varusmiehiä taistelu- ja ampumakoulutuksen perusteissa ja toteuttaa turvallisesti peruskoulutuskaudelle asetetun osaamistason mukaiset taisteluammunnat sekä varmistaa yksittäisen taistelijan peruskoulutuskaudelle asetettujen vaatimusten saavuttaminen taistelijan tutkinnolla. Saapumiserän 1/17 sotilaspoliisijoukkue ampui samassa harjoituksessa loppuammuntansa.

Harjoituksessa ammuttiin perusyksiköittäin kuuden päivän ai-

kana taistelijaparin ja ryhmän puolustusammunta valoisalla, partion hyökkäysammunta, sisäpiippuammunnat kevyellä kertasingolla sekä yksittäisen panoksen räjäytys-harjoitus.

Saapumiserän sotilasvala järjestettiin koko prikaatin yhteisenä tilaisuutena Kemissä 12.8. Tapahtumapaikkana oli kaupungin sisä-taman alue ja ilmassa oli suuren juhlan tuntua, koska joidenkin arvioiden mukaan tapahtumaa saapui seuraamaan jopa 10 000 henkilöä. Sää suosi tapahtumaa, joskin navakka tuuli koitui Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston vuodesta 1989 palvelleen perinnelipun kohtaloksi. Jo aiemmin korjailtu lippu repe-si etureunasta koko korkeudeltaan. Vuoden 2018 ohjelmaan siis saatiin uuden lipun naulaamistilaisuus vielä määrittelemättömänä ajankohtana.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston perinnelippu ohimarssissa
Kuva: Maavoimat

Kaupunginjohtajan suojue. Kuva: Maavoimat

Paikallispuolustusharjoitus KAJAANI 17

Paikallispuolustusharjoitus KAJAANI 17 järjestettiin Kainuussa 4.-8.9.2017. Harjoituksen tavoitteena oli harjoituttaa puolustusvoimia, muita viranomaisia ja yhteistoimintaosapuolia omissa ja yhteisissä moniviranomaistehtävissä häiriötilanteissa siviiliympäristössä. Erityyppisissä harjoitustilanteissa testattiin käytännön johtamistoimintaa sekä yhteistyötä eri viranomaisten kesken. Puolustusvoimien päämääränä oli parantaa reserviläisten, varusmiesten ja henkilökunnan osaamista paikallispataljoonan tehtävissä sekä parantaa ja osoittaa paikallispuolustusjoukkojen valmiutta. Kainuun prikaatin johtamaan KAJAANI17-harjoitukseen osallistui joukkoja Kainuun prikaatista, Jääkäriprikaatista, Lapin lennostosta ja Kainuun rajavartiostosta.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston sotilaspoliisijoukkueen päät-

Sotilaspoliisit taistelussa vanhalla UPM:n tehdasalueella Kajaanissa.
Kuva: Maavoimat

töharjoitus toteutettiin kyseisessä harjoituksessa. Vaikka tällä kertaa harjoituksen painopiste ei ollut sotilaallisissa operaatioissa, joukkue osoitti taitonsa vaihtelevissa tehtävissä. Samassa harjoituksessa toteutettiin joukkueen koulutustason mittaus.

Tälle saapumiserässä joukkotuotannossa olleen ilmatorjunnan johtoportaan taistelunjohtopaikan toinen taisteluharjoitus ja joukkokoulutuskauden ampumaharjoitus oli yhdistetty yhtenäiseksi pitkäkestoisiksi harjoituksiksi. Harjoitus aloitettiin siirtämällä taistelunjohtopaikka Sodankylään osaksi RIEKKO17-harjoitusta. Johtopaikka johti ilmatorjunnan taistelua taisteluosaston alueella kolme vuorokautta, jonka jälkeen se siirtyi Rovajärvelle yksikötyypin mukaisiin taisteluammuntoihin. Ammunnoissa harjoitettiin toimintaa kohdattaessa vihollinen moottorimarssilla sekä lähipuolustusta valoisalla ja pimeällä. Ampumataisteluharjoituksen yhdistäminen mahdollistaa harjoittelun taistelujoukkueen mukaisissa osastoissa oikeaa kalustoa käyttäen ja pitkäkestoisemmän tottumisen maasto-olosuhteisiin. Tottumista tarjottiinkin, kun pakkasen kipusi jo lokakuun viimeisinä päivinä lähes -20°C lukemiin.

Valtakunnallinen ilmapuolustusharjoitus 2/2017

Valtakunnallinen ilmapuolustus-harjoitus 2/2017 toimeenpantiin Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella 14.-23.11.2017. Harjoituksen johtajana toimi viimeistä kertaa eversti Ari Grönroos, joka jää reserviin ilmatorjunnan tarkastajan tehtävästä vuoden lopussa. Harjoitukseen osallistui noin 1400 henkilöä (300 kantahenkilökuntaa,

Huoltokomppanian komentopaikan vartiomies. Kuva: Maavoimat

Crotale uusien talvinaamioverkkojen alla. Kuva: Maavoimat

1000 varusmiestä, 100 reserviläistä), 300 ajoneuvoa sekä 30 lentokonetta ja helikopteria. Harjoitukseen liittyi Lapin lennoston toimeenpanema taktinen ilmapuolustusharjoitus.

Tällä kertaa patteriston joukot eivät ampuneet Lohtajalla, vaan osallistuivat vain taisteluvaiheeseen. Harjoituksessa muodostettiin ilmatorjuntapatteriston johtoporrasta omasta taistelunjohtopaikasta ja Karjalan prikaatin aliupseerikurssin perustamasta taistelunjohtopaikasta. Johtoporrasta pääsi johtamaan harjoituksessa useiden erityyppisten ilmatorjuntaohjussyksiköiden taistelua. Tukikohtakomppanian perustama huoltokomppania järjesti huoltopalvelut koko harjoitusjoukolle. Yksikön ammattitaito ja yritys keräsi jälleen lähes ylitsevotavat kiitokset tuettavilta joukoilta.

Aliupseerikurssin ilmatorjuntalinja perusti harjoitukseen ilmatorjuntaohjuspatterin (90M):n, jossa tulevan kevään joukkotuotannon johtajat harjoittelivat tulevia tehtäviään. Sotilaspoliisijoukkue toteutti harjoituksen turvallisuusjärjestelyitä.

Harjoituksessa toteutettiin onnistuneesti Suomeen akkreditoitujen sotilasasiamiesten vierailu Pääesikunnan käskystä. Patteriston joukoista arvovaltaiselle delegaatiolle esiteltiin Tukikohtakomp-

panian kouluttaman ilmavoimien huoltokomppanian ensihoitoasema.

PUUKKO 17 -harjoitus

Lohtajan jälkeen johtopaikka siirtyi suoraan loppusotaansa PUUKKO17 -harjoitukseen Rovajärvelle. Mukana marssi johtoon otettu Karjalan prikaatin kouluttama ilmatorjuntaohjuspatteri. Patteristo tuotti viiden vuorokauden ajan tappioita vihollisen ilma-aluksille taisteluosaston hyökkäykseen liittyen. Lapin ankarat olosuhteet tulivat suurelta osin pääkaupunkiseudulta varusmiespalvelukseen saapuneille Vekaran taistelijoille yllätyksenä. Ajoneuvon ajaminen lumisissa oloissa oli usealle kuljettajalle ensimmäinen kerta elämässä. Kaikkiaan harjoitus oli opettavainen kaikille osallistujille. Syksyn harjoitusten aikana yhteistoiminta jalkaväkijoukkojen kanssa on mennyt aimo harppauksen eteenpäin. Kiitos kaikille ponnisteluihin osallistuneille; eikä vähiten johtamisjärjestelmähahmoille.

Lopuksi Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo toivottaa hienoja hetkiä reserviin eversti Timo Mäki-Rautialle!

Mielialailmoitukset ja komppanian hyökkäysaksiisi

| Teksti: Everstiluutnantti Jussi Viinamäki

Lapin jääkäripataljoona ammentaa voimaa perinteistä joikapäiväisissä palvelustehtävissä - tämä on johtamassani joukossa erityisen arvokas ja hieno piirre.

Löysin eräänä iltana pataljoonan esikunnan kahvihuoneesta kasan papereita, joiden lukemiseen kului siltä istumalta kaksi tuntia ja suunniteltu juoksulenkki toteutui lyhennettynä versiona.

Paperikasassa oli Pohjanmaan Jääkäripataljoonan 1. komppanian mielialailmoituksia 1950- ja 1960-luvulta. Ilmoituksia lukiessa sai erityisen hyvän kuvan pataljoonan varusmiesten ja henkilökunnan elämästä Vaasassa ja Sodankylässä.

Toinen yhtä kiinnostava löytö olivat Lapin Jääkäripataljoonan Panssarintorjuntakomppanian harjoitussuunnitelmat 1970 -luvun alusta.

”Yleensä kuitenkin mieliala on ollut suhteellisen hyvä...”

Komppanioiden mielialailmoitukset perustuivat hyvin todennäköisesti yläjohtoportaan antamaan käskyyn, sillä useimmista löytyneistä ilmoituksista löytyi yläjohtoportaan viitemerkinnät. Löytyneet ilmoitukset olivat sisällysluetteloltaan samanlaisia: esimiehelte raportoitiin mielialasta ja siihen vaikuttavista tekijöistä, sotilaallisesta kurista ja palvelusalttiudesta, huoltotilanteesta, valistus- ja viihdytystoiminnan vaikutuksesta mielialaan, kantahenkilöstön mielialasta ja palvelusalttiudesta sekä paikallisen väestön suhtautumisesta puolustuslaitokseen. Ilmoitukset laadittiin päälliköiden toimesta neljännesvuosittain.

Pohjanmaan Jääkäripataljoonan 1. Jääkärikomppanian päällikkö luutnantti O Heiskanen raportoi komentajalleen 1.1.1965 oman yk-

sikkönsä mielialasta kuvassa esitetyllä raportilla. Pataljoona oli vasta hiljattain saapunut Sodankylään ja toteutti saamiaan valmius- ja koulustehtäviä muutoksen keskellä. Raportti käsittelee mielialaa aikavälillä 14.10. - 31.12.1964.

Heiskanen raportoi varusmiesten mielialoista saapumiserittäin. Raportin mukaan saapumiseriä oli astunut palvelukseen vuoden aikana 15.2., 15.6. ja 15.10. Jälkimmäisen saapumiserän kohdalla **”näytti mieliala olevan melko matalalla, joka johtui siitä, että palvelus päivittäin on melko tiukkaa.”**

Sotilaallisen kurin osalta Heiskanen raportoi lähinnä antamistaan rangaistuksista mainiten arestirangaistusten syiden olleen mm. **”luvatun poistuminen ja itsensä päihdyttäminen.”**

Huoltotilanteesta raportoitaessa mainitaan tupien ja oleskelutilojen ahtauden vaikuttavan mielialaan laskevasti. Muonituksen osalta päällikkö raportoi yksikkönsä olleen melko tyytyväisen **”pl leipä, jossa on valitettu olevan matoja.”** Varusteiden mainitaan olleen riittävän hyviä suhteessa vielä melko leutoon talveen.

Valistus- ja viihdytystoiminnan osalta ylistetään sotilaskodin **”erittäin piristävää vaikutusta.”** Hieman purnausta aiheuttivat **”lukuisat hartaustilaisuudet (seurat)”**, joihin oli **”jouduttu komentamaan määrätty määrä tai kaikki.”** Mainittakoon vielä, että **”elokuvateatterin ja uimahallin valmistumista odotetaan suurella mielenkiinnolla.”**

Oman henkilökuntansa tilanteesta Heiskanen raportoi seuraavaa: **”Kouluttajat tuntuvat jännittyneenä odottavan ”kovan talven” tuloa ja toivovat, että varusteet saataisiin sen mukaisiksi. Henkilökunnan piristämiseksi olen antanut silloin tällöin vapaapäiviä vuorotellen.”**

Paikallisen väestön raportoitin suhtautuneen **”ainakin tois-taiseksi... erittäin positiivisesti puolustuslaitokseen.”**

Lukemani raportti ja sen asiat tuntuvat etäisiltä, mutta samal-

PO JANMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONA

1. Jääkärikomppania

Sodankylä 1.1.1965

Asia mielialailmoitus
ajalta 14.10 - 31.12.64

Pataljoonan Komentaja

1/PohmJP:n päällikön vaihdon takia rajoittuvat tässä ilmoituksessa käsitellyt asiat 14.10 - 31.12. väliseltä ajalta tehtyihin havaintoihin.

1. Mieliala ja siihen vaikuttavat tekijät

Mieliala varsinkin 15.6. saaperällä on ollut yleensä hyvä, johtuen ehkä komennuskaudesta, koska silloin miehet ovat olleet monissa tapauksissa suhteellisen itsenäisissäkin tehtävissä. 15.10. saaperä ryhtyi parin aiheellisen siirtoanomuksen jälkeen melko laajaan siirtoanomuksien jättämiseen. (noin 10) Miehet kuitenkin jättivät sen sikseen, kun käskin heidän hankkia siirtoanomusta varten tarpeelliset todistukset. Peruskoulutuskauden lopulla näytti mieliala olevan melko matalalla, joka johtui ehkä siitä, että palvelus päivittäin on melko tiukkaa. Yhden tunnin ruokatunti riittää juuri syömiseen, alueiden kuntoon laittoon ja valmistautumiseen iltapäivän palvelukseen. (ulkopalvelus) Yleensä kuitenkin mieliala on ollut suhteellisen hyvä ottaen huomioon vallitsevat olosuhteet. Ryhmänjohtajilla (15.2. saaperä) mieliala on pysynyt yllättävän hyvänä loppuunasti.

Upseerikokelaat ovat olleet niin vähän aikaa varsinaisessa joukko-osastopalveluksessa, että mieliala on pysynyt hyvänä. (RUK:n päättymisen "ilo") Suurin osa (4 kpl viidestä) ovat olleet eri kurseilla ja lomilla, ja eivät näin ollen ole olleet rivissä kuin korkeintaan 4 - 5 päivää.

2. Sotilaallinen kuri ja palvelusalttius

Arestirangaistuksia on tänä aikana täytynyt käyttää 2 kpl. (luvatun poistuminen ja itsensä päihdyttäminen) Muita järjestys rangaistuksia on käytetty noin 10 kpl, jotka ovat joh-

la jotenkin äärimmäisen tutuilta. Päälikkö raportoi komentajalleen tarkastellussa raportissa varusmiesten loppukyselyn tuloksia sekä henkilökunnalle suoritettavan työilmapiirikyselyn tuloksia.

Olisi mielenkiintoista tutkia, mikä mielialailmoitusten perimmäinen syy oli. Miksi näitä ilmoituksia annettiin ja raportoititiin edelleen yläjohtoportaalte? Haluan uskoa, että perimmäinen syy oli sama kuin nykyäänkin: esimiehiä ja yläjohtoporasta aidosti kiinnosti työilmapiiri ja varusmiesten tyytyväisyys.

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONA
Sodankylä 11.2.1970
Ltn K Schroderus

TAISTELUKOULUTUKSEN HARJOITUSSUUNNITELMA

Harjoituksen aihe:	Jääkärikomppania kärkekomppaniana tien suunnassa, hyökkäysaksiisi.
Opetustarkoitus:	Opettaa sh-kauden jääkäreille toiminta kärkekomppanian hyökkäyksessä automaattisena suorituksena.
Harjoitusaika:	Sotaharjoituskausi
Harjoituspaikka:	Sulkeiskenttä - Mellankankaan tiet - Jeesiön tie (liite 1 ja 4)
Harjoitusosasto:	1. LapJP:n sh-kauden jääkärit (tukijoukkue alistettu ryhmittäin jääkärijoukkueisiin) 2. Maaliosasto - 1 + 6 / nuor saap erä
Harjoitusvarustus:	Tst-varustus, liikkvälineet (pp/sukset)
Liitteet:	4 kpl
Harjoituksen suunniteltu kulku:	(liite 1 ja 4)
klo 07.30-08.15	Valmistava oppitunti, jossa kerrataan jääkärikärjen toiminta ja selvitetään kärkekomppanian hyökkäyksen periaate (kaavakuva)
" 08.30-10.30	Jääkärikärjen toiminnan harjoittelu joukkueittain (tunnustelijat - kärkirymäjoukkue). (liite 3 ja 4) Harjoittelu tapahtuu joukkueenjohtajien johdolla, harjoituspaikat liitteessä 1. -siirtyminen ruokailupaikalle sorakuopan maastoon.
" 10.30-11.30	Ruokailu. Joukkueittain, jakopaikka sorakuoppa
" 11.30-13.30	Kärkekomppanian hyökkäyksen harjoittelu hyökkäysaksiisina sulkeiskentällä. Ensimmäisellä kerralla tarkasti selvittäen, miksi ja miten kompp:n toiminta tapahtuu. Tarpeen mukaan hyökkäys uusitaan 1 - 3 kertaa. (Liite 3)
" 13.30-15.30	(Maaliosasto) Hyökkäysaksiisi Jeesiöntien suunnassa, tavoitteena viimeistellä kärkekomppanian toiminta automaattiseksi suoritukseksi. Maaliosasto toimii liitteen 2 mukaan.
" 15.30-16.45	Harjoituksen lopettaminen ja paluu kasarmille, harjoitusvarustuksen huolto.

Suunnitelman laati

Lttnantti merk K Schroderus

"Ensimmäisellä kerralla tarkasti selvittäen, miten kompp:n toiminta tapahtuu"

Toinen pataljoonan esikunnan kahvihuoneesta löytynyt mielenkiintoinen paperi löytyi kansioista, jonka otsikkona oli "LapJP:n Joukkoharjoituskauden harjoitussuunnitelmia - PstK".

Lttnantti **Kalle Schroderuksen** 11.2.1970 laatima harjoitussuunnitelma (Jääkärikomppania kärkekomppaniana tien suunnassa, hyökkäysaksiisi) herätti heti mielenkiinnon. Samaa asiaa harjoitellaan nykyäänkin Lapin Jääkäripataljoonan iskuportaani yksiköissä.

Jo pois nukkuneen Kalle Schroderuksen (res evl) suunnitelma todennäköisesti laadittiin "tupakiasikin kanteen" ja sen jälkeen komppanian kirjuri kirjoitti suunnitelman puhtaaksi.

Suunnitelma on tiivistetty yhden sivun mittaiseksi pääasiakirjaksi ja siinä on liitteitä koulutusohjeen ja karttakuvan muodossa. Harjoitus oli suunniteltu alkavaksi sulkeiskentän maastossa, jossa kahden tunnin ajan piti harjoitella jääkärikärjen toimintaa joukkueittain. Ruokailun jälkeen jatkettiin sulkeiskentällä, nyt komppanian äksiisinä. Pää tavoitteena oli harjoitella vihollisen kohtaamista siten, että komppanian toiminta olisi kärjen törmäämisen jälkeen automaatoitu.

Vasta harjoituksen lopuksi lähettiin sovellettuun vaiheeseen, jossa karttaliitteen mukaan komppanian tuli harjoitella Jeesiöntien suunnassa toimintaa kohtamistilanteissa.

Suunnitelma on selkeä, toteutamiskelpoinen ja sen liitteet sisältävät kartan lisäksi monia käyttökelpoisia taisteluteknisiä ohjeita mm. siitä, mitkä ovat taistelijoiden väliset etäisyydet edettäessä taistelunvalmiina: etäisyydet on ilmoitettu jääkäriytyliin polkupyörän mittoina.

Johtopäätöksiä

"Mielialasta" ollaan edelleen kiinnostuneita ja sen kehittymisestä raportoidaan säännöllisesti työilmapiiri- ja loppukyselyissä. Mielialaa seurataan myös jatkuvasti, kun teemme koulutustyötä varusmies-

ten kanssa ja olemme päivittäisessä vuorovaikutuksessa yhteistyökumppanien kanssa. Näin tulee olla: on tutkittu tosiasia ja selvää ilman tutkimustakin, että hyvässä ja rakentavassa työilmapiirissä palvelustehtäviään hoitava sotilas suoriutuu niistä erinomaisesti.

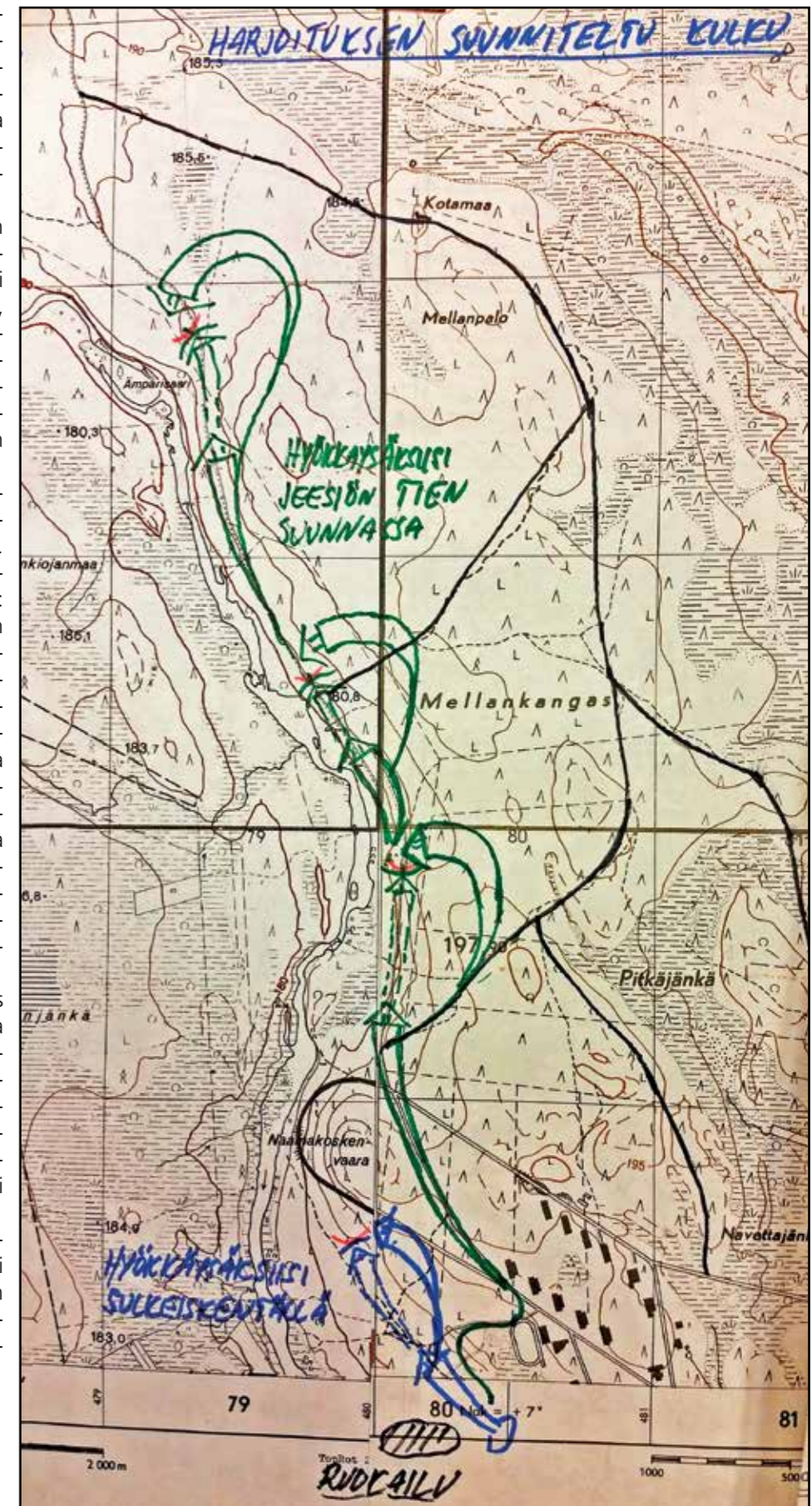
Kehotan lukijoita seuraamaan myös omaa "mielialaansa" jatkuvasti: pysähdy joskus ja pohdi omaa jaksamista ja etenkin sitä, mitä itse voit tehdä asian eteen. Itse olen havainnut tehokkaaksi palautuskeinoksi urheilun - kävelytai juoksulenkillä pää tyhjenee kaikesta turhasta ja vyötärömittakin kaventuu.

Äksiisikoulutus sanana ja metodina painui 1990 -luvun loppuvuosina tietyllä tapaa unholaan. Ainakin tällainen kuva minulle syntyi opiskellessani Kadettikoulussa: vanhaa kunnan äksiisiä pidettiin kylmän sodan metodina ja keskityttiin enemmän "oivaltavaan oppimiseen". Nyt olen ilokseni havainnut, että varsinkin raskasaseyksiköissä ja -joukkueissa asiaa harrastetaan sen vaatimalla vakavuudella. Pataljoonan jääkäriyksiköt ovat saaneet tehtävän hakea koulutukseensa "enemmän äksiisiä" unohtamatta kuitenkaan esimerkiksi simulaattorien tai virtuaaliskoulutuksen tarjoamia mahdollisuuksia.

Äksiisiä voi harrastaa myös taisteluosastona: siitä todisteena voidaan pitää Jääkäriprikaatin kouluspäällikön johtamia taisteluharjoituksia Riekkö ja Puukko, joiden aikana taisteluosasto hyökkäsi taistelujärjestyksensä mukaisesti saman hyökkäyksen kahtena eri päivänä. Äksiisiä parhaimmillaan.

Menneisyyteen ei tule takerua, mutta sitä tarkastelemalla voi saada uusia näkökulmia nykyisiin "mielialailmoituksiin" sekä nykyisin käytössä oleviin koulutusmetodeihin.

Everstilutnantti
Jussi Viinamäki
PSTK/LAPJP 1992-1993
Lapin Jääkäripataljoonan komentaja

Arktisen koulutuksen niksipalsta

Arktisen koulutuksen niksipalstan tarkoituksena ei ole niinkään minkään uuden ja mullistavan asian esilletuonti, vaan ajatuksena on herätellä henkiin vanhoja hyväksi todettuja käytäntöjä.

Tehäänpä kynsitulet, sähkötulet tai ovitiilu - yksi lapsi monta nimeä

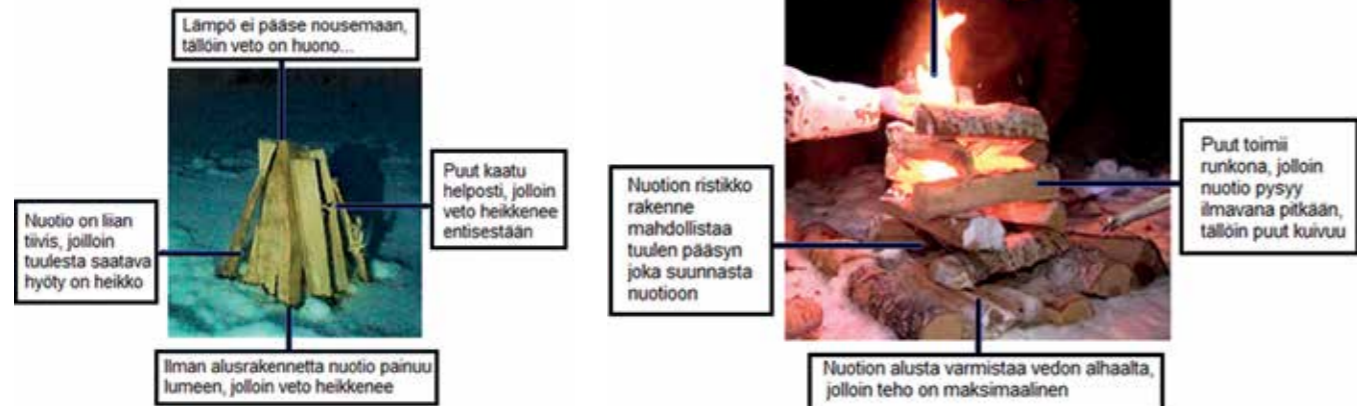
| Teksti: Väepeli Timo Kallio

Tämä on tarinaa tulen teosta ja sen eri muodoista. Revontulten prikaatiamme on myös joidenkin leukojen kerrottu nuotioprikaatiksikin sanovan. Osuvastihan ovat sanoneetkin, olosuhteemme kun on maamme karuimmat. Selviytymisen tarve on pakotanut meitä vaalimaan ja hallitsemaan tätä 350 000 vuotta vanhaa taitoa. Mutta kuinka hyvin lopulta hallitsemme aakkoset, eri tulimuotojen käyttötavat ja niiden tarkoitukset?

Aakkoset

Palava materiaali, riittävä lämpötila ja happi. Nämä peruskoulussa meille opetetut tekijät pitää olla takaraivossa tulta ja sen eri muotoja tehtäessä. Lisäksi on syytä muistaa ainakin seuraavaa: lämmin ilma nousee ylöspäin, lämpö säteilee alaspäin ja palotapahuma kuluttaa happea. Hyödynnä siis lainalaisuuksia. Älä poista niistä yhtäkään. Älä heikennä yhdenkään toimintaa. Esimerkiksi puun painosta on lähes 50 % vettä. Märässä puussa ei ole ilmaa (happea), vaan ilman tilalla on vettä, joka jäähtyy 50 kertaa paremmin kuin ilma. Märällä puulla poistat siis aakkosista 2/3 osaa. Muista käyttää hyväksi tuulta, joka tuo happea. Hyödynnä lämpimän ilman ylös virtaus puun kuivattamiseen ja hapen lisäämiseen, jne.

Esimerkkikuva huonosta nuotiosta.

Syöttäminen

Sytöt ratkaisee kaiken! Muista taas aakkoset. Tarvitset pientä, jotta se saavuttaa riittävän lämpötilan nopeasti. Tarvitset syttöjä paljon, jotta niiden palaessa lämpötila riittää syöttämään isommat puut. Sytöt kannattaa jakaa kahteen kokoluokkaan. Ykköstaso on koivun tuohenpalaset ja veistetyt ohuet lastut. Kakkostason syttöjä ovat veistetyt kiehiset tai kuusen kelotuneet pihkaiset alaoksat. Varaa näitä vanhan kansan mukaisesti karvalakillinen, siis molempia lakillinen. Tällä määrällä syttöjä saat varmasti kosteatkin puut palaamaan.

Kynsitulet, miten tehdään?

Nimensä mukaisesti käsin kerättävissä ilman työvälineitä. Aloita syttöjen kerääminen jo liikkeen aikana. Näin säästyt tältä vaiheelta tekohelellä. Matkan varrellesi kun osuu varmasti hyviä syttömaita. Tai voit kulkea syttömäiden kautta. Muista, että hyvät syttöpuut, kuuset ja koivut, kasvavat erityisesti kosteassa maassa, joen ja ojan varsilla. Samalla saat tietenkin myös juoma- ja ruokaveden mukaasi. Asentopaikalla tee kynsitulille levymäinen alusta hukkausta tai oksista. Näin estät kyn-

Esimerkkikuva hyvästä nuotiosta.

Sähkötulilla. Nimeä sähkötuli käytti perinnejoukkomme Er.Os.Sau:lta.

Partion hiihdettyä monta peninkulmaa, laitetaan ns. "sähkötulet", joilla käritykset, korvikkeet ym. valmistetaan. Savukoski 1944 SA-kuva

situlen painumisen lumeen. Levyn päälle kasaa runkopuista ja syttöistä neliömäinen piippu, aseta syttöjä keskelle ja sytytä. Lisää keskelle syttöjä pikkuhiljaa. Valmistele keitinastia kunnan varrella. Aloita keittäminen samalla lisäten syttöjä. Näin tehden pakin kannellinen vettä kiehuu alle viiden minuutin. Muista mitä korkeampi nuotio sitä parempi on veto ja teho. Jäinenkin koivu palaa tässä nuotiossa.

Harjoitus tekee mestarin

Tämä taito voi olla ratkaiseva näissä meidän jäätävissä olosuhteissa. Talvisodan kokemukset Lapin erämaissa osoittivat pakkasen pahaksi vastustajaksi. Vaikka meillä oli aikanaan jätkeä jätkän taitoineen, eivät kaikki joukot jätkän taitoja hallinneet. Jopa rykmentin kokoisten osastojen toimintaa jouduttiin rajoittamaan toimintakunnan menettämisen pelossa, esimerkiksi Pelkosenniemen ja Suomussalmen suunnilla 1939.

Harjoitelkaamme siis seuraaviin aikamääreisiin 5 min tuli palaa + 5 min vesi kiehuu + 5 min tuli sammutettu ja jäljet huolella peitetty. Siis 15 min koko savotta. Ainoastaan lämmin neste ja ruoka takaavat arktisen jääkäriin energiatarpeen ja ilman tulta se on mahdotonta.

Laitetahan Yö puulle

Yötulet

Viime osassa käsiteltiin teoriaa ja pikkutulua "kynsitulua". Kynsituli sopii kyllä hyvin ruuan laittoon, mutta mitä kun jääkäriin olisi siirryttävä yöpuulle? Haasteena jääkäriille tulee muun muassa se, että yksittäisillä puilla on tulta ylläpidettävä jatkuvasti, tervaskannoilla nuotiosta tulee helposti liian kuuma tai aiheuttaa kovasti pelättyä lämpösäteilyä ja savua. Sivutetaan nämä jälkimmäiset lyhyesti sillä, ettei avotulilla kannata yöpyä nykysodankäynnissä kuin pakon sanelemana. Muistakaamme kuitenkin luontomme armottomuus, josta viime vuosina siviilivaeltajien surulliset kuolemat ovat kansallis-

puistossamme meitä muistuttaneet.

Siirtykäämme tässä jutussa siihen kaikkein edistyneimpään ja legendaarisimpaan yötulimalliin. Siis rakotuliin. Tuleen, josta lauluja on tehty ja onhan se varuskuntamme kotikylän vaakunaankin päättynyt. Eikä turhaan. Tämä on suomalaisen jätkän taidonnäyte, joka antaa lämpöä ilman työtä tarvittavan levon ajan. Ilman kunnollista lepoa ei kovakaan jääkäri jaksa paria vuorokautta pidempään.

Harjoittelu tekee mestarin

Tämäkin taito vaatii harjaantumista, jotta se tuntuu helpolta, toimivalta ja järkevältä. Kyllä toimivan rakotulen jääkäripartio tunnissa tekee. Vaikka vain kenttäpiopilla, jos vain homman osaa. Yöpuulle siis.

Talvisodankäynnin kurssilla opetetaan henkilökunnalle tämänkin taito.

Taidon taitaja ylikersantti Jussi Saikkonen esittelee vierailijoille kiinnostuksen vetonaulaa "yöpuuta".

Rakotulen teko perinnejoukkomme Er.Os.Saun miesten opettamana. Kuvissa myös kuuluisa partiopäällikkö Paulus Niemi.

Puuksi valitaan kuivasta maasta kuiva-, suora- ja oksaton honka.

Kaadettu honka katkaistaan kahteen osaan. Mitta on kirveen varsi per nukkuja. Seuraavaksi hakataan puihin syttöpinta.

Alapuun päähän hakataan "Laiskanhulpa" (vetokolo). Kolo tulee tuulen puolelle.

Paksumpi puu alle ja ohuempi päälle. "Tulkus" kapulat puiden väliin puiden päihin.

"Perkapuu" kiinnitetään "perkanaulalla" yläpuun tueksi.

"Kipinäpuut" asetetaan molemmin puolin "roitakkeiden" paikallaan pysymiseksi.

"Roitakkeita" vuollaan sylillinen per puoli. Roitakkeet hakataan tervaskannosta.

Tuli sytytetään tuulen yläpuolelta. Tulta hoidetaan pari tuntia. "Tulkus" kapulat lyödään päistä pois. Nyt tuli palaa itseltään tuuman tunnissa. Kuvan puut palaa ainakin 12 tuntia.

Parin kirveen varren mitan päähän asetetaan louevaate. Vaate laitetaan pystyyn, jotta se heijastaa lämpöä. Tällöin se ei myöskään kerää savua.

Suomi 100 vuotta - itsenäisyytemme ja maanpuolustuksen juhlavuosi

| Teksti: Majuri Harri Laiho

Vuosi 2017 on ollut merkittävä vuosi isänmaallemme ja myös meille maanpuolustuksen toimijoille. Itsenäisyytemme juhluvuoden näyttäviä tapahtumia on vietetty ympäri Suomea koko vuoden ajan. Maanpuolustustyötä tehdään kuitenkin myös

pienien tapahtumien ja tekojen kautta. Maanpuolustustyö saattaa monelle kalskahtaa korvaan juhlapuheissa käytetyltä termiltä, joka on ajatuksena jossain muulla tasolla kuin käytännön tekemisessä ja meidän kaikkien jokapäiväisessä työssä. Maanpuolustustyöstä pu-

hutaan, kun varusmiehet tekevät keräystä sotiemme veteraanien hyväksi tai käydään pitämässä juhlapuheita veteraanitilaisuuksissa tai valatilaisuuksien yhteydessä järjestetään esittelyjä alokkaiden omalle. Harvoin sitä tulee kuitenkaan ajatelleeksi kuinka konkreettista maanpuolustustyötä meidän kaikkien päivittäinen työpanos on.

Lapin maakunnassa on perinteisesti ollut erittäin korkea maanpuolustustahto, ja tavoitteena onkin ylläpitää ja kehittää sitä myös jatkossa. Jääkäriprikaatihan vastaa koko Lapin maakunnan osalta myös maanpuolustustyön toteuttamisesta ja koordinoi muidenkin Puolustusvoimien toimijoiden toimintaa. Maanpuolustustyötä tehdään yhteistyössä sekä alueellisten että paikallisten viranomaisten, veteraani-, reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen sekä kansalaisjärjestöjen kanssa. Luonnollisesti toimintaan kytetään myös maakunnan kaupungit ja kunnat, seurakunnat, eriaisteiset oppilaitokset ja muutkin toimijat. Maanpuolustustyön kokonaisuus muodostuu maanpuolustusviestinnästä, erityyppisestä tuesta veteraaneille sekä maanpuolustus- ja kansalaisjärjestöille, kirkollisesta työstä, sotilassoittotoiminnasta sekä Jääkäriprikaatin järjestämistä maanpuolustustapahtumista. Muiden järjestämiin tapahtumiin osallistutaan aina, kun se omien tehtävien puitteissa on mahdollista.

Vuoden 2017 tapahtumista on ehdottomasti nostettava esille Rovaniemellä elokuussa järjestetty "Suomi 100 Kesäkiertue". Tapahtuma oli useiden viranomaisten ja muiden toimijoiden yhteinen ponnistus, joka huipentui päivän aikana toteutettuihin kalustoesityylihin, esittelypisteisiin sekä toimintanäytöksiin. Saimme haltuumme

ROVA 17 -harjoituksessa koulutettiin rakennetun alueen taistelun perusteita.

kokonaiseksi päiväksi Rovaniemen keskustan alueen, jossa niin kaupunkilaiset kuin lukuisat turistitkin liikkuvat ja tutustuivat esittelypisteisiin ja toimintanäytöksiin. Illan kruunasi Lapin sotilassoittokunnan, Ilmavoimien soittokunnan ja Varusmiessoittokunnan reserviläisbändin huikea konsertti, joka ei todellakaan jättänyt kuulijoitaan kylmiksi! Päivä vaati merkittäviä järjestelyjä, mutta saatu palaute oli kaikilta osin lähes ylitsevuotavan positiivista. Kun vuonna 2018 vietämme Puolustusvoimien juhluvuotta, niin toteutamme vastaan kesäkiertuetapahtuman hyvin testatun mallin pohjalta.

Vuoden aikana on järjestetty koululaisille "Intti tutuksi" -tapahtumia niin Sodankylässä kuin Rovaniemelläkin. Lisäksi on tehty

Vuoden 2017 kutsuntojen tulos:

Palvelukseen määrättiin ikäluokasta 75,71 %, (2016: 75,70 %). Lappilaisista palvelukseen määrättiin ikäluokasta 75,65 %, (2016: 75,62 %).

Terveydellisin perustein vapautettiin palveluksesta rauhan aikana eli määrättiin C-luokkaan 9,53 % (2016: 9,19 %). Lappilaisista vapautettiin 8,58 %, (2016: 8,42 %).

Uudelleen kutsunnoissa tarkastettavaksi eli E-luokkaan määrättiin terveydellisistä syistä yhteensä 8,00 % (2016: 7,84 %).

Lappilaisista uudelleen tarkastettaviksi määrättiin 5,04 %, (2016: 5,98 %).

Ulkomailla asuvia, monikansalaisuuden perusteella vapautettuja oli 3,01 % (2016: 3,32 %). Lappilaisista monikansalaisia oli 7,56 %, (2016: 7,91 %).

Siviilipalvelukseen hakeutui 1,43 % (2016: 1,73 %). Lappilaisista hakeutuneita oli 1,03 %, (2016: 1,01 %).

vierailuja useisiin kouluihin ja käyty pitämässä infotilaisuuksia varusmiespalveluksesta ja naisten asepalveluksesta, erikoisjoukoista sekä Puolustusvoimista työnantajana. Aktiivisina koulujen yhteyshenkilöinä näissä tapahtumissa ovat toimineet opinto-ohjaajat, ja kaikkiin pyyntöihin on pystytty vastaamaan positiivisesti. Tätäkin toimintaa on ehdottomasti tarkoitus jatkaa ja pyrkiä tavoittamaan nuoret positiivisesti jo ennen kutsuntoja ja varusmiespalvelusta.

Kutsuntatilaisuushan on nykyään nuorille miehille mahdollisuus hankkia asiallista ja oikeaa tietoa sekä tuoda esille omat toiveensa ja tavoitteensa. Kutsunanalaisia kehoitetaan ottamaan kutsuntapäivästä mukaansa kaikki mahdollinen tieto ja rohkeasti kertomaan kutsuntalautakunnalle omasta osaamisestaan. Kutsuntojen tarkoituksena on nimenomaan pyrkiä yhdessä nuoren kutsunanalaisen ja kutsuntalautakunnan keskustelun kautta löytämään paras mahdollinen koulutuspaikka sekä nuoren itsensä että Puolustusvoimien kannalta. Pääsääntöisesti Lapin kuntien miehet määrätään palvelukseen Lapin alueen omiin joukko-osastoihin: Jääkäriprikaatiin, Sodankylään ja Rovaniemelle, sekä Lapin rajavartioston Rajajääkärikomppaniaan

Ivalossa. On kuitenkin aina kaikkien etu, kun yhteiset intressit kohtaavat - keskustelun tuloksena löydetään palvelupaikka, ja jopa toivottu koulutustehtävä, johon nuorelta löytyy koulutus ja halukkuus ja josta osaamisesta myös Puolustusvoimat jatkossa hyötyy. Hyvinä esimerkkeinä voikin mainita kuljettajakoulutukseen, sotilaspoliisikoulutukseen sekä johtajakoulutukseen halukkaat, joille kaikille pystyy hyvillä mielin löytämään palvelupaikan, jossa toive todennäköisesti toteutuu. Joukko-osastoissa on useita erilaisia palvelustehtäviä, joihin voi myös palveluksen aikana hakeutua ja sitä kautta löytää mielekkään koulutusalan. Mahdollisuuksia on tarjolla, kun vain uskaltaa kysyä.

Vuosi 2017 oli myös vapaaehtoisen reservin koulutuksen osalta täynnä työtä ja tekemistä. Yhteistoiminta Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kanssa on lähes päivittäistä ja luontevaa. Osa koulutustapahtumista on vakiintunut vuosittain toistuvaksi ja samalla kehitetään uusia mielekkäitä koulutusmahdollisuuksia ja hankitaan uutta osaamista - kaikki toki koulutuksen tilaajan eli Puolustusvoimien lähtökohdista. MPK on tänä päivänä erittäin tärkeä osa varusmiespalveluksen jälkeistä koulutuskokonaisuutta, jonka muodos-

Johtajat käskynantotilaisuudessa ROVA 17 -harjoituksessa.

Reserviläisten ylentämistilaisuus Rovaniemen Korundissa 4.12.2017. Kuvassa vasemmalta oikealle: reservin majuri Pertti Itkonen, majuri Harri Laiho, everstiluutnantti Mikko Mäntynen, eversti Jyrki Kaisanlahti, eversti Mikko Kauppala ja eversti Jari Tolppanen.

tavat reservin kertaus- ja vapaaehtoiset harjoitukset, MPK:lta tilattu sotilaallinen koulutus sekä muu vapaaehtoinen kouluttautuminen kokonaismaanpuolustuksen saralla. Puolustusvoimien kannalta Reservin johtaja -kurssit ovat erittäin hyviä esimerkkejä MPK:lta tilatusta koulutustapahtumista. Kurssin rakenne, sisältö, aineisto ja koulutusmateriaali tulevat MPK:lta. Puolustusvoimat järjestää tapahtumaan tukiosaston johtajan, joka toimii yhteyshenkilönä valmisteluissa, varaa tilat ja sopii järjestelyt varuskunnassa kurssia varten sekä myös arvioi kurssin toteutumista tilaajan näkökulmasta. Vuosien aikana kurssien järjestelyt ja aikataulut on vakioitu sekä kurssit on myös auditoitu. Tapahtuma on toteutettavissa hyvin pienillä järjestelyillä. Erityisen hyvältä tilaajan näkökulmasta tuntuukin, että kurssin sisältöä kehitetään jatkuvasti palautteen mukaan, ja kurssin ai-

neisto pidetään jatkuvasti ajan tasalla. Kurssi on erittäin hyvä sekä rakenteeltaan että sisällöltään ja vie kurssikokonaisuutena eteenpäin varusmiesaikana aloitettua syvän johtamisen toimintamallia. Tähän asti MPK on toteuttanut vakioitua kurssikokonaisuutta Reservin johtaja 1 ja 2 kurssit, mutta ensi vuonna pilotoimme enemmän toiminnallisuuteen keskittyvää Reservin johtaja 3 -kurssia. Uskomme vahvasti, että tätäkin kokonaisuutta pystytään kehittämään ja hyödyntämään entistä paremmin osana reservin koulutusjärjestelmän kokonaisuutta.

Reserviläisten antama panos maanpuolustustyöhön pystytään huomioimaan ainakin kahdesti vuodessa toteutettavilla reservin ylennyksillä. Ylennyshän ei ole palkinto, vaan se on osoitus reserviläisen koulutuksen kautta hankitusta osaamisesta ja asemasta sotilasorganisaatiossa. On erittäin hienoa

saada olla mukana järjestämässä näitä ylentämistilaisuuksia ja kokea se reserviläisistä huokuva oikeanlainen ylpeys omasta osaamisesta ja maanpuolustustahdosta.

Maanpuolustustyö on siis meidän kaikkien tekemää työtä, jossa näkyy halu tehdä oma työpanos mahdollisimman hyvin ja työn tuloksissa heijastuu kunnioitus sotiemme veteraaneja ja heidän työtään kohtaan. Maanpuolustustyö ei ole pelkkiä kauniita sanoja juhlapuheissa, vaan se on jokapäiväisiä käytännön tekoja. Toivotan kaikille lukijoille oikein hyvää Puolustusvoimien juhluvuotta 2018 ja tekoja maanpuolustuksen hyväksi!

Soittokunta sata lasissa juhluvuonna

| Teksti: Musiikkimajuri Jaakko Nurila

Suomi 100 -juhluvuoden hengessä vuodesta 2017 tuli varsin tapahtumarikas toimintavuosi. Lapin sotilassoittokunta esiintyi vuoden mittaan noin 150:ssä eri tilaisuudessa. Tapahtumat voidaan jakaa kolmeen eri luokkaan. Puolustusvoimien palvelusosastoja oli noin 70, sidosryhmien tilaisuuksia noin 30 ja soittokunnan omaa konsertti- ja tapahtumatuotantoa 50 esiintymistä. Lapin sotilassoittokunta on kunnostautunut omassa konserttitoiminnassaan. Lapset on huomioitu kohderyhmänä aivan erityisellä tavalla.

Soiva Siili

Mikä tekee lapsista niin tärkeän kohderyhmän sotilassoittokunnalle? Eikö sotilasmusiikin paikka ole varuskunnassa sotilaiden tilaisuuksissa? Tutkimusten mukaan varhaiskasvatukseen sijoitettu euro palautuu moninkertaisena tuot-

Mediavarusmies työssään.

tona takaisin. Maanpuolustuksen näkökulmasta tällä lapsen ensikosketuksella sotilasyhteisöön on kauaskantoisia vaikutuksia. Myönteinen tai iloinen muisto koulukonsertista voi vaikuttaa myös tuleviin ajattelumalleihin maanpuolustuk-

sen tärkeydestä ja puolustusvoimien roolista tässä tärkeässä tehtävässä. Sotilaan uniformu kantaa aina mukanaan puolustusvoimien edustamaa arvomaailmaa - oli musiikin tyylilaji sitten mikä hyvänsä.

Soiva Siili sai valtion lasten kulttuuripalkinnon vuonna 2017. Kahdeksantoista yhteistä esiintymistä toi musiikkielämyksen 4000 lapselle.

Musiikkikapteeni Tero Haikala
Klarinetinsoiton opettaja, Tampereen konservatorio 2002
Musiikkipedagogi AMK, Pirkanmaan ammattikorkeakoulu 2005
Musiikin maisteri (sotilaskapellimestarin tutkinto), Sibelius-Akatemia 2011

Sotilasmusiikki on osa henkilöstöalaa, mutta toimiala tekee varsin näkyvää työtä myös viestinnän alalla. Viestintätoimialan neuvottelupäivillä marraskuussa 2017 Puolustusvoimien vuoden viestintäorganisaatioksi valittiin Sotilasmusiikkialan mediatiimit! Perusteluissa nostettiin esille Kesäkiertueen puolustusvoimallisen viestinnän ja markkinoinnin toteutus. Mediavarusmiesten toiminta sotilassoitto-

kunnassa on hyvin itseohjautuvaa. Mediavarusmiesten osaamiseen ja toimintakykyyn on oltu erittäin tyytyväisiä. Sosiaalinen media ja kyky operoida tässä ympäristössä tuovat mukanaan uusia mahdollisuuksia sotilassoittokunnan työlle mutta asettavat myös aivan uusia haasteita. Ajat ja vaatimukset ovat muuttuneet esimerkiksi tapahtumamarkkinoinnissa. Ihmiset ovat tottuneet saamaan tietoa helposti, nopeasti ja reaaliaikaisesti. Tässä toimintaympäristössä korostuu oman toiminnan ennustettavuus ja riittävä suorituskyky.

Lapin sotilassoittokunta saa uuden kapellimestarin. Vuoden vaihteessa orkesterin taiteellisena johtajana aloittaa musiikkikapteeni Tero Haikala. Haikala siirtyy Rovaniemelle Varusmiessoittokunnan kapellimestarin tehtävästä Panssariprikaatista. Tilanteeseen päädyttiin kesällä 2017 kun musiikkimajuri Jaakko Nurila aloitti soittokunnan päällikkökapellimestarina. Samaan aikaan Juha Ketola sai määräyksen siirtyä Ilmavoimien soittokunnan uudeksi päälliköksi. Tero Haikala aloitti vuonna 2011 Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan kapellimestarina. Aikaisemmassa tehtävässään Haikala on kehittänyt varusmiespalveluksen musiikillista sisältöä luoden laajoja konserttikiertueita eri musiikkityyleistä sekä ollut keskeisessä roolissa uuden, musiikkipainotteisen aliupseerikurssin suunnittelijana ja kouluttajana. Haikala on toiminut vuodesta 2012 Valtakunnallisen Raudaskylän puhallinmusiikkileirin johtajana, kapellimestarikouluttajana ja kapellimestarina. Hän on kysytty kouluttaja, luennoitsija ja kapellimestarikurssien vetäjä. Haikala on toiminut Soitinmusiikkiliiton puheenjohtaja ja Su-

lasolin hallituksen jäsenenä useita vuosia. Tästä työstä Suomen Laulajain ja Soittajain liitto myönsi Haikalalle vuonna 2017 arvostetun Heikki Klemetti -palkinnon.

Haikalan debyytti kuultiin jo joulukonserttien yhteydessä. "Lapin sotilassoittokuntaan siirryn suurin odotuksin. Uusi pohjoinen ulottuvuus on minulle suuri mahdollisuus. Pääsen työskentelemään laadukkaasti orkesterin kanssa, joka haastaa taidoillaan myös kapellimestarinsa. Rovaniemellä on tehty hienoa työtä taitavien kapellimestarien ja muusikoiden toimesta. On ilo olla osa tätä jatkumoaa. Tavoitteeni lähtee orkesterin soinnista. Pyrin haastamaan muusikoita orkesterin musiikillisen ilmaisun kehittämiseen. Haluan myös monipuolistaa ohjelmistoa erilaisin teemoin ja sitä kautta tehdä - jos mahdollista - konserteista vieläkin kiinnostavampia! Kapellimestari on myös esimies. Tässä työssä pyrin olemaan kannustava, innostava ja helposti lähestyttävä. Uskon, että lähes kaikissa ammateissa tie arvostukseen tulee osaamisesta ja avoimesta ihmisten kohtaamisista. Toiminnan tulee herättää luottamusta. Vastuun jakaminen on yksi osa siinä kuviossa. Kapellimestarina koen olevani enemmän yksi muusikko muiden joukossa. Tehtävä on auttaa orkesteria soittamaan paremmin. Lähden kapellimestarin työssäni toimimaan avoimin ja odottavin mielin. Tuon mukani varmasti myös uusia ideoita ja tuulahduksia."

Monipuolinen ja vilkas vuosi

| Teksti: Leena Klemi-Lohiniva

Riitta Sassalin luotsaaman Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry:n toiminta on ollut kuluneena vuonna monipuolista ja vilkasta. Kaikkein tärkeimpiä olivat varmasti työntekijöille järjestetyt ensiapu- sekä palo- ja turvallisuuskoulutukset. Kaikkein mielinpainuvinta ehkä Lapin Rajavartioston Rajajääkärikomppanian valajumalanpalvelus Ivalon kirkossa sekä sotilaskodissa pidetty Suomi 100 -maakuntajuhla, jota valmisteltiin melkein koko vuosi.

Asiakkaat ovat varsin tyytyväisiä sotilaskotiin

Sotilaskoti on ollut suosittu harjoittelupaikka niin opiskelijoille kuin peruskoulun TET-jaksoa miettivillekin. Tutustu työelämään ja tienaa -mahdollisuus on otettu myös hyvin huomioon ja sodessa on nähty kesän aikana niin poikia kuin tyttöjäkin kesäansioissa.

Henkilökunta on käynyt ea-1:n keväällä ja palo- ja turvallisuuskoulutuksen syksyllä. Ensiapukurssija on kyllä aiemminkin käyty, mutta tiedot ovat vanhentuneet kertauskursseiden puutteessa.

Asiakkaiden toivomuksia on tutkittu varusmiesten vapaa-ajanviettokeskeisellä, joka toteutettiin kaksi kertaa vuoden aikana. Erinomaisena yhteistyökumppanina on tässä ollut Suomen NMKY:n Liitto ja siellä Ari Inkinen, joka on tuonut meille tabletit tätä varten ja koonnut myös kyselyn tulokset.

Kyselyn perusteella esim. lauantain aukioloaika on muutettu varusmiesten toivomuksen mukaisesti. Asiakkaat näyttävät olevan varsin tyytyväisiä sotilaskotiin ja kaikki asialliset ja to-

teutettavissa olevat toiveet pyritään toteuttamaan.

Sisarille on järjestetty sisariltojen lisäksi retki Sallaan Sota- ja jälleenrakennusmuseoon sekä Isäntä-Marin Pirttiin. Sodankylästä lähdettiin myös Murtovaaraan, jossa pidettiin muistotilaisuus jatkosodassa partisaanien iskussa menehtyneiden sotilaskotisarten muistoksi. Turmasta oli heinäkuussa kulunut 75 vuotta.

Joulukuussa sisaret viettivät pikkujoulua Rovaniemellä pikkujoulu-show:n ja hyvän ruoan ää-

rellä. Takaisintulo oli varmasti yhtä ikimuistoinen kuin illan ohjelmaakin, sillä sitä tehtiin lumimyräkässä kolmisen tuntia.

Yhdistyksen taikinakone saanoi itsensä irti, joten nyt taikinaa pyörittää leipomossa uusi, siro italiatar. Liikkuvan sotilaskodin käyttöön ostettiin kaksi maastokelipoista kassakonetta. Kalustoa on aina silloin tällöin uusittava, jotta olisimme toimintakunnossa joka tilanteessa.

Army North ja Arctic Design

Saimme osallistua tavalla tai toisella melko mittaviinkin asioihin vuoden aikana ja toukokuinen Army North oli tässä varmaan ykkösenä. Etelän sisaret tulivat kiitettävästi avuksi, kun omat voimat eivät ihan riittäneet ja tällä tavoin hoidimme harjoituksen sotilaskotitoiminnan ihan mallikkaasti.

Osallistuimme myös Kuukeli-autolla kulttuuriin, kun Arctic Design Week halusi automme rekvisiitaksi Sodankylän vierailulle. Iso asia oli myös Suomi 100 -maakuntajuhlan näyttämönä toimiminen. Sotilaskodin väritystä oli valloilla muutettu siniseksi sekä ulkoa että sisältä ja melko monella on puhelimessaan muistoja tuosta erikoisesta illasta.

Kun sotilaskodissa valmisteltiin maakuntajuhlaa, veimme sotilaskodin 24 tunniksi kasarmiin palvelemaan saman ajan Jääkärimarssia hiihtäneitä varusmiehiä. Varmaan ensimmäinen väistösoke koko sotilaskodin historiassa, jos ei nyt valatilaisuuksia ja muita sellaisia oteta huomioon.

Sotilaskodin henkilöstö on melko uskollisesti kymmeniä vuosia työskennellyt samassa työpaikassa. Viime vuonna tuli 40 vuotta siitä, kun Eila Helistenkangas tuli taloon. Liisa Lindillä vuosia on kertynyt 35. Kumpaakin "paalua" juhlistettiin kakkukahvilla.

Osallistuimme monien metsäkeikkojen lisäksi Puolustusvoimien Suomi 100 -kesäkiertueen Rovaniemen tapahtumien sotilaskotitoimintaan. Veimme kalustoamme ja sisaria myös Kemissä pidettyyn kesän valatilaisuuteen. Kesäkuussa kotiutuneille varusmiehille tarjosimme Stigin konsertin ja joulukuussa stand uppia.

Kesäkuussa kotiutuneet hyvästeltiin Stigin konsertilla.

Henkilökunta osallistui Ea1:lle, jossa petrettiin unohtuneita ensiaputaitoja.

Kotiuttamisjuhlassa joulukuussa esiintyi Raija Mehtälä ja kullijoilla oli hauskaa.

Meiltä oli edustajat Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan seminaarissa ja valtakunnallisella Varautumisen erikoiskurssilla Rovaniemellä sekä Sotilaskotiliiton Esikuntakurssilla Santahaminassa.

Avustus- ja Eläkesäätiö Tuki tarjosi juhluvuoden kunniaksi kaikille varusmiehille kakkukahvit.

Sotilaskotityö Suomessa täyttää ensi vuonna 100 vuotta ja yhdistys seuraavana vuonna 60 vuotta. Everstilutnantti evp Pekka J. Heikkilä on kirjoittamassa juhluvuotta varten kauan kaivattua historiikkia. Juhlat tulevat sitten ajallaan.

Puolustusvoimien Suomi 100 -kesäkiertueella Rovaniemellä nähtiin monenlaisia asiakkaita.

Liikasen Eki ilahdutti yleisöä sotilaskodin ensimmäisessä "Rakkaimmat isänmaalliset laulut" -tilaisuudessa keväällä.

Puolustusvoimien Suomi 100 -kesäkiertueella Rovaniemellä oli mukana myös meidän myymälä-auto ja sisaret.

Riikka Jänkälä sattui sodeen sopivasti TET-jaksolle valmistelemaan pääsiäistä.

Väistösokea kokeiltiin ensimmäistä kertaa ja asiakkaita riitti.

Sininen sotilaskoti kutsui Suomi 100 -maakuntajuhlan iltatilaisuuteen.

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys

| Teksti: Vappu Alapeteri

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys ry vietti viidettä vuosikymmentään samaan aikaan kuin koko Suomi juhli 100 vuotista taivaltaan. Juhlavuotemme halusimme kohdentaa sisarille ja läheisille yhteistyökumppaneille. Teimme juhlavuotenumme retken Kemmin Lumilinnaan sekä Kuusamon Murtovaaraan. Retkien järjestelyjä tuki Jääkäriprikaati antamalla kuljetusapua, joka mahdollisti sisarille työn vastapainoksi virkistymistä sekä muistelemaan työn raskaitakin hetkiä Murtovaaran muistojuhlissa.

Viidettä vuosikymmentä juhlimme Someronharjulla konsertilla. Konsertin ohjelman laatimisen saimme jättää Lapin Sotilaskoti-

tokunnan huoleksi. Musiikkimajuri Jaakko Nurilan juontamaan ja johtamaan konserttiin saimme tulla valmiiseen kattaukseen. Haluan lausua kiitokset upealle soittokunnalle hienosta konsertista ja musiikkimajuri Juha Ketolalle mahtavasta laulun tulkinnasta "Vihreille sisarille". Tämän laulun meille on tehnyt Rauno Haahti täyttäessämme neljäkymmentä vuotta.

Juhlat jatkuvat vielä tänäkin vuonna järjestöme ja puolustusvoimien 100 vuotisjuhlilla. Tarkalleen ottaen ensimmäinen sotilaskoti avattiin 7.5.1918. Sotilaskotiliitto on kehottanut jokaista sotilaskotiyhdistystä järjestämään pop up tilaisuuksia omalla paikkakunnallaan kyseisenä päivänä. Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys on järjestämässä Lordia aukiolle kenttäleipomolla munkkien paistotilaisuuden ja olemme saamassa mukaan myös Lapin Sotilaskotikunnan mikäli säät sallivat.

Sotilaskotiliitto on järjestämässä juhlaleirin Kajaanissa 22-23.9.2018. Leiri on tarkoitettu ikään ja tehtä-

vään katsomatta jokaiselle sisarelle. Näiden tapahtumien lisäksi teemme normaalia sotilaskotityötä "hymyllä ja sydämellä" juhlavuotemme sloganin mukaan.

Sotilaskoti lahjoitti siniset villasukat Lapin sotilaskotikunnan henkilöstölle.

Hymyllä ja sydämellä

Sotilaskotiliiton puheenjohtaja Kirsi Patrikainen ja Jääkäriprikaatin komentaja eversti Jyrki Kisanlahti.

Lopuksi haluan muistuttaa yksiköiden henkilökuntaa harjoitukseen tilattavasta sotilaskodista. Yhdistyksemme on valmis palvelemaan myös harjoitusolosuhteissa. Meille ei merkitse asiakkaiden lu-

kumäärä, minkä kuulee monesti sanottavan "kun meitä on niin vähän". Jokainen varusmies on tärkeä asiakas meille ja haluamme palvella heitä haastavissakin olosuhteissa. Tilatkaa sotilaskotipalvelut ja nostakaa meidän palveluilla varusmiesten palvelumotivaatiota.

Toivotan Etupyörän lukijoille hienoa juhlavuotta 2018!

Olavi Haapaporras - Veteraani, joka on jäänyt ilman tunnusta

| Teksti: Jääkäriprikaatin Killan sihteeri, everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä

Vähänkään pitempään Sodankylässä asuneista, lähes kaikkien tuntema, erityisesti varuskunnan kanssa tekemissä olevien ja olleiden, hyvin tuntema eläkkeellä oleva aluemetsänhoitaja Olavi Haapaporras on veteraaniasioissa ollut todellinen väliinputoaja ilman omaa syytään. Tunnettu tosiasia on, että valtiovalta edellytti sotatoimiin tavalla tai toisella osallistuneiden hakevan itselleen veteraanitunnuksen säädetyllä tavalla saadakseen siihen kuuluvat etuudet viimeistään joulukuun loppuun mennessä vuonna 1994. Näin menetteli myös Olavi Haapaporras omalta osaltaan käynnistäen jo 24.10.1990 hakemuksen edellyttämät toimenpiteet. Kirjalliseen viranomaisille osoitettuun hakemukseensa hän sai nopeasti kahden päivän sisällä ilmoituksen, että asian käsittely viivästyy, mutta sen jälkeen asiasta ei ole kuulunut mitään, viivästys on ollut todellinen!

Lavilla Satakunnassa vuonna 1925 syntynyt Olavi Haapaporras sai palvelukseenastumismääräyksen 14.10.1943 astua palvelukseen Ratsuväen koulutuskeskukseen Lappeenrantaan. Palveluksen aikana aliupseerikoulutuksen eräässä koulutuskeskuksen harjoituksessa Savitaipaleen suunnalla keväällä 1944 heillä oli ratsuinaan myös koulutettavana olleita kolmevuotiaita Suomenhevosiä, joista hänen ratsukseen sattui ”kampusajalkainen” hevonen, joka siten harjoituksen aikana jäisellä tiellä kaatui kiitolaukassa ratsastajineen. Ratsun selässä aseineen ja täyspakkauksineen ollut Olavi Haapaporras ei muista tapahtumasta enempää, vaan tuli tajuihinsa vasta parin tunnin kuluttua kuormastossa ja vietiin Lappeenrannan sotasairaalaan. Siellä vasta

18-vuotias oppilas toipui viikossa saamistaan ruhjeista ja aivotärähdyksestä palveluskuntoon.

Sodan päätyttyä hän niskavainojensa ja käsiensä puutumisen takia kävi lääkärissä ja suoritettuisa röntgenkuvauksissa ilmeni, että hänen selkärankansa viides ja kuudes nikama olivat niskassa kasvaneet yhteen. Lääkäri oli esittänyt kysymyksen, että oletkos ollut josakin pahassa liikennekolarissa joskus? Tähän tuli vastaus, että vain sota-aikaisessa ratsastustapaturmassa, edellä kuvatuin seurauksin. Saadut vammat olivat sota-aikana aiheuttaneet hänelle lisäoireita siten, että hänellä oli aika-ajoin ollut vaikeuksia pysyä hevosen satulassa, mutta ne oli tulkittu nuhasta johtuviksi vaivoiksi ja vasta sodan jälkeen oli ilmennyt, että myös hänen silmiensä näkökyvyssä oli ongelmia.

Ratsuväen koulutuskeskusaikanaan hän osallistui myös mm. sotasaalisratsujen siirtämiseen Mäntyharjulta Lappeenrantaan siten, että jokaisella koulutettavalla oli hoidettavaan siirron aikana oman ratsun lisäksi kolme muuta ratsua. Tämän ohella he osallistuivat

koulutusaikanaan Päämajan lähipuolustukseen Salpa-linjalla saaden vangeiksi maastosta useita desantteja.

Aselevon ja välirauhan tultua voimaan syyskuussa 1944 hänet määrättiin ryhmänjohtajakoulutuksen käyneenä jatkamaan palvelustaan Uudenmaan Rakuunarykmentissä Lappeenrannassa, jossa hänet nimitettiin eversti Adolf Ehrnroothin taistelulähetiksi.

Suurin ongelma Olavi Haaportaan osalta on kuitenkin ollut, että edellä kerrotut ja muut hänen palvelusaikaansa liittyvät asiakirjat on ilmoitettu aikanaan Rovaniemen sotilaspiirin toimesta sota-aikana kadonneiksi, eikä näin ollen ole ollut mahdollista hänelle kuuluvaa veteraanitunnusta saati invaliditeettikorvausta myöntää.

Nyt jo parin vuoden ajan leskenä kotonaan Sodankylässä asuva Olavi Haapaporras on kuitenkin erikseen Valtiokonttorilta anottuna aika-ajoin päässyt kuntoutukseen, mutta sota-ajan palveluksesta huolimatta veteraanitunnus häneltä ”ilman perusteluja” puuttuu! Hän ei liene ainoa saman kohtalon kokenut veteraani maassamme.

Pitkästä vuonna 1953 Lapissa alkaneesta palvelusurastaan metsänhoidon alalla hän on kirjoittanut omakustanteena julkaistun kirjan ”Hoitoalue kehityksen pyörteissä” vuonna 2006.

Teoksessa käsitellään myös pitkäaikaisia yhteistyösuhteita Sodankylän varuskunnan ja sen metsänhoidon osalta. Myös Etupyörä-lehdessä on takavuosina ollut hänen kirjoituksensa tästä tiiviistä yhteistyöstä mm. Kyljärven ja varuskunta-alueen kehittämiseen ja sotilaallisten harjoitusten järjestämiseen liittyen. Tämän lisäksi hän on ollut omalta osaltaan merkittävä yhteistyökumppani varuskunnassa toteutettujen useiden metsämarssien järjestämisessä 1970-luvun puolivälissä, kun Puolustusvoimat osallistui mm. Sairaala sotavammaisille-keräykseen keräten tuohon keräykseen Sodankylän alueella toteutetuilla varusmiesten metsämarssilla hoitoalueen metsissä yli 250 000 sen aikaista Suomen markkaa, joka lienee suurimpia yhden joukko-osaston keräykseen keräämiä summia koko valtakunnassa.

Toivotamme veteraanille näin maamme juhlavuoden päättyessä kaikkea hyvää tuleville vuosille!

Kansainvälinen EISCAT-järjestö rakentaa uuden EISCAT_3D-tutkajärjestelmän Norjaan, Suomeen ja Ruotsiin

| Teksti: Koostanut FT, dos. Jyrki Manninen, Sodankylän geofysiikan observatorio, Jääkäriprikaatin killan varapuheenjohtaja

Uuden kansainvälisen tieteellisen EISCAT_3D-tutkan rakentamisen aloittamisesta päätti EISCAT-järjestön hallintoneuvosto kesäkuussa 2017. Sironatutkan avulla saadaan uutta tietoa siitä, miten aurinkomyrskyt ja avaruussäähä vaikuttavat arktisen alueen ilmakehään.

EISCAT_3D-tutkajärjestelmään kuuluu kolme asemaa Pohjois-Skandinaviassa: lähetin-vastaanotin Skibotnissa Norjassa sekä vastaanottimet lähellä Karesuvantoa Suomessa ja lähellä Kiirunaa Ruotsissa. Skibotnin suurteholähettimen teho on viisi megawattia ja kukin asema sisältää noin 10 000 anten-

nia. Näillä korvataan nykyiset vuodesta 1981 käytössä olleet lautasantennit. Hankkeen kokonaisbudjetti on 70 miljoonaa euroa ja projekti alkaa syyskuun 2017 alussa. Asemien valmistelutyöt alkavat kesällä 2018 ja tutkajärjestelmän arvioidaan olevan käytössä vuonna 2021.

EISCAT_3D:stä tulee maailman edistyksellisin sironatutka, joka yhdessä nykyisen Huippuvuorten EISCAT-tutkan kanssa toimii ikkunana arktisen alueen yläilmakehään ja lähiavaruuteen. Toteutuksessa käytetään uusinta digitaalista ja analogista tekniikkaa, jolla ylemmästä ilmakehästä saadaan

kolmiulotteinen kuva. Vaiheistetut signaalit yhdistetään elektroniisesti, ja näin tutka voi mitata jopa sataan eri suuntaan kunakin ajanhetkenä.

Edellä kuvatun mittauksen reaaliaikainen analysointi ja seuranta edellyttävät sellaista tiedonsiirtonopeutta, jota ei tällä hetkellä ole edes saatavilla. Tekniikan oletetaan kuitenkin kehittyvän rakentamisaikana siten, että tutkan aloittaessa toimintansa vuonna 2021 asemille on ainakin 100 GB/s:n valokuituyhteydet. Tuollainen nopeus on nykyisiin kotitalousvalokuituihin verrattuna tuhat kertainen.

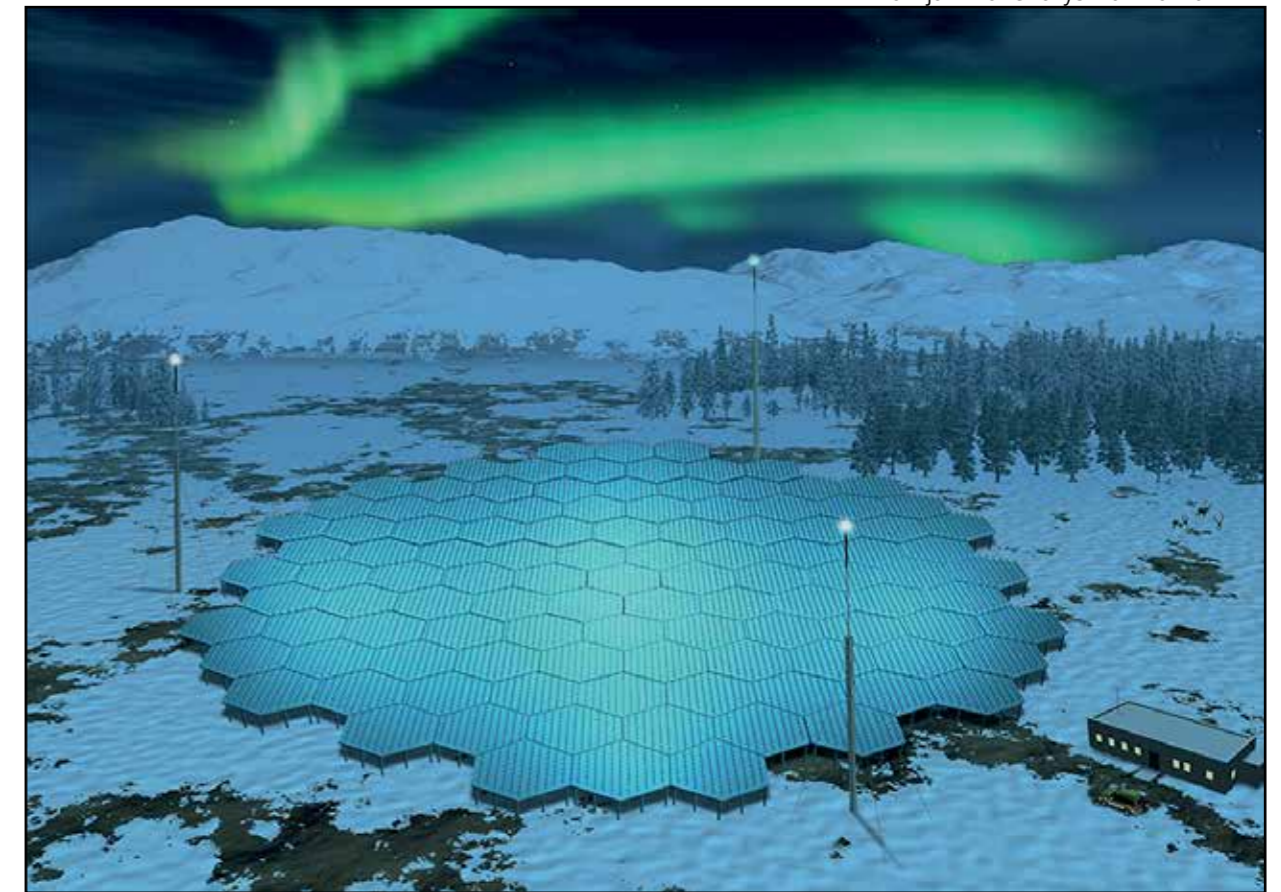
Kartta EISCAT_3D-asemien sijainnista ensimmäisessä vaiheessa. Myöhemmin vastaanotinasemia rakennetaan 2-3 lisää.

EISCAT_3D:n avulla voidaan tutkia sitä, miten avaruudesta peräisin olevat suurenergiset hiukkaset ja sähkövirrat vaikuttavat ilmakehän eri osissa, sekä avaruussäähäiriöiden vaikutusta teknologisiin järjestelmiin, kuten satelliitteihin, satelliittipaikannukseen ja sähköjakeluverkkoihin. EISCAT_3D-tutkan avulla voidaan tutkia myös reونتulia, jotka esiintyvät yleensä ilmakehässä noin sadan kilometrin korkeudella.

Tutkan rakentaa tieteellinen EISCAT-järjestö, jonka jäseniä ovat Norja, Ruotsi, Suomi, Iso-Britannia, Japani ja Kiina. EISCAT-järjestön liitännäisjäseniä tällä hetkellä ovat Ranska, Ukraina ja Etelä-Korea, aiemmin myös Venäjä. Yhdysvallat on osoittanut kiinnostuksensa järjestöön sijoittamiseen uuden tutkan valmistuessa. Järjestön päämaja sijaitsee Ruotsissa Kiirunassa. EISCAT_3D:tä on suunniteltu useissa EU-rahoitteisissa projekteissa viimeisten kymmenen vuoden aikana. Suomen Akatemia rahoittaa investoinnista 12,8 miljoonaa euroa.

Japanilaisten ehdotus EISCAT_3D-aseman ulkoasusta. Antennikenttä koostuu noin sadasta moduulista, joissa kussakin on noin 100 antennia. Antennikentän halkaisija on 70-100 metriä.

Kuva yhdestä antennimoduulin prototyypistä. Moduulin korkeus on noin 3-4 metriä, koska jokaisen antennitason alle tarvitaan laitetila.

Suomessa EISCAT_3D-hanketta koordinoi Oulun yliopisto ja sen yhteydessä toimiva Sodankylän geofysiikan observatorio. Nyt tehty rakentamispäätös on merkittävä kansainvälinen investointi Suomeen, Ruotsiin ja Norjaan seuraaviksi 30 vuodeksi. Investoinnin taloudelliset heijastusvaikutukset ovat moninkertaiset.

raaviksi 30 vuodeksi. Investoinnin taloudelliset heijastusvaikutukset ovat moninkertaiset.

Hanke on tärkeä suomalaiselle korkeatasoiselle avaruustutkimukselle. Ensimmäistä kertaa voimme kolmiulotteisesti mitata avaruudesta tulevien hiukkasten ja sähkövirtojen vaikutusta ylä- ja keski-ilmakehään samanaikaisesti ja näin tutkia yhteyksiä avaruustutkimuksen ja ilmakehäfysiikan välillä.

Vierailu Hautainmaassa 14.11.2017

| Teksti: Puheenjohtaja Heikki Haapala

Pieni joukko kiltta-aktiiveja koontui talvisena syysaamuna Rovaniemen linja-autoasemalle siirtyäkseen Rovajärven ampuma-alueelle seuraamaan Lapin jääkäripataljoonan panssarintorjuntaohjusammuntoja.

Heinuvaarassa meidät otti vastaan isäntämme pataljoonan komentaja everstiluutnantti Jussi Viinämäki. Kenttälounaan jälkeen komentaja kertoi varusmiesten nykyisestä koulutusjärjestelmästä ja ammunnan järjestelyistä.

Tämän jälkeen siirryimme Hautainmaahan missä esiteltiin panssarintorjuntaohjus 83M ja panssarintorjuntaohjus 2000. Panssarintorjuntaohjus 2000 -järjestelmä on kannettava.

Kaluston esittelystä vastasivat kyseisiin asejärjestelmiin koulutetut varusmiesjohtajat onnistuneesti. Positiivisena tietona oli panssarintorjuntaohjus 83:n uudet kehittyneet ohjukset, jotka jatkavat asejärjestelmän käyttöä ja vastaavat tämän päivän vaatimuksia.

Ammunnan johtaja, pataljoonan panssarintorjuntaohjusjärjestelmien parhaaksi kouluttajaksi mainittu ylikersantti Riikka Nyström kertoi meille ammunnan kulun. Ammunnan aihe oli panssarintorjuntaohjusjoukkueen hyökkäys.

Ammunnassa käytettiin molempia ohjusjärjestelmiä sekä kertakäyttösinkoja. Maaleja oli kolmella eri alueella hyökkäyksen edetessä suunnitelman mukaisesti. Ammunta oli mielestämme vaativa johtajalle ja ohjusjoukkueen henkilöstölle.

Tyytyväisenä näkemäämme poistuimme sotilaskodissa nautittujen kahvien jälkeen takaisin Rovaniemelle. Suuri kiitos antoisasta päivästä isännällemme Jääkäriprikaatille ja pataljoonankomentaja Jussi Viinämälle meille uhuamastaan ajasta.

Everstiluutnantti Jussi Viinämäki ja ylikersantti Riikka Nyström.

Panssarintorjuntaohjus 83:n laukaisualusta telakuorma-autoon sijoitettuna.

Killan syyskokous ja alkuvuoden 2018 toiminta

| Teksti: Puheenjohtaja Heikki Haapala

Killan syyskokous pidettiin 18.10.2017. Kokouksessa tehtiin henkilövalintoja ja hyväksyttiin toimintasuunnitelma vuodelle 2018. Johtokunta v 2018: puheenjohtaja Heikki Haapala, sihteeri/rahastonhoitaja Jaakko Torppa ja jäsenet Mika Aitta, Pekka Laitila, Pekka Lemmetty, Eero Pajula, Pasi Ruokanen, Tuomo Suhonen, Kari Vainio, Petri Viik.

Kokous päätti jäsenmaksuksi 20,00 €/vuosi.

Toiminnasta lyhyesti seuraavaa

Jäsenille järjestetään retkiä ja tutustumiskäyntejä maanpuolustussellisiin kohteisiin ja varsinkin ilmatorjuntaan kohdistuviin harjoituksiin Pohjois-Suomessa ja Lohtajan ilmatorjunta-ampumaleirialueella.

Osallistutaan paikallisten maanpuolustusjärjestöjen yhteisiin tilaisuuksiin ja maanpuolustuskoulutuksen järjestämiin ilmatorjuntakoulutus- ja harjoitustilaisuuksiin.

Osallistutaan Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston vala- ja kotiuttamistilaisuuksiin sekä patteriston perinnepäivän tilaisuuksiin.

Kilta tiedottaa tapahtumistaan jäsenille jäsenkirjeillä, Etupyörä-lehden killan sivuilla ja valtakunnallisesti ilmestyvässä Ilmatorjunta-lehdessä ja Lapin Kansan maanpuolustuspalstalla pääsääntöisesti lauantaisin ilmestyvää lehdessä.

Kilta ylläpitää sivujaan FACEBOOKISSA. Hakusana on Lapin Ilmatorjuntakilta ry.

Kevään 2018 tapahtumia

- Killan tulevaisuusseminaari helmikuussa.
- Kevätkokous 14.3.2018 Someroharjulla.
- Ilmapuolustusseminaari 14.3.2018 yhdessä Lapin lennon killan kanssa Someroharjulla.
- Mahdollisesti vierailu Ilmapuolustusharjoituksessa Lohtajalla toukokuussa. Odotamme harjoituksen toimeenpanokäskyä.

Yhteystiedot:

Heikki Haapala
puh 040 7792862
heikki.haapala(at)pp1.inet.fi

Jaakko Torppa
puh 040 5357443
jaakko.torppa(at)mil.fi

Ilmatorjunnan ansioristit v 2017
Evestiluutnantti Petri Sipilä
Majuri Marko Nissinen
Yliluutnantti Mikko Nevala

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston vuoden 2017 kouluttaja kersantti Tuomas Näätsaari.

Case Kempele

Esimerkki vapaaehtoistoimijoiden mahdollisuuksista kunnan varautumisessa.

Kempeleen kunnassa on toteutettu 20 vuoden ajan yhteistyössä MPK:n ja puolustusvoimien kanssa erilaisia varautumisen kursseja yhteiskunnan häiriötilanteiden ja poikkeusolojen varalle. Kurssit on suunniteltu ja moduloitu aina kunnan omista lähtökohdista ottaen huomioon alueellinen toimintaympäristö.

Valtakunnallinen suunnitelu tehostui, kun Suomen Reserviupseeriliitto nimesi varautumistoimikunnan vuonna 2014, jossa yhdeksi hankkeeksi otettiin Pilotiprojekti Kempele 2016. Maanpuolustuskoulutusyhdistys päätti laatia vuoden 2017 aikana nousujohtoisen varautumiskoulutusohjelman, jossa yhtenä projektina oli Kempeleen pilottimalli. Kunnan yhteisön varautumisen kehittämistyössä käytetään pohjana Kempeleen kunnassa luotua mallia. Työstetylle mallille on annettu nimi Case Kempele - esimerkki vapaaehtoistoimijoiden mahdollisuuksista kunnan varautumisessa.

Tiivistelmä

Kempeleen varautumisen pilotti-projektin yhtenä lähtökohtana on rekrytoida ja kouluttaa kempeleläisiä vapaaehtoisia reservin johtajia sekä vapaaehtoisia henkilöitä täydentämään poikkeusoloissa johtaja- ja käytännön osaajien vaje kunnan evakuointimuodostelmasa. Toisaalta jatkossa voidaan selvittää vapaaehtoisten henkilöiden käyttöä vakavissa normaaliajan häiriötilanteissa. Koko raportti Case Kempeleestä on saatavissa MPK:n sivuilta sovellettavaksi eri kuntiin.

Kempeleen kunnanhallitus hyväksyi vuonna 2014 pilotin ja sitoutui sen valmisteluun ja toteutukseen. Kempeleen kunnanjohtaja nimesi suunnittelua varten varautumisen yhteistyöryhmän. Hanketta koordinoi aluetasolla maanpuolustusjärjestöjen sekä viranomaisten yhteistyövaliokunta. Reserviupseeriliiton varautumistoimikunnassa pilotin valmistelu aloitettiin samana vuonna. MPK:n nimeämässä varautumisen työryhmässä pilottia valmisteltiin vuoden 2017 aikana Case Kempeleenä. Yhtenä tavoitteena on, että

MPK:n ja RUL:n lisäksi myös muut maanpuolustusjärjestöt katsovat Case Kempeleen perusteltuna esimerkkinä kehiteltäessä paikallistason yhteistyötä varautumisessa.

Kempeleessä on useiden vuosien ajan tehty väestön evakuoinnin vaatimaa suunnittelutyötä. Kunnassa on pidetty MPK:n kursseja, joilla on kehitetty evakuoinnin toimipisteiden toimintasuunnitelmia ja harjoiteltu evakkoon lähtemistä ja evakoiden vastaanottamista. Suunnitelmien käytännön hyödyntäminen ei ole edennyt valtakunnan tasolla. Case Kempeleen tavoitteita ja toimenpiteitä havainnollistetaan seuraavaksi esitellyllä tavalla.

MPK järjestää yhdessä kunnan kanssa rekrytointitilaisuuden ja pyytää puolustusvoimien aluetuomista lähettämään kutsun Kempeleen kunnassa asuville sopiviksi katsomilleen reservin päällystön kuuluville henkilöille. Tilaisuuteen voidaan kutsua lisäksi myös muilla toimenpiteillä kokonaisturvallisuudesta kiinnostuneita henkilöitä. Heille kerrotaan voimassa olevat evakuointia koskevat määräykset ja oman väestön evakuoinnin ja muualta tulevien evakuoitujen vastaanoton järjestelyt.

Rekrytointitilaisuudessa kootaan evakuointiorganisaatioon ilmoittautuneet ja tiedustellaan heidän halukkuuttaan sitoutua jatkokoulutukseen ja suunniteltavaan tulevaan tehtävään. Myönteisessä tapauksessa heille haetaan VAP-määräys. Jatkokoulutukseen osallistuneille reserviläisille esitetään korvaavia kertausharjoitusvuorokausia, mikäli koulutustilaisuus täyttää vaadittavat edellytykset. Koulutusta jatketaan siten, että MPK:n kurssilla annetaan syventävää väestönsuojelukoulutusta.

Jatkokoulutus eriytetään siten, että esimerkiksi kokoontumispaikkojen johtajiksi/varajohtajiksi sijoitetuille pidetään kurssi kokoontumispaikan toimintasuunnitelman laatimisesta käyttäen mallina laadittua kokoontumispaikan esimerkkisuunnitelmaa. Päämääränä on saada eri toimipisteille esimerkkisuunnitelman hallitsevat johta-

jat/varajohtajat, jotka pystyvät lyhyessä ajassa tilannekoulutuksen avulla saamaan toimipisteensä olosuhteiden vaatimaan valmiuteen.

Evakuoinnin koulutusta jatketaan tulevana vuosina käytännön harjoitteluna joko oman kunnan elimien välillä tai yhdessä naapurikunnan kanssa. 'Maaliosastona' voidaan käyttää evakuointiorganisaatioon sijoitettua henkilöstöä. Koulutus toteutetaan MPK:n kursseina ja koulutettavina ovat vapaaehtoiset reserviläiset sekä kolmannen ja neljännen sektorin aktiivit. Koulutetut sijoittuvat kunnan poikkeusolojen organisaation erilaisiin johto- ja vastuutehtäviin. Suunnitelmat ja niiden edellyttämät toimenpiteet henkilöineen päivitetään määräajoin. Kunnan virka- ja työsuhteiset muodostavat evakuointiorganisaation virallisen rungon. Kouluttajina toimivat osajat eri yhteisöistä. Vapaaehtoisten sitoutumisella tuodaan evakuointityöhön merkittävä osaamislisä.

Kehityspolku

Case Kempeleen tuomien haasteiden ja mahdollisuuksien säistäminen edellyttää varautumisen kehityspolun avaamista. Kempeleen kunnan johtoryhmä osallistui vuonna 2002 puolustusvoimien järjestämään Salama 2002 – sotaharjoitukseen. Harjoituksessa sotilaat joutuivat operoimaan lähes viikon ajan Kempeleen kunnan taajaman alueella. Raportissa Oulun sotilasläänin komentajalle kerrottiin ne toimenpiteet, mihin kunnan on valmistauduttava, mikäli uhka-arvio on edellisen kaltainen – on valmistauduttava evakuoimaan koko kunnan väestö. Sotaharjoituksesta saamani kokemuksen perusteella laadin RUL:n koulutustoimikunnassa vuonna 2003 raportin vapaaehtoisten mahdollisuuksista kunnan poikkeusolojen organisaatiossa evakuointia tehtäessä. Seuraavat toimenpiteet tehtiin koulutustoimikunnan varautumisjohtamisen työryhmässä ja suunnitelmaa täydennettiin vuosina 2005-2007 Varautumisjohtajan perus- ja jatkokurssilla.

MPK nimesi 2008 varautumissuunnittelua varten Vartu-jaoston. Jaostossa valmisteltiin kahden vuoden aikana Vartu-koulutusohjelma. Koulutusohjelmassa saatiin valmiiksi varautumisen perustaso: Turvallisuustietoinen kansalainen, jatkotaso: Toimintataitoinen kansalainen arjen häiriötilanteissa ja erikoistaso: Poikkeusolojen tuntemus kansalaisena.

RUL:n nimeämässä varautumisen työryhmässä valmisteltiin v. 2013 uusi moduloitu Varautumisjohtajan jatkokurssin sekä diaesityksen Varautuminen ja jatkuvuuden hallinta kunnassa. Se painotui kuntien varautumiseen yhteiskunnan erilaisiin häiriötilanteisiin sekä valotti vapaaehtoisten toimijoiden mahdollisuuksia. Kun RUL:n perusti vuonna 2014 varautumistoimikunnan, esiteltiin toimikunnalle powerpoint-diasarja kunnan varautumiskoulutuksen järjestämisestä. Kehityspolun seuraavassa vaiheessa ryhdyttiin valmistelemaan Pilotiprojekti Kempeleettä. MPK nimesi vuodelle 2017 työryhmän, jossa pilottia on jatkovalmisteltu työnimellä Case Kempele. Se on esimerkki reservin päällystön ja muiden vapaaehtoistoimijoiden mahdollisuuksista poikkeusoloissa kunnan evakuointiorganisaation tehtävissä. Esimerkkiä voidaan soveltaa myös vakavissa häiriötilanteissa.

Kari Ahokas
Pohjan Jääkärikillan puheenjohtaja
MPK:n työryhmän jäsen
RUL:n varautumistoimikunnan vpj

Jalkaväen Aliupseerikurssi 2/17

| Teksti: Aliupseerikurssin johtaja, kapteeni Otto Saarinen

Jääkäriprikaatin Jalkaväen Aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita Jääkäri-, Kranaatinheitin(tulenjohto ja tuliasema), Tiedustelu- (sissiradisti), Panssarintorjunta-Moottori- ja Viestilinjalla ryhmäjohtajatehtäviin. Aliupseerikurssilla koulutettavat tulevat toimimaan 118 -saapumiserällä johtajina Lapin jääkäripataljoonan sekä Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston yksiköissä. Lisäksi osa sissiradisteista siirtyy kurssin jälkeen Lapin rajavartioston Rajajääkärikomppaniaan, Ivaloon.

Huollon ja viestin eri tehtäviin valitut aliupseerioppilaat siirtyivät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen Kai-

nuun prikaatiin, jossa he saavat oman koulutushaaransa mukaisen koulutuksen huollon aliupseerikurssilla. Sotilaspoliisialiupseerit sekä ilmatorjunnan aliupseerit puolestaan koulutetaan Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston Ilmatorjuntapatterissa. Reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyivät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventymään joukkueen johtamisen haasteellisuuteen Haminaan Reserviupseerikouluun.

Aliupseerikurssi 1 kestää seitsemän viikkoa, jonka aikana opitaan perusteet omasta koulutushaarasta. Tämä sisältää toiminnan partion ja ryhmän kokoonpanois-

sa, niiden johtamisen sekä heille kuuluvan aseistuksen ja kaluston käytön. Nämä ovat tärkeitä asioita, sillä johtajan on hallittava oman aselajin kaluston käyttö sekä sen kouluttaminen. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yksikön omissa taistelu- ja ampumaharjoituksissa sekä lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla. Lisäksi Aliupseerikurssi 1:n aikana opetetaan iso osa johtamisen teoriaa, jota sovelletaan parhaalla mahdollisella tavalla päivittäisissä harjoituksissa.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat

harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana. Tämän lisäksi harjaannutaan kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat AUK:n ampumaharjoituksen ja prikaatin yhteisten vaativien taisteluharjoitusten aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi. Näissä harjoituksissa oppilaat laittoivat oman osaamisen ja jaksamisen koetukselle.

Aliupseerikoulun ollessa kyseessä, meidän täytyy kuitenkin muistaa yksi tärkeä asia tiukan harjoitusrupeaman ja kiireen keskellä: tehtävämme on tehdä oppilaista seuraavan saapumiserän johtajia, joiden täytyy osata sotilaille tärkeä asia, eli käskyjen antaminen. Kaiken muun koulutuksen ja velvollisuuksien ohessa tämä on ensimmäinen asia, joka saattaa unohtua. Aina on aikaa antaa käsky.

3. Jääkärikomppaniassa on todella ammattitaitoinen ja kunnianhimoinen henkilökunta, joka on omistautunut oman aselajin ammattitaidon ja innostuksen siirtämiseen oppilaille. Ilman tällaista henkilökuntaa kurssin oppilaiden osaaminen ei olisi tällaisella tasolla!

Toivotan valmistuneille alikersanteille onnea ja menestystä tulevis-
sa tehtävissä!

Jääkäri linja

Elokuun lopussa painavia varustesäkkejä kantaen saavuimme neljännelle kasarmille. Jääkäri linja oli tänä vuonna erittäin runsaslukuinen verrattuna edeltävään saapumiserään. Kukaan meistä ei oikein osannut odottaa mitään tulevalta E -kaudelta. Ainoastaan johtajien sekä kavereiden lukuisat kertomukset olivat ainoita tiedon murusia AUK:sta.

Kurssi alkoi vauhdikkaasti opetellessa taistelija etenemistapoja, jääkäri ryhmän johtamisen perusteita sekä linjan kaluston käyttöä. Ensimmäisellä kurssin ampumaharjoituksessa pääsimme tutustumaan erilaisilla konekivääreillä ampumiseen, sekä muutama pääsi ampumaan kevyen kertasingon. Saattoipa välillä olla myös valonvahvistimet sekaisin. Vaikka teltan pystyttäminen säkkipimeään metsään kiristi taistelijoiden hermoja, ryhmähenki tiivistyi harjoituksen myötä. Harjoitus kului nopeasti, vaikkakin Akkalanselän ylämäki tuntui jatkuvan loputtomiin. Viimeiset kaksi päivää olivatkin taisteluleiriä. Silloin pääsimme jo toden teolla ryhmänjohtajan hommiin. Taisteluharjoitusta elävöittivät kasiliivit, joiden

käytöstä hyökkäyksessä olimme innoissamme. Viimeinen yö sujui rattoisesti tilapäismajoituksessa, olivathan vihollisen sissit löytäneet tukikohtamme ja "polttaaneet telttamme".

AUK1:n loputtua osa linjasta lähti Kajaaniin ja Haminaan. Jääkäri linja menestyi vaihtelevasti ryhmätaitokilpailussa, jonka päättäneen pikamarssin jälkeen tuntui ansaitulta päästä kasarmille lepäämään. Muonituskeskukseen marssiminenkin tuntui taittuvan lennokkaasti, kun B -kehä ei enää painanut selässä. Riekkö -taisteluharjoituksessa kohtasimme ensimmäiset kunnon pakkaset, eikä käpistelyämme helpottanut myöskään huono ruokahuolto, mutta sehän on vain elämää. Silloin pääsimme myös ensimmäistä kertaa harjoittelemaan hyökkäämistä joukkueena käytännössä.

Koulutushaarakoe alkoi mielenkiintoisesti, kun meidät kuljetettiin telakuorma-autolla aamuhämärissä keskelle metsää. Kouluttaja antoi meille suurpiirteisen sijaintimme, josta meidän oli määrä hiihtää eri rastien kautta maaliin. Yöllisen suunnistuksen jälkeen jääkäri linjalle oli nautinto päästä nukkumaan linjavaraston lämpimälle betonilattialle. Seuraava yö kului rattaosasti täyttäen ilmalavontaselostetta, samalla kuunnellen Titi-nallea

ja Tiktakkia toistolla. Linjanjohtaja oli kasannut loistavan soittoilistan vain meitä varten. Koulutushaarakokeen jälkeen saadut linjamerkit tuntuivat väsyneelle taistelijalle ansaitulta.

Välisota, eli PUUKKO17 -harjoitus tapahtui Rovajärvellä. Hypimme harjoitusalueelle menevän busin kyytiin jännittyneinä, koska emme tienneet tulevan harjoituksen kulusta juuri mitään. Päivät välisodassa kuluivat nopeasti hyökätessä vastustajan kimppuun, välillä onnistuneesti, ja välillä ei niin onnistuneesti. Kouluttajien palautteen jälkeen lähdimme seuraavaan hyökkäykseen hieman viisaampana. Luultavasti mieleenpainuvin hyökkäys tapahtui iltapimeällä valonvahvistimien ja valorakettien turvin, tulipahan myös opittua se, että kamiina saattaa tukkeutua liiallisen tervaspuun polton seurauksena aiheuttaen viileän loppuyön.

Nyt kun aliupseerikurssi on pian taputeltu, harjoitukset harjoiteltu ja hyökkäykset hyökätty, ei voi kuin ihmetellä sitä, että missä tämä monen kuukauden rupeama ehti mennä. Nyt palveluksemme jatkuu uusissa yksiköissä alikersantteina ja otamme vastaan uudet ja mielenkiintoiset haasteet johtajina.

Jääkäri linja kiittää mahtavia ja ammattitaitoisia kouluttajia, jotka jaksoivat kannustaa ja opettaa satunnaisesta "juhanoinnista" huolimatta.

Tiedustelulinja

Sodankylä 2017 kello 5:30. Komppania uinuu, lukuunottamatta yhtä linjaa. Kovimista kovin, eli SIRAD -linja, puurtaa jo ulkona. Ainaiset aamureipailut koettelivat meitä sissiradisteja. Olivathan ne niin rankkoja, ettei meinannut päästä sängystä ylös.

Mistä sissin tunnistaa? No räjähtämispisteeseen pakatusta rinkasta ja paracordista tietenkin. KRH -linjan taistelijat katsoivat ihailien, kun siradit poistuivat kasarmin portista kohti harjoituksia, lähes itsensä kokoiset rinkat selässä. Myönnettävä on, kirosimme rinkkoja kun kaadumme maahan, mutta eihän niitä ilman olisi selvinnyt. Eikä se rinkka nyt edes paina niin paljon...

SERE-B, meidän henkisen ja fyysisen kestävyuden mittarimme. Harjoitus, joka vaati aitoa sissihenkeä. Palasimme harjoituksesta uupuneena, kaikkemme antaneina, hengitys luppokeitonhajuisena ja kasvomaalit rinnoille valuneina. Muiden linjojen uteliaat katseet seurasivat paluutamme. Vaikka niin helposti luulisi, suoritus ei suinkaan ollut siinä, sillä elämämme tiedustelutehtävissä on jatkuvaa toimintakyvyn ylläpitämistä ja selviytymistä.

Varsinaisen tiedustelulinjan puuttuessa, me sissiradistit olimme yksin pitämässä yllä havumerkin kunniaa. Sissihavuaahan ei saada tuosta vain, sillä se on ansaittava. Monet meistä osoittivatkin merkin ansaitsevansa suorittamalla SERE-B -harjoituksen kunnialla loppuun ja loputkin viimeistään SIRAD -linjan saavutettua kaksoisvoiton ryhmätaitokilpailussa. Ai-

niin ja olihan meillä parhaat pisteet AUK:n yhtenäiskokeissa.

Riekkö testasi ryhmämme selviytymistaitoja talviolosuhteissa. Tähyllä puettiin kaikki mukana olleet vaatteet päälle ja toivottiin että se riittää. Ei muuten riittänyt, mutta hengissä selvitettiin... Riekkossa koimme myös ylivoimaisesti rankimman marssimme. Lumi kiilsii kuutamossa ja pakkasen paukkui. Hangessa, alla revontulten, tarpoi hiljainen ryhmä. Rinkka painoi selässä, mutta pysähtyä ei voinut, sillä armoton kylmyys olisi koitunut kohtalokkaaksi. Oli pysyttävä liikkeessä. Tämä se on sitä elämää parhaimmillaan.

Meitä ei lannistanut SERE-B:n uupumus ja nälkä, syksyn sateet tai talven kylmyys. Yhdessä läpäisimme kaikki haasteet, ryhmänä. Harva meistä alussa tiesi minkälaiselle linjalle oikein oli tullut, mutta kurssin lopussa oli se meille kaikille selvää:

Yläriivi vasemmalta oikealle: oppilas Seppänen, Lepistö, Yliperä, Savolainen, Huovinen, Jylkkä, Leinonen, Vilska, Pohjola, Hyötylä, Pernu, Aaltonen ja Syväjärvi.

Alariivi vasemmalta oikealle: oppilaat Päckilä, Juntura, Ojala, Nuorala, Peltoniemi, Tervo, Ovaska, Saaranen, Ryttilähti, Karhumaa, Peltovuoma ja Huhtalo.

Yläriivi vasemmalta oikealle: oppilas Polojärvi A, Yläkangas, Lehtola, Mällinen, Kaunisto, Peltomaa ja Polojärvi J. Alariivi vasemmalta oikealle: oppilaat Pietilä, Toljamo, Heikkilä, Saartoala, Töllä ja Kinnunen.

Tulenjohtolinja

Peruskoulutuskauden jälkeen AUK -tulenjohtolinjan aloitti 26 nohevaa taistelijaa. Ensimmäisinä päivinä tutustuimme tulenjohtokalustoon ja tulenjohtoryhmän toimintaan. Eräs korkea mänty hiekkakuopan reunalla tuli erittäin tutuksi. Pian AUK:n alkamisen jälkeen lähdimme AUK1 -taistelu- ja ampumaharjoitukseen. Siellä pääsimme ensimmäistä kertaa ammuttamaan 120mm raskasta kranaatinheitintä. Näimme ensimmäistä kertaa, kun kra-

naatit osuivat maaliinsa noin 700 metrin päässä meistä.

AUK1 -harjoituksen jälkeen olimmekin jo siinä vaiheessa, että RUK:un lähtijät poistuivat keskuudestamme, jolloin linjan vahvuus putosi kymmeneen. AUK2:n aikana aliupseereiksi jäänyt porukka kasvoi tiiviiksi ja linjan yhteishenki kehittyi aliupseerikoulun parhaimmaksi.

Harjoittelimme tulenjohtotoimintaa myös englanniksi, koska pääsimme osallistumaan Ruotsissa järjestettyyn kansainväliseen am-

pumaharjoitukseen. Ammutimme siellä sekä omaa, että ruotsalaista raskasta tulyyksikköä. Harjoituksen viimeisenä päivänä kilpailimme ruotsalaisten kanssa tulenkäytön nopeudessa. Hävisimme vain niukasti ruotsalaisille ammattisotilaille.

TST -harjoitus Riekossa pääsimme ensimmäistä kertaa harjoittelemaan tulenjohtotoimintaa muiden linjojen mukana. Tästä harjoituksesta opimme paljon, ja siitä oli apua seuraavassa harjoituksessa, joka oli Puukko17. Se sujuikin jo varsin mallikkaasti meidän osaltamme.

Kaiken kaikkiaan aliupseerikurssi on opettanut paljon.

Tuliasemalinja

Vanhaa linjaansa jatkaen antoi linjamme johtaja meidänkin erällemme lempiniemen. Edellisen saapumiserän jäätyä Pässeiksi teki hän meistä Kyömejä. Vaikka tätä nimeä ei olekaan peräämme kauheammin huudeltu, tuli siitä meitä yhdistävä tekijä josta voimme olla ylpeitä.

Eniten kaikkia varmaan on yhdistänyt nautinto heittimellä ampumista kohtaan, vaikka räntäsaateissa heittimellä oleskelu ei nautinnollista olekaan.

Ensimmäinen kerta kun saimme ampua heittimellä jäi meille

kaikille mieleen. Olkoonkin että kyseessä oli pelkkä harjoituskranaatti, saimme hieman esimakua siitä mitä heittimellä ampuminen todella tulee olemaan. Lombenin ampumaharjoitus Ruotsissa antoi meille lisää kokemuksia joista voimme olla tyytyväisiä, niin omalla kuin vieraalla kielellä. Nyt, AUK 2:n ollessa loppusuoralla ja ampumaharjoitusten jäätyä AUK:n ajalta taakse voimme katsoa taaksepäin ja virnuilla kaikelle sille mille olemme hajoilleet ja mitä kokeneet.

Vaikka meno on paikoitellen saattanut tuntua raskaalta, niin jäl-

keenpäin aika on kulunut luvattoman nopeasti.

Ja vaikka aina ei ole mennyt kovin hyvin, kuten Makuuhaava 217 harjoituksessa, niin kokonaisuutena kaikille jäi tassista hyvä maku suuhun.

Paljon huhuttua kalustomarssia odotimme kauhulla, mutta saimme huomata että AUK 1:n aikana saatu treeni raskaan heittimen vetämisessä oli tuottanut tulosta. Raskaan heittimen vetäminen takaisin kasarmille ei ollutkaan niin raskasta kuin olimme pelänneet.

Tämä koulutushaarakokeemme viimeinen rasti yhdistettynä aiempien harjoitusten kokemuksiin jättää toivoa että meistä tulee vielä asiamme osaavia heittimenjohtajia ja laskijoita.

Yläriivi vasemmalta oikealle: oppilaat Salminen, Faarinen, Leppäjärvi, Kauhanen, Heilala, Lempinen ja Rauhala. Alariivi vasemmalta oikealle: oppilaat Joensuu, Somppi, Karhu, Korpinen, Kimmel ja Kotila.

Vasemmalta oikealle: oppilaat Ervasti, Partanen, Kivimäki, Vähäkangas, Jokinen ja Kallio.

Panssarintorjuntalinja

// Pst aukki? Aamuja vain teille! snäp snäp” (sormien läpsyttelyn ääni). Erittäin lupaa-va AUK:n alku ja niin se olikin. Heti alussa saimme tietää että PST:llä ei oteta rennommin, ja sillä aikaa kun muut linjat pikkuhiljaa tutustuivat AUK:n rutiineihin, me oltiin oikeissa hommissa. Ja siitä kuuluisa PST-ryhmähenki alkoi kasvamään räjähtävää vauhtia. Yhtäkkiä huomasi, että sinulla on pari ylimääräistä siskoa ja noin kymmeni- sen veljeä.

Heti ensimmäisessä tst-koulutuksessa tutustuttiin oman linjan aseisiin ja kalustoon. Singot ja oh-

jukset muuttui oikean PST -miehen käsissä mini armagedoneiksi, jotka saavat vihollisen panssarivau- nut näkemään painajaisia.

AUK1:n ensimmäisessä harjoituksessa pääsimme ampumaan ensimmäiset kovat kertasingot, sekä tutustumaan Leopard -vaunuihin ja taistelemaan niitä vastaan. Saimme myös maistaisia siitä, miten pst taistelee. Kaikissa ampu- maharjoituksissa oli minimi vaa- timuksena kovien sinkojen osu- maprosentti 100. Ja monien vä- häunisten ja rankkojen taisteluhar- joitusten jälkeen tiedettiin, kuka oikeasti määräsi. Jopa linjan kou-

luttajien suusta kajahti metsässä ”kuka määrä!?” johon vastattiin ”PST!”

Rankan koulutuksen palkkio oli Puukko17 -ampumarjoituk- sessa, kun pääsimme ampumaan PSTOHJ2000M -ohjuksen sekä useita apilaksia, NLAW:ja 66 KES 88:ia ja ja monta kymmentä lauka- usta ITKK:lla.

Motivoituneiden ja ammat- titaitoisten kouluttajien ansiois- ta itsensä ylittäminen tuli tutuksi. Kun luulit ettet enempään pysty, linjaylpeys ja yhteishenki sai kaikki nousemaan uusiin korkeuksiin.

Loppujen lopuksi päällimmäi- senä oli aina hyvä mieli ja onnistu- nut fiilis, emmekä vaihtaisi päivää- kään. Kiitos kouluttajille kärsivälli- syydestä, kannustamisesta, moti- voinnista ja kaikesta muusta. Toi noi... PST määrää!

Viestilinja

Viestilinjalta et löydä kunniaa, kaikki tietävät meidät vies- tin ”muumeina”, sillä se ei ole niin fyysinen linja. Muiden tet- satessa istumme luokassa oppi- tunneilla tai tekassa päivystämäs- sä. Ruumiillisesti vaativin temp- pu on pahemaiseen kelan vetämi- nen ja sen iänikuinen santsaami- nen. Viestin tärkeys on silti kiistä- mätön.

Viestimiehet luovat taisteluku- ntille viestiverkon jota muut voivat käyttää. Sen tärkeyden huomaa vasta sitten kun sitä ei ole. Viesti- linjalle tuli 18 aliupseerioppilasta ja 3 tekakuljettajaa. Linjahommat al- koivat suurella määrällä oppitunte- ja ja kalustoon tutustumisella. Ra- dion, läppärin ja viestiaseman rä- pellyksestä alkoi jo ennen pitkää näkemään unia.

AUK:n taisteluharjoituksessa saimme selvittää viestiasemilla yk-

siksemme. Itse kelojen yötä ei pi- detty, mutta kelan vetämistä siitä huolimattakin riitti. Vaikkei viesti- aukki ollutkaan meidän kaikkien ensimmäinen vaihtoehto, on mat- kalla tarttunut mukaan ikimuis- toisia hetkiä. Telttaa on pystytet- ty pilkkopimeällä lukemattomia kertoja keskellä hiljaista metsää. Pääsimme myös tekemään histo- riaa suorittamalla taisteluharjoi- tuksen yhteistyössä Ruotsin armei- jan kanssa, Lombenissa. Makkaraa meni useita paketteja nenää kohti.

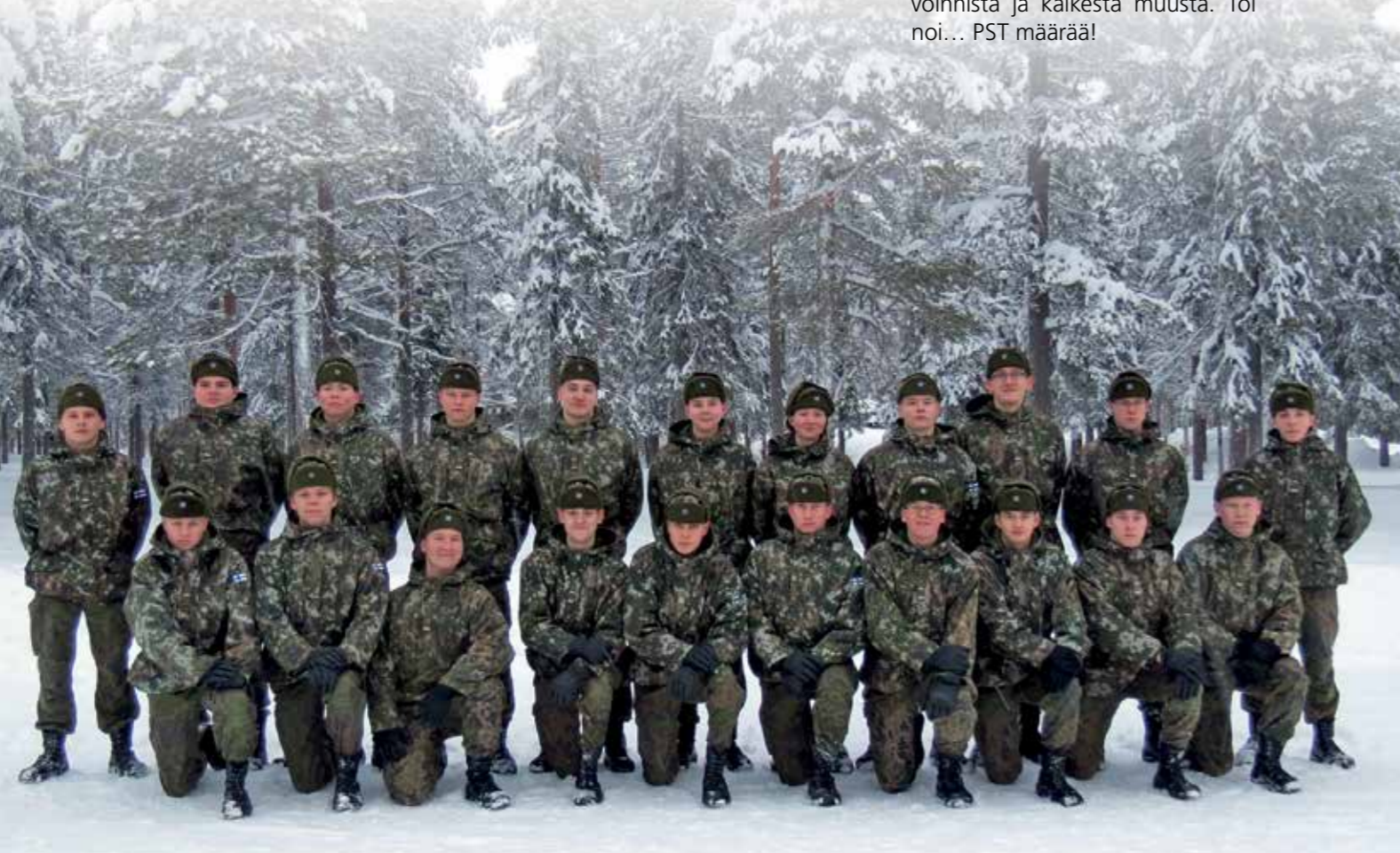
Ryhmätaitokilpailu oli koettele- mus. Siinä linjat suunnistivat kilpaa ryhmissä. Viestillä oli viimeinen si- joitus, sillä suunnistaessa meistä vain yksi selvisi uppoamatta suo- hon, ja yksi meistä pyörtyi. Takais- kuista huolimatta sinnittelimme loppuun lujalla yhteishengellä. Sis- siradistit vetivät tietenkin perintei- sesti tuplavoiton.

Vaikka viestin taistelutekniikka on silkkaa piilossa pysymistä, pää- simme paikoittain ylittämään mitä

meistä oli odotettu. Linjojen väli- sessä jalkapalloturnauksessa apu- kouluttajamme antoi alkutsem- pin: ”edes yksi voitto”, jonka veimme- kin tulenjohtolta. Puukko 17 -tais- teluharjoituksessa yksittäinen vies- tiryhmä kuskeineen onnistui väijy- tyksellä yllättämään hyökkävään jääkäriyhtymän totaalisesti.

AUK:n loppupuolella pääsim- me myös harjoittelemaan raken- netulla alueella taistelua. Se oli ensimmäinen ja viimeinen ker- ta kun näki viestimiehen vyöryt- tävän rakennuksen ikkunan kaut- ta. Hilpeyttä toi myös viestilinjalle apinaratapäivä, sekä kouluttajam- me ltn Tuomisen hokemat. Löim- me kerran vetoa, montako kertaa hän sanoisi ”alright” yhden viikon aikana. Suurin arvaus oli 140 ker- ta, mutta se ylittyi jo neljäntenä päivänä.

Viestilinja tarjoaa hyviä hom- mia ja tietämystä Puolustusvoimi- en viestiverkon parissa. Olen tyy- tyväinen linjavalintaani, ja suosit- telen sitä kaikille, jotka eivät kam- moksua pientä määrää tietotekniik- kaa.

Panssarintorjuntalinja

Yläriivi vasemmalta oikealle: oppilaat Määttä, Nyman, Ikuta, Lappalainen, Honkala, Pätsi, Heikkilä, Hakola, Lubenets, Kontio ja Pitkänen.

Alarivi vasemmalta oikealle: Korpraali Tyni, jääkäri Pesonen, oppilas Niemi-Korpi, oppilas Kari, kersantti Siipola, kokenas Myllykoski, oppilas Korkalo, jääkäri Sämskilähti, oppilas Norrback ja oppilas Parkkila.

Viestilinja

Yläriivi vasemmalta oikealle: oppilaat Holappa, Nelin, Koivuaho, Toppari, Sietiö, Inkala ja Heikka.

Alarivi vasemmalta oikealle: oppilaat Rytky, Ansamaa, Hyyppä, Sukuvaara ja Karvonen .

Moottorilinja

| Teksti:

”Rattimattien metkut”

Kello 5.30 neloskasarmilla. Pöytänsä takana kärsivä päivystäjä vaivautuu ylös ja raahustaa mototupien luo. Matkan uuvuttama taistelija jaksaa häidin tuskin räpäyttää valot päälle, toivoen että vuorokausilepoaan nauttivat kuljettajat heräävät. Kuuteen men-

nessä punkat on tehty, hampaat ja kassit tiskattu sekä miehet ovat valmiina uusiin vastoinkäymisiin. Viimeisen unen lamauttaman moton kompuroitua kasarmilta muut linjat vasta suunnittelevat heräilyä.

Moottorilinja elää muihin Auk-linjoihin verraten täysin omaa elämänsä. Suurimman rytmien motojen elämään tuovat aamu seit-

semältä alkavat ammattipätevyys- ja ajokortti koulutukset. Tämä tuhansien eurojen lahja puolustusvoimilta maatansa palveleville varusmiehille maksaa 280 ammattipätevyystuntia sekä 40 tuntia niin oppi- kuin ajotunteja BECE -korttiin liittyen. Kovilla, mutta silti niin hyvin unen tuovilla penkeillä istutaan myös työ-, tie-, ensiapu-, trukki- sekä ADR -kurssit, joista jää viralliset kortit myös siviiliin muistuttamaan onnellisista ajoista. Päivät ovat pitkiä, kassulle pääsee aikaisintaan neljältä, mutta suurimaksi osaksi hommat venyvä aina kahdeksaan asti. Ajokortin ja rin-

nassa möllöttävien aurojen kiilto silmissä kaikki kyllä jaksavat mukisematta. Motoista koulutetaan kaikki tiettäviä johtamistehtäviin kykeneviä kuljettajia, jotka osaavat ajaa vehkeitä aina autohallin kolmipyörästä kymmenien tonnin painoiseen rekka-autoon. Napulat rintaan saatuaan he alkavat kouluttaa uuden saapumiserän kuskeja, pyörittämään korjaus-, työkone- kuin polttoaineryhmiä sekä kuluttamaan autohallin nakisuojia. Pahimmassa tapauksessa saattaa joutua vaikka santsareiksi, joiksi meidänkin rakkaaksi tulleet

kersantti Huhtaniska ja alikersantti Palo ovat päätyneet.

Mitäpä armeija olisi ilman leikkisää leirielämää? Monen yllätykseksi motot myös käyvät leireilläkin todistamassa osaavansa ryhmittyä. Naamioverkkoja on aina mukana juuri se määrä minkä laki sallii, sillä kaikki sisut, nakkikärryt, kontit, irtokivet, tienviitat ja makkarahalsterit täytyy aina naamioida. Erikoisin leiri on maankuuluissa ajoleiri, jolloin Rovajärveä ajellaan ympyrää tiet ja jängät sonnalla. Tiisselin ja makkaran tuoksuisella leirillä ei hajonneita naamoja näy,

varsinkaan kun rynnäkö-mallin kivääri taikka twix-liivi ei ole meino haittaamassa. Viiden päivän leiriin sisältyy kolme moottorimarssia, maastossa rälläystä sekä koulutusta ajoneuvojen vinttu-reista ja hantaakeista. Viimeistään tällä leirillä motot omaksuvat motona olemisen, eli täydet työvalot otsalla, rasvan sotkemat haalarit, astinlautoihin potkitut kengät sekä tiisselin tuoksuiset työkiintaat. Runsaasta ajoneuvokoulutuksesta huolimatta motot osaavat myös liikkua rynsesteri kainalossa metsän armoilla. Tästä yhtenä todisteena toimii muun muassa ryhmätaitokilpailussa olevan suunnistusosuuden toinen sija.

Tietenkin vapaa-ajan alettua motot kirmaavat sotkussa niin kuin muutkin. Ei, se oli vitsi. Meille ei vapaa-ajat soittele. Illat kuluvat alkuunsa pikku kärryllä peruu-tellessa, teoriakoetta reenatessa, sekä konttien kasetointia kärryn päälle harjoitellessa. Kärryn koon kasvaessa täysperävaunuun sekä peruuttamisen että teoriakokeen haastavuus kasvaa entisestään. Jossakin välissä pitäisi keretä opetella sen seitsemänkymmenen erilaisen auton niksnaakelit, erikoisuudet sekä korjauskonstit, jottei sormi ole suussa tosipaikan tul-len. No, kellään meistä ei ole sormi suussa, josta suuri kiitos kuuluu kouluttajallemme, Yliluutnantti Laitille, sekä santsareillemme Huhtaniskalle ja Palolle.

Ylhäältä alas vasemmalta oikealle. Ylin rivi: Seurujärvi Sammeli ja Risto Jesse.

Toinen rivi: Lahdenperä Henri, Tervahauta Aleks, Savilahti Markus, Lehto Juho, Siekkinen Rico, Salmi Mikael, Pankinaho Juho ja Paakkari Toni.

Kolmas rivi: Jaakkola Lauri, Halonen Reima, Joentakanen Aaro, Huttunen Aleks, Korhonen Aleks, Kimmonen Juho, Eteläniemi Jussi, Hautakangas Eetu, Partanen Jaani, Väänänen Eetu, Moilanen Antti, Kumpula Juho ja Takkinen Joonas.

Alin rivi: Saarela Antti, Hartikainen Jori, Kemppainen Niko, Silvasti Antti, Känsälä Jimi, Uimaniemi Juuso, Jokela Aaro, Manninen Juuso ja Lohilahti Ari-Antti.

Kurssin johtajan tervehdys

| Teksti: Aliupseerikurssin 2/17 johtaja kapteeni Joni Liimatainen

Vuoden 2017 alussa uudelleenperustettu 2. Ilmatorjuntapatteri vastaa ilmatorjunta-aselajin sekä sotilaspoliisitoimialan aliupseerikurssien järjestämisestä Jääkäriprikaatissa. Vuoden 2017 alusta alkaen yksikkö on vastannut myös koko Jääkäriprikaatin sotilaspoliisikoulutuksesta sekä tarjonnut vartiomiesthistön sekä Sodankylän että Rovaniemen varuskunnan vartiostoille. Ilmatorjunnallisesta nimestään huolimatta yksikön suurin yksittäinen ryhmä ovat P-kautta lukuun ottamatta sotilaspoliisit. Aliupseerioppilaiden lisäksi yksikössä palvelee E- ja J-kaudella virtuaalikoulutusympäristön kanssa työskentelevät varusmiehet sekä pieni määrä sotilaskuljettajia ja kirjureita.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston saapumiserän 217 aliupseerikurssi alkoi 2. Ilmatorjuntapatterilla loppukesän tummanpuhuvissa tunnelmissa 25.8.2017. Perinteen mukaisesti ensimmäisenä viikonloppuna pidettiin ensimmäinen arvioitava koulutyö, joka ohjeistettiin välittömästi kurssin

aloitusoppitunnilla. Lisäksi viikonlopon aikana pidettiin perusteoppitunnit johtajakoulutuksesta sekä tulevan viikon reipashenkisestä jalkaväkitaisteluharjoituksesta. Ensimmäiset johtajasuoritukset ja asiaankuuluvat koulutyöt tulivat oppilaille nopeasti vastaan. Hienoisesta alkujärkytyksestä huolimatta kurssi selvisi aloituksesta hyvin, ja heti alkuun nähtiin mikä on pelin henki aliupseerikoulussa. Yhtenäisiä koulutöitä oli ohjelmassa jatkossakin johtajakoulutuksen ja urheilukilpailujen muodossa. Lyhyen ajan sisällä painopiste siirtyi luonnollisesti linjakohtaiseen erikoiskoulutukseen ja niihin keskitettyihin koulutöihin.

Aliupseerikurssin linjojen koulutus poikkeaa toisistaan huomattavasti. Ilmatorjunta-aselaji on erittäin tekninen ja haastava. Aselaji on alati kehitystyön alla oleva järjestelmäkokonaisuus, joka vaatii johtamistaidon lisäksi monenlaisen ase, viesti- ja valvontajärjestelmien käyttämisen hallintaa. Joukoilla on oltava selkeä ymmärrys siitä että elektromagneettisessa

spektrissä tapahtuvat asiat vaikuttavat oleellisesti sotajoukon suorituskykyyn ja selviytymiseen. Tällä kertaa koulutettiin aliupseereita Ilmatorjuntaohjuspatterin tarpeisiin, pääkalustona Ilmatorjuntaohjus 90M Crotale. Ohjusvaunujen lisäksi ohjuspatterin sotavarusteisiin kuuluu jo iäkäs mutta edelleen toimiva 23 mm ilmatorjuntakanuuna vuosimallia 61 "Sergei", Ilmatorjuntakonekiväärit sekä asiaankuuluva viesti ja tulenjohtokalusto. Ilmatorjuntaohjusjärjestelmänä ITO90M Crotale kuuluu valtakunnan tärkeimpiin ilmapuolustuksen suorituskykyihin. Rovaniemen ilmatorjuntapatteristolla on kunnia olla tämän järjestelmän pääkoulutuspaikka koko valtakunnassa. Järjestelmästä vastaa palkattu henkilökunta joka on alansa kärkeä ja kaikkien järjestelmän käyttäjämaiden osalta. Aikanaan sodanajan joukkoihin liitetään nyt koulutetut innokkaat ja asiansa osaavat reservin aliupseerit, joiden osaaminen mitataan tulevassa ilmapuolustus-harjoituksessa keväällä 2018.

Sotilaspoliisilinjan koulutuksessa korostuvat erilaiset suojaamistehtävät sekä vastatoimet erittäin laajan skaalan uhkatilanteisiin aina vihollisen erikoisjoukkojen torjunnasta iskuosaston hyökkäystehtäviin ja tuliylläköihin saakka. Lisäksi suoritetaan kiinniottotehtäviä, aluevalvontatehtäviä ja taistelutehtäviä jalkaväen tapaan. Kaikissa tehtävyytyypeissä on kyettävä huomioimaan toimivaltuudet, voimankäytön säädökset perusteineen sekä työturvallisuus. Sotilaspoliisijoukkojen on kyettävä vastaamaan nopeasti kehittyvien tilanteiden vastaamiin haasteisiin nopeasti ja tehokkaasti niin maastossa kuin rakennetulla alueellakin. Fyysinen toimintakyky, ase- ja ampuakoulutus ja pienryhmätoiminta korostuvat sotilaspoliisitehtävissä huomattavasti. Rauhanajan usein runsaskin vartiopalvelus sekä erilaiset tukitehtävät tuovat oman lisävärisä sotilaspoliisien arkeen. Aliupseerikurssin osin raskaatkin koitokset ovat luoneet sotilaspoliisilinjalle tiiviin ryhmähengen sekä ns. "spollehonorin", joka varmasti säilyy läpi loppupalveluksen ja miksi ei myös reservissä!

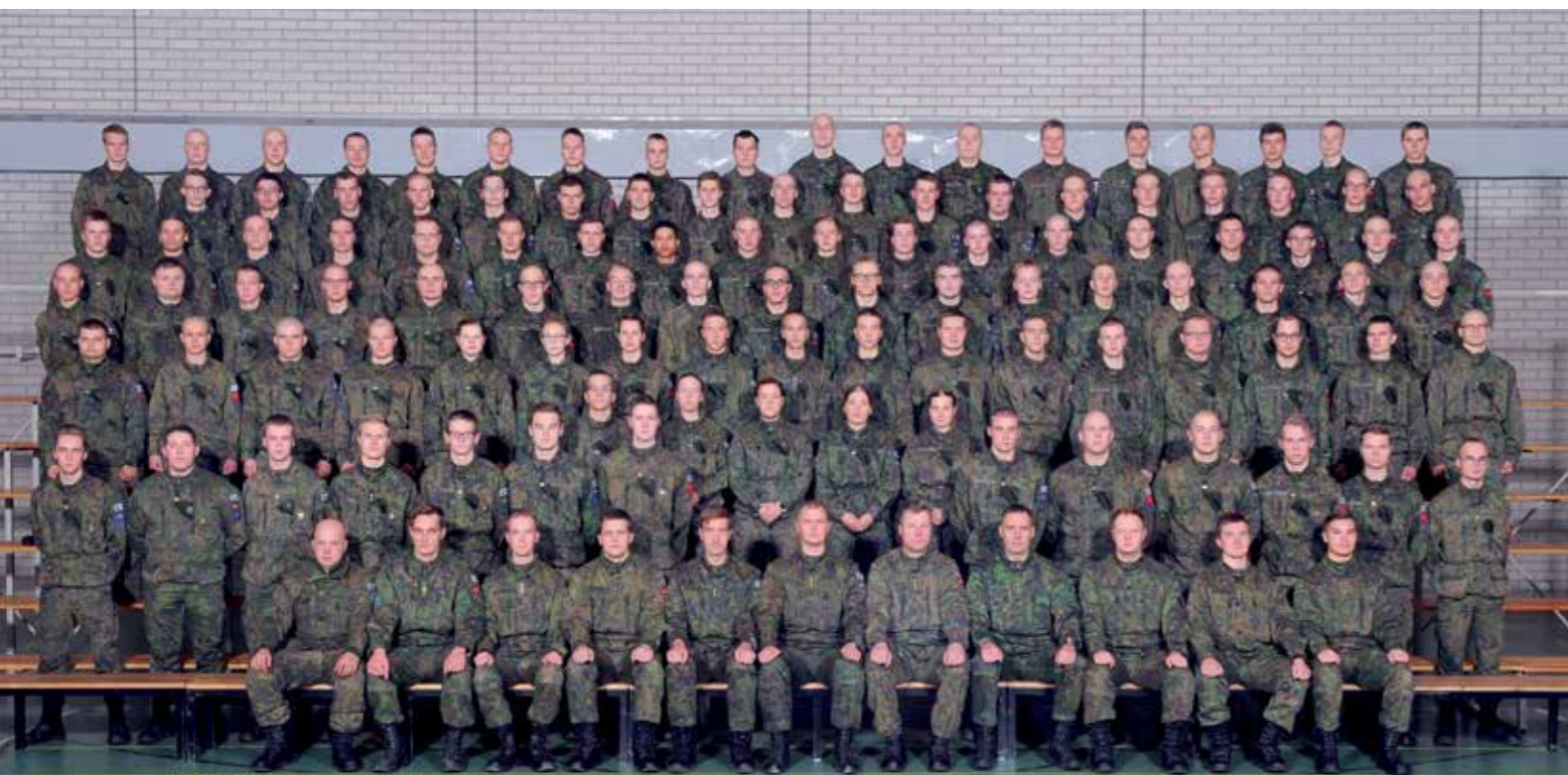
Toimintaympäristöjen eroista huolimatta kaikilla aliupseereilla on hyvin samankaltaisia vaatimuksia suorituskykyvaatimusten osalta. Aselajista tai toimialasta riippumatta aliupseerin on osattava riittävän hyvin oman joukkonsa taisteluvälineet, sekä hallittava oman tasonsa taistelutekniset ja taktiset asiat. Tähän ei ole oiketietä. Kaikkia sotilasjohtajia koskevat yhtäläillä johtamistaito, kouluttamistaito sekä yleissotilaallisten asioiden riittävä hallinta. Aliupseerikurssilla on kiinnitetty erityistä huomiota siihen, että tulevat johtajat olisivat toimeen tarttuvia ja oma-aloitteisia tulevissa tehtävissään. Lisäksi fyysistä toimintakykyä, eli erilaista liikuntaa oli läpiviennissä aikaisempaa enemmän.

Nyt kun katson kulunutta sykystä taaksepäin, voin sanoa että olen pääosin tyytyväinen siihen loppuasetelmaan johon pääsimme. Kiinnioloviikonloppujen ja sotaharjoitusten määrä on ollut var-

sinkin alkutalvesta suuri, mutta rasiuksesta huolimatta pilke on säilynyt silmäkulmassa ja toiminnassa on kautta linjan ollut yritteliäs ja tervehenkinen meininki. Lisäksi ainakin vääpeli on tyytyväinen pienvahinkoilmoitusten aikaisempaa hieman pienempään määrään. Olen ylpeä teistä, jotka olette kurssin läpäisseet. Toivottavasti aliupseerikurssi on jäänyt teille mieleen positiivisena kokemuksena, ja kokemuksesta voin sanoa että aika kultaa muistot ja silottelee rosoisiakin kulumia. Etenkin toivon että koette saaneenne riittävät eväät toimia johtajina tulevaisuudessa, missä ikinä palvelettekin. Osa tuoreista aliupseereista siirtyi takaisin Kainuun prikaatiin,

ja osa siirtyy aikanaan naapuriyksikköömme 1. Ilmatorjuntapatteriin. Suuri osa tuoreista alikersanteista myös jatkaa meidän yksikössämme koko uransa varusmiesjohtajana, eli talon tapojen voidaan olettaa olevan jo tutut! Missä ikinä olettekin, olen varma että tulette toimimaan tehtävissänne niin että olette kunniaksi 2. Ilmatorjuntapatterille. Tämä aliupseerikurssi jäi allekirjoittaneen viimeiseksi työtehtäväksi Rovaniemen varuskunnassa, sillä vuodenvaihteessa työt jatkuvat Maasotakoulun palveluksessa. Tähän on hyvä lopettaa.

Ilmatorjuntalinja

Ilmatorjuntalinjan tehtävänä on suojata kohteita vihollisen ilmahyökkäyksiltä häiritsemällä tai estämällä vihollisten ilma-alusten toimintaa. Toisin sanoen ilmatorjunta on toimintaa, jolla pyritään ylläpitämään tietyn alueen ilmaherruutta. Ilmatorjuntajoukot tekevät yhteistyötä ilmavoimien kanssa. Rovaniemen varuskunnassa ilmatorjunnan alipuseerikurssi jakautuu 3 linjaan: Tykkilinja, Ohjuslinja sekä Tulenjohto & viesti.

Tykkilinja

Teksti: Oppilas Stolt

Alipuseerikurssi alkoi elokuun loppupuolella Rovaniemen Someroharjulla. Tykkijaokseen valittiin 12 alipuseerioppilasta, joista koulutetaan ryhmänjohtajia, tulenjohtajia sekä parhaiten menestynyt lähetettiin reserviupseerikurssille Haminaan. Tykkijaoksen koulutuksen keskipisteenä oli 23 ITK 61:n perusteet sekä ampumatoiminnat. Oppilaiden ensimmäiset viikot koulutuksessa kuluivat 23 ITK 61:n osiin sekä toimintaan tutustussa. Nuorelle, joka ei ole ikinä mopoja tai autoja rassailut, aukesi tykkijaoksen koulutuksessa aivan uusi maailma. Tykkijaoksen tehtävänä on suojata ITO 90M –ohjusvaunua, ja edellytyksenä tehtävään oppilaiden tavoitteena oli hallita tykin kaikki osa-alueet siten, että he kykenevät kouluttamaan nä-

mä asiat tuleville ryhmillensä. Koska tykkiryhmä pääsee harvoin käytännössä toimimaan 23 ITK 61:llä, oppilaat hyödynsivät koulutushalliin rakennettua tykkisimulaattoria. Simulaattoriin on kytketty 2 kpl 23 ITK 61 tykkiä, joihin on liitetty tähtäimien kohdalle näytöt. Näytöille annetaan komennot päätietokoneelta, johon johtaja voi asettaa valitseman maalin, asettaa sille haluamansa nopeuden, etäisyyden, syöksykulman sekä paljon muuta. Vaihtoehtoja riittää. Näin Tykkijaoksen oppilaat saavat käytännönläheistä harjoitusta.

Viestilinja

Teksti: Oppilas Heikkilä

Armeijassa joukkojen sisäinen kommunikointi tapahtuu yleensä kipittämällä paikan päälle välittämään tietoa suullisesti, mutta karskimman varusmiehen jalat menevät hapoille etäisyyksien kasvaessa kilometrien pituisiksi. Viesti helpottaa tiedon välittämisessä niin, että tieto kulkee lankoja pitkin tai langattomasti, eikä sotilaan tarvitse ottaa askeltakaan mansikkana hohkavan kamiinan ääreltä välittääkseen tilannetietoa, tai vaan kyselläkseen toisten ryhmien kuulumisia.

Viestialipuseerin työ koostuu pääosin tiedon välittämisestä ja viestiyhteyksien toimivuuden varmistamisesta. Ampuvat yksiköt,

kuten tykki ja ohjus, tarvitsevat varmaa ja luotettavaa ilmatilannekuvaa vihollisen hävittäjien, pommikoneiden ja muiden koneiden torjumiseksi. Tässä viestin välttämättömyys näkyy parhaimmillaan; ampuvat yksiköt olisivat käytännössä sokeita ilman viestiryhmien välittämää tulenjohtodataa.

AUK:n aikana opettelimme jokseenkin tietoteknisiä asioita, kuten tietokoneen ja radioiden käyttöä. Tietokoneilta nähdään tietoa ilmassa olevista koneista, ja ne mahdollistavat joukkojen välisen mutkattoman kommunikoinnin. Radioilla vastaanotetaan ja lähetetään puhetta ja elintärkeää tulenjohtodataa. AUK:n ohjelmaan mahtui myös käytännönläheisempiäkin asioita, kuten suurien antennien pystyttäminen keskelle metsää, mieltä turruttavat kelanvetämiset soisen (tai lumisen) Lapin luonnon läpi, sekä unohtumattomat leirien pystyttämiset, johon lukeutui lukemattomien raskaiden esineiden kantaminen keskelle korpea.

Viestimies on ekologisuu deltaan maailman huippua, sillä se hajoaa metsään minuuteissa. Silti uskallan väittää, että viestialipuseerin hommat ovat AUK:n muihin linjoihin verrattuna rennoimpia, jos viestiyhteydet vaan toimivat. Yhteyksien toimissa viestimiehet voivat ottaa rennosti, jolloin töihin lukeutuu vain viestipäivystysvuorojen suorittaminen. Jos yhteydet taas eivät toimi, voi joutua etsimään ongelmia hulluuden partaalle asti. Hulluus on tosin sivuseikka, kun sen sivussa tulee lämmin teltta ja toimiva kahvinkeitin.

Ohjusvaunu tuliasemassa naamioituna Lohtajalla.

Ohjuslinja

Teksti: Karjula Taneli

Ensimmäisillä oppitunneilla tuoreet oppilaat saivat suuren tietopläjäyksen kurssin läpiviennistä ja oppimistavoitteista, sodanajan sijoituksista sekä ITOPTRI 90M-ilmatorjuntaohjuspatterin organisaatiosta. Myös vertaisjohtaminen sai luvan alkaa. Saman tien starttasi linjakohtainen koulutus aiheinaan mm. ohjusvaunun ja maalinsoitinryhmän toiminta, eri viestivälilinet sekä ohjuspatterin ja -jaoksen tehtävät.

AUK1 -kauden puolivälissä, ryhmätaitokilpailun jälkeen olivat linjakohtaisten kokeiden teoria- ja käytäntöosuudet.

Ensimmäisessä ilmatorjuntaharjoituksessa ITTST1:ssä aiheita oli mm. ohjusjaoksen aseisiin ajo, ohjuskasettien lataaminen ja ilmatorjuntakonekivääri.

Kolme oppilasta valittiin kurssimenestyksen perusteella RUK:un.

AUK2 toi mukanaan uusia koulutöitä ja aihealueita. Simulaattorin avulla opittiin ohjusvaunun tulli toimintaa. Myös kouluttamistaitoa opittiin vertaiskouluttamalla toisille ohjuslinjan merkittäviä aiheita.

ITTST2 -harjoitus opetti runsaasti eri johtajatehtävistä, uusien asemien tiedustelusta ja valmistelusta sekä asemanvaihdosta. Ampumarjoitus sisälsi ryhmän puolustusammunnat sekä ilmatorjuntakonekivääriä ampumista. Kurssin opettavaisin harjoitus oli Lohtajan ilmapuolustusharjoitus, jossa opeteltiin sodanajan tehtävissä toimimista toistuvissa operaatioissa. Kurssin viimeisessä harjoituksessa, välisodassa kerrattiin keskeisiä asioita ilmatorjuntaohjuspatterin kokoonpanolla valmiusajan ja vihollisuhan alati muuttuessa.

Alarivi (johtajat ja kuljettajat) vasemmalta oikealle: Alakotila J, Kaikkonen J, Bäck J, Orava T, Hakasaari S, Asiala S, Kaunisto O, Elovuoma

Toinen rivi (oppilaat) vasemmalta oikealle: Vierelä O, Kaukua J, Parkkila K, Keisu J, Klaavo J, Ylipaavalniemi H, Kangastalo K, Oravainen E, Sarmalniemi O, Kaarteenaho K

Kolmas rivi (oppilaat) vasemmalta oikealle: Salmi O, Salmijärvi S, Kleemola I, Launonen H, Karhula K, Haho M, Pääkkölä, Käyhkö I, Hyvärinen T, Hahto T

Ylärivi (oppilaat) vasemmalta oikealle: Rahikainen M, Tilvis I, Kettukangas J, Korteniemi J, Hiukka L, Heikkilä K, Jämsä K, Koskeniemi A, Salmela Karjula T, Kiljander J

Sotilaspoliisilinja

| Teksti: Oppilas Jiri Sarvela
Oppilas Elias Luoma
Oppilas Olivia Vähäylkkä
Oppilas Eetu Hartikainen

Elokuun 25. päivä valkeni jännittyneissä tunnelmissa sotilaspoliisilinjan osalta Jääkäriprikaatissa Rovaniemellä. Kajaanilaisten ja Rovaniemen taistelijoiden vielä tutustuessa alkoi vertaisjohtaminen, sekä muut erilaiset johtamiseen valmentavat tehtävät.

Aliupseerikurssi on sisältänyt tehtäviä jotka vaativat sisua jokaiselta mieheltä ja naiselta. Syyskuussa tuoreet oppilaat pääsivät testaamaan voimiaan kuuluisalla Rämäpää-ryhmätaitokilpailulla. Lähemmäs 70 kilometrin marssi sisälsi erilaisia rasteja, joissa sai ponnistella fyysisesti, mutta myös käyttää niin nopeaa päättelykykyä kuin arviointitaitojakin. Vaikka marssi oli pitkä ja monen niin fyysistä kuin henkistäkin puolta koetelevä, suurin osa kuitenkin selvisi maaliin asti, jokainen itsensä ylittäneenä! Jo totuttuun tapaan sotilaspoliisilinja otti paikkansa kilpailun voittajana!

Auk 2:n aikana päästiin viimein pureutumaan tarkemmin linjakohdattaiseen koulutukseen sekä erilaisiin tilanne tehtävä-harjoitteisiin. Saimme koulutusta niin taistelusta rakennetulla alueella kuin metsämaastossakin. Vaarallisen henkilön kiinniotossa ja henkilön suojauksessa opimme jokaiselle sotilaspoliisille tärkeitä tietoja ja taitoja. Kouluttajien panostuksen ansiosta harjoitteista saatiin mielekkäitä ja hyvinkin todentuntuisia.

Aukin loppupuolella varusmiehet saivat kokea yhden ikimuistoisimmista hetkistään, kun he pääsivät laskeutumaan Rovaniemen jääkäriprikaatin laskeutumistornista. Jokaiselle myös on jäänyt mieleen Rovajärven ampumarjoitus, missä kaikki pääsivät käytännössä kokeilemaan linjakohtaisia aseita, kuten KVKK, PKM, Tarkkuuskiväärit 2000- ja 85, sekä FN -pistooli.

Yhteishenki oppilailla oli ja on edelleen aivan omaa luokkaa-

sa. Toisia kannustettiin ja autettiin aina. Kaveria ei jätetty koskaan. Vähitellen alkoi syntyä ns. "SPOL-honor!".

Voimia ja tahtoa testattiin monen otteeseen lukemattomissa eri tehtävissä. Hermoja koeteltiin pitkillä vartiovuoroilla ja vaativilla johtajilla. Kaikesta selvittiin, eikä mikään ole hajottanut tämän porukan yhteishenkeä. Tietysti silloin tällöin joukkueen hermoja koeteltiin, kun erilaiset läpiviennistä poikkeavat yllätysharjoitukset vietettiin Rovamännikössä telta-

olosuhteissa. Kaikki harjoitukset kuitenkin selätettiin ja jokaisella niistä opittiin hyödyllisiä taitoja. Yhteishengestä olikin suurta hyötyä edellä mainituissa harjoituksissa.

Loppupeleissä sotilaspoliisilinjan aliupseerikurssi on ollut täynnä upeita kokemuksia hienoja ihmisiä ja unohtumattomia muistoja. AUK:sta saatuja tietoja ja taitoja hyödyntämällä 1/18 -saapumiserällä on varmasti monta hyvää johtajaa.

Alarivi (johtajat) vasemmalta oikealle:

Hevosmaa R, Leppänen A, Keränen J, Kankaanpää T

Toinen rivi (oppilaat) vasemmalta oikealle:

Päiväniemi P, Hilli S, Saarelainen T, Immonen L, Kelloniemi S, Bergman M, Karppinen A, Vähäylkkä O, Pätsi J.

Kolmas rivi (oppilaat) vasemmalta oikealle:

Sarajärvi E, Kykkänen S, Piironen N, Siuruainen T, Paaso A, Mando O, Savolainen J, Hakala V, Pikkujämsä T, Nissinen P, Still M, Kvist K.

Neljäs rivi (oppilaat) vasemmalta oikealle:

Hartikainen E, Pirinen V, Jokikokko O, Luoma E, Tuulaniemi N, Junttila T, Kamula T, Kotkaranta P, Simola J, Kuoksa V, Pajala M, Tolvanen J

Yläriivi (oppilaat) vasemmalta oikealle:

Nyländen J, Kälkäinen M, Porvari A, Pietilä J, Honkanen J, Koskelainen K, Mäkinen P, Kammonen S, Littow O, Kallunki S, Kurkinen J, Tissari V

Sodankylän varuskunnassa sijaitsevat muistomerkit

JOUTSELÄN TAISTELUN MUISTOMERKKI

Alkuperäinen Joutselän taistelun muistomerkki pystytettiin vuonna 1931 Joutselkään Mainilan ja Kuokalan teiden risteykseen.

Muistomerkki rakennettiin Jääkäripataljoona 1:n voimin kunnioltamaan 11.3.1555 käytyä Joutselän taistelua.

Joutselän taistelun muistomerkistä pystytettiin pienoiversio Sodankylän varuskuntaan Jääkäripataljoona 1:n veteraanien muistoa kunnioltaen. Muistomerkki paljastettiin Suomen itsenäisyyden 50-vuotispäivänä 6.12.1967.

Muistomerkkiin kiinnitettiin 4.6.1968 laatat, joihin on kirjattu talvisodassa ja jatkosodassa isänmaan vapauden puolesta kaatuneiden Jääkäripataljoona 1:n (JP 1) taistelijoiden nimet.

Jääkäripataljoona 1, eli nykyinen Lapin jääkäripataljoona viettää perinnepäiväänsä Joutselän taistelun päivänä 11.3.

Joutselän taistelu käytiin Karjalan kannaksella Ruotsin ja Venäjän välisen sodan (1555-1557) alkuvaiheissa vuonna 1555 alueella, joka myöhemmin kuului Kivennavan kuntaan. Taistelussa Juhon Maununpojan johtama 500 miehen suomalaisjoukko voitti kymmentuhattaisen venäläisjoukon.

Taistelu on jäänyt sotahistoriaan, koska Juhon Maununpoika ajan sodankäytännöstä poiketen hyödynsi taitavasti maastoa, suksimiesten liikkuvuutta sekä yllätystä ja korvasi siten suuren mieslivoiman. Sotataidollisesti Joutselän taistelua voidaan verrata talvisodan mottitaktiikkaan.

JÄÄKÄRIPATALJOONA 1:N
MANNERHEIM-RISTIN RITARIT

TOIVO OVASKA
NRO 89

EINO LAIHIALA
NRO 172

JÄNKÄJÄÄKÄREIDEN MUISTOMERKKI

Jalkaväkirykmentti 12 (JR 12) eli Jänkäjääkärit

Välirauhan aikaisen 12. prikaatin pohjalle perustettu JR 12 oli Lapin ja Peräpohjan miehistä koottu varusmiesrykmentti.

JR 12 lähti jatkosotaan Kemijärven Hanhikoskelta 8.6.1941 komentajansa eversti Albert Puoman johdolla.

Jalkaväkirykmentti 12:n sotaie kulki pääpiirtein Kemijärven, Savukosken, Hautajärven, Sallan, Kuusamon, Kelsinkäisen, Tuntsan, Kiestingin, Tolvojan ja Poventsan kautta Tali-Ihantalaan.

Rykmentti osallistui myös Lapin sotaan.

Rykmentti oli Ihantalan taisteluissa ratkaisuasemassa ja sai siitä kunnianimen "Ihantalan lukko".

Kemijärven panssarintuhoajat Ihantalassa. SA-kuva

Kiestingissä konekivääri-asemassa. SA-kuva

"JOS HALUAT NÄHDÄ MAAILMAA,
LIITY JÄNKÄJÄÄKÄREIHIN"

Jänkäjääkäreiden muistomerkki on pystytetty Sodankylän varuskuntaan 23.7.1994.

JÄNKÄJÄÄKÄREIDEN
MANNERHEIM-RISTIN RITARIT

MIKKONEN
SOINI ARMAS
NRO 31

RÖNKÄ
OIVA VILHO
NRO 32

KORTE TOIVO
NRO 94

PUOMA
ALBERT
ALEXANDER
NRO 96

Jääkäriprikaatin tapahtumia vuonna 2018

TAPAHTUMA

AIKA

PAIKKA

Kotiuttaminen ja palveluksen aloittaminen

Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	14.3.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 347 päivää palvelleet	14.6.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 165 päivää palvelleet	21.6.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Palveluksen aloitus	9.7.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	19.9.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	20.12.2018	Sodankylä ja Rovaniemi

Juhlatilaisuuksia ja maanpuolustustapahtumia

Vala ja vakuutus	16.2.2018	Rovaniemi
Vala ja vakuutus	17.2.2018	Sodankylä
Lapin aluetoimiston vuosipäivä	23.2.2018	Rovaniemi
Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä	9.3.2018	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	13.3.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
"Intti tutuksi" - puolustusvoimien avoimet ovet	9.5.2018	Sodankylä
"Intti tutuksi" - puolustusvoimien avoimet ovet	18.5.2018	Rovaniemi
Puolustusvoimain lippujuhlan päivä	4.6.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttamisjuhla	13.6.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Alokkaiden läheisten vierailupäivä	15.7.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Vala ja vakuutus	10.8.2018	Ranua
Puolustusvoimat 100 -kesäkiertue	16.8.2018	Rovaniemi
Kotiuttamisjuhla	18.9.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Jääkäriprikaatin vuosipäivä (1.10.)	5.10.2018	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	19.12.2018	Sodankylä ja Rovaniemi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston perinnepäivä	30.11.2018	Rovaniemi
Itsenäisyyspäivä	6.12.2018	Sodankylä ja Rovaniemi

Urheilua

Suunnistuksen SM- ja PM-kilpailut	17.–20.9.2018	Sodankylä
Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu	22.8.2018	Sodankylä

Alueraivaamiset

Tankavaara	6.–15.8.2018
Ivalo, Pikku-Petsamo	11.–16.6.2018
Kemijärvi, Ketola	23.–27.7.2018
Misi	3.–12.9.2018

100

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

100

Puolustusvoimat

Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces